

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา
โรงเรียนในสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

FACTORS EFFECTING TO STUDENT'S INTERNET ADDICTION BEHAVIOR
OF ELEMENTARY SCHOOLS IN LADKRABANG DISTRICT OFFICE,
BANGKOK METROPOLITAN

ฉพ

๙๙๓๑

๒๕๕๕

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน **135595**
วัน เดือน ปี **19 ส.ค. 2558**

b. **1251021x**
i.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2555

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
KMITL-2012-ED-M-214-027
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

FACTORS EFFECTING TO STUDENT'S INTERNET ADDICTION BEHAVIOR
OF ELEMENTARY SCHOOLS IN LADKRABANG DISTRICT OFFICE,
BANGKOK METROPOLITAN

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF SCIENCE IN SCIENCE EDUCATION (COMPUTER)
FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG
2012

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับ KMITL 2012-ED-M-214-027 นี้ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

COPYRIGHT 2012

FACULTY OF INDUSTRIAL EDUCATION

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของ
นักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสำนักงานเขต
ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

นักศึกษา

นายเสรี สุขชูเจริญกิจ

รหัสประจำตัว

53631125

ปริญญา

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชา

การศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์)

พ.ศ.

2555

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.กาญจนา บุญภักดิ์

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 370 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต และมีค่าความเชื่อถือได้ .72 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ (frequency) ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลำดับขั้น Multiple Regression Analysis แบบ Stepwise

ผลการวิจัยพบว่า

ระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครภาพรวม มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตในระดับปานกลาง และมีตัวแปร 3 ตัวที่ร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนได้ คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม (X_4) ปัจจัยด้านการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต (X_2) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว (X_3) ซึ่งสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 51.90 สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $\hat{Y} = 1.724 + .609 (X_4) + (-.412) (X_2) + (-.294) (X_3)$ และสมการพยากรณ์รูปคะแนนมาตรฐาน $Z_{\hat{Y}} = .609 (Z_4) + (-.168) (Z_2) + (-.165) (Z_3)$

คำสำคัญ พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต, นักเรียนระดับประถมศึกษา, สำนักงานเขตลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	Factors Effecting to Student's Internet Addiction Behavior of Elementary Schools in Ladkrabang District Office Bangkok Metropolitan
Student	Mr. Seri Sukchoochareonkit
Student ID.	53631125
Degree	Master of Science
Program	Science Education (Computer)
Year	2012
Thesis Advisor	Dr. Kanchana Boonphak
Thesis Co-Advisor	Assist.Prof.Dr. Lertlak Klinhom

ABSTRACT

The purpose of this research were to study the learning achievement, factors effecting to student's internet addiction behavior of elementary school students school in Ladkrabang education office area Bangkok. The research samples were 370 student in Prathomsuksa 4-6 in the academic year 2011 who studied of elementary school students school in Ladkrabang education office area Bangkok, select by Stratified Random Sampling. Instrument used in this research were by Stratified Random Sampling with questionnaires, which consisted of 3 parts as follow : Part 1 personally data, Part 2 factors environmental, Part 3 factors effecting to student's internet addiction behavior which had the reliability was at 0.72. The data analyzed of the frequency, percentage, mean, standard deviation and stepwise multiple regression analysis. The research result found that:

The factors effecting to student's internet addiction behavior of elementary school in Ladkrabang education office area Bangkok who behavior internet addiction were medium, and variable of 3 parts predicted student's internet addiction behavior were factors environmental (X_4), recognition of the internet (X_2), relationships family (X_3) predicted at 0.01 level was factors effecting to student's internet addiction behavior, predicted at the rate of 51.90 percent. The raw score prediction equation was : $\hat{Y} = 1.724 + .609 (X_4) + (-.412) (X_2) + (-.294) (X_3)$. The standard score prediction equation was : $\hat{Z}_Y = .609 (Z_4) + (-.168) (Z_2) + (-.165) (Z_3)$.

Key word : Internet addiction behavior, Student's elementary, Ladkrabang education office area Bangkok.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.กาญจนา บุญภักดี และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่กรุณาให้แนวคิด คำแนะนำตลอดจนวิธีดำเนินการต่างๆ อีกทั้งยังเป็นกำลังใจอันสำคัญและติดตามความก้าวหน้าในระหว่างการจัดทำวิทยานิพนธ์ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอขอบพระคุณมาเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ดร.ทงศักดิ์ โสวจิตสตากุล ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ไพฑูรย์ พิมพ์ดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม รวมทั้งให้คำแนะนำและกำลังใจที่มีคุณค่ายิ่งแก่ผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ นางสาวสุคนธ์ พงศ์วัฒนาวิจิตร ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนลำพะองนางสาวพีร์ พันพิ่ง ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดปากบึง นางเสริมน้อย ทองบ้านบ่อ ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดบึงบัว นายนเรศ เตชผดุง ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดพลมานีย์ และ นายปรีชา ต่อสุวรรณ ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนวัดปลุกศรีทธา ที่ให้ความกรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อบุญช่วย สุขชูเจริญกิจ คุณแม่หนูจิต สุขชูเจริญกิจ ที่ให้การสนับสนุน ให้กำลังใจ และช่วยเหลือทุกด้านมาตลอด

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ นักศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) รุ่นที่ 18.1 ทุกท่าน ที่ให้กำลังใจ ให้ความช่วยเหลือตลอดมา และบุคคลทุกๆ ท่านที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ ณ ที่นี้ ที่มีส่วนในการแนะนำช่วยเหลือ และให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้

คุณประโยชน์อันใดที่เกิดจากการวิจัยในครั้งนี้ย่อมเป็นผลมาจากความกรุณาของท่านดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งจึงใคร่ขอขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

เสรี สุขชูเจริญกิจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
สารบัญภาพ.....	VII
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	2
1.4 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	2
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	3
1.6 นิยามศัพท์.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัย.....	6
2.1 โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.....	6
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต.....	7
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต.....	14
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม.....	19
2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาอบรม.....	24
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
3.2 ตัวแปรที่ศึกษา.....	33
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	37
3.5 วิเคราะห์ข้อมูล.....	37
3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อ IV และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
4.1 ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.....	39
4.2 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร.....	50
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	53
5.1 สรุปผลการวิจัย	53
5.2 อภิปรายผล.....	56
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	59
บรรณานุกรม.....	60
ภาคผนวก.....	65
ภาคผนวก ก หนังสือราชการ.....	66
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	75
ประวัติผู้เขียน.....	84

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	แสดงเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้กำหนดตัวแปรและกรอบแนวคิด.....	2
3.1	ตารางแสดงกลุ่มตัวอย่าง.....	34
4.1	การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล.....	41
4.2	การวิเคราะห์การรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต.....	43
4.3	การวิเคราะห์สัมพันธภาพในครอบครัว.....	45
4.4	การวิเคราะห์การสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคม.....	46
4.5	การวิเคราะห์ด้านการบริหารเวลา.....	47
4.6	การวิเคราะห์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต.....	49
4.7	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับพฤติกรรมการติด อินเทอร์เน็ต.....	52
4.8	แสดงผลการศึกษาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ ค่า t ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ และค่าคงที่ของการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ.....	52
4.9	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนในการศึกษาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต.....	53

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....

3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา **VII** และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และการขยายวงกว้างของการสื่อสารข้อมูล ต่างๆทำให้ครอบครัวมีโอกาสรับข้อมูล ความรู้และวัฒนธรรมจากแหล่งข้อมูลต่างๆมากขึ้นที่อาจส่งผลกระทบต่อรูปแบบ การอบรมเลี้ยงดูบุตรในอนาคต ซึ่งได้รับข้อมูลที่หลากหลาย มีข้อดี คือสมาชิกครอบครัวสามารถพัฒนาตนเองให้มีความรู้ก้าวไกล แต่ในขณะเดียวกันข้อเสียอาจจะเกิดจากการรับ วัฒนธรรมใหม่ที่เน้นบริโภคนิยมเข้ามาในครอบครัวโดยไม่ตั้งใจ จนทำให้เกิดพฤติกรรมการเล่นแบบ ที่ไม่เหมาะสม (รุจา ภูไพบูลย์. 2542:1) ความแพร่หลายของอินเทอร์เน็ตในปัจจุบัน ทำให้ระบบการ สื่อสารข้อมูลสามารถทำได้โดยสะดวกไม่ว่าจะอยู่ส่วนไหนของโลก ไม่ว่าจะเป็นการสนทนา การ โอนย้ายแฟ้มข้อมูลรวมทั้งการสืบค้นข้อมูลจากบริการข่าวสารทางหน้าเอกสารอินเทอร์เน็ต (world wide web) ทำให้มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นอย่างมาก ซึ่งรวมถึงเด็กและเยาวชนด้วย ผู้ใช้ อินเทอร์เน็ตอายุน้อยเหล่านี้มีแนวโน้มมากขึ้นเรื่อยๆ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มักจะสนับสนุนให้ลูกหลาน ใช้คอมพิวเตอร์ตั้งแต่อายุน้อยๆ โปรแกรมที่ใช้งานส่วนใหญ่ก็ถูกออกแบบมาให้ใช้งานได้ง่ายแม้แต่ เด็กเล็กๆก็สามารถใช้งานคอมพิวเตอร์ได้ แต่หากจะเอาใจใส่และสำรวจว่า ผู้ใช้อายุน้อยเหล่านี้นิยม ใช้โปรแกรมใดในอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ก็คงจะหนีไม่พ้นโปรแกรมยอดนิยมที่ใช้ในการสนทนา พูดคุยกัน (chat) และเล่นเกมออนไลน์ (นพดล เวชสวัสดิ์. 2548 : 33)

ปัจจุบันพบว่าเด็กในระดับประถมศึกษา มีความสนใจโปรแกรมสนทนาบนอินเทอร์เน็ตและ เล่นเกมออนไลน์เป็นจำนวนมาก ซึ่งการสนทนาและการเล่นเกมแต่ละครั้งจะใช้เวลาไม่ต่ำกว่า1 ชั่วโมงซึ่งไม่ได้พัฒนาความรู้หรือเรียนรู้อะไรเพิ่มเติมเลย และเด็กบางคนยังติดการสนทนาเล่นเกมบน อินเทอร์เน็ตเป็นเวลาหลายๆ ชั่วโมงต่อวัน ทำให้ไม่สนใจการเรียนหรือทำการบ้าน กิจกรรมของเด็ก และเยาวชนอายุระหว่าง 6 - 24 ปี ร้อยละ 6.8 ใช้เวลาว่างในการเล่นคอมพิวเตอร์และวีดีโอเกม (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม 2549 : 33) เด็กไทยอายุ 12 - 14 ปีมักติดอินเทอร์เน็ต และมีถือ ครอบครัวมีแนวโน้มปล่อยให้เด็กอยู่ตามลำพังมากขึ้น เนื่องจากบิดามารดา ต้องไปทำงาน

เขตลาดกระบังเป็นเขตที่อยู่ชานเมือง มีสถานศึกษาทั้งโรงเรียนระดับปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และมหาวิทยาลัยหลายแห่ง ทำให้มีการค้าและบริการที่กว้างขวางรวมทั้ง อินเทอร์เน็ต ซึ่งได้ให้ความสะดวกในการเข้าถึงเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้สะดวก เนื่องจากจำนวนของ สถานให้บริการอินเทอร์เน็ตมีอยู่มาก ซึ่งผู้ใช้บริการสามารถใช้ได้ในราคาถูก และไม่จำกัดเว็บไซต์ เช่น เล่นเกมออนไลน์ ดูหนังฟังเพลง ค้นหาข้อมูลต่างๆ แชท (Chat) ซึ่งล้วนแต่ให้ความเพลิดเพลินกับผู้ใช้บริการ จึงเป็นที่ดึงดูดให้เด็กนักเรียนใช้เวลาว่างหลังเลิกเรียน และวันหยุดไปกับการ เล่นอินเทอร์เน็ตเป็นส่วนมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากสภาพแวดล้อมดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง ต้องการศึกษาสภาพการณ์และปัจจัยที่นำไปสู่พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเด็กนักเรียน ซึ่งจะกลายเป็นเยาวชนที่มีคุณภาพของประเทศในอนาคต ดังนั้นพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตจึงเป็นปัญหาที่สำคัญที่มีความจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนของชาติในอนาคต และเพื่อเป็นแนวทางในการดูแลควบคุมพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชน อันจะนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการกำหนดนโยบายเพื่อป้องกันและหาแนวทางควบคุมดูแลพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของเยาวชนต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยบางประการสามารถทำนายพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

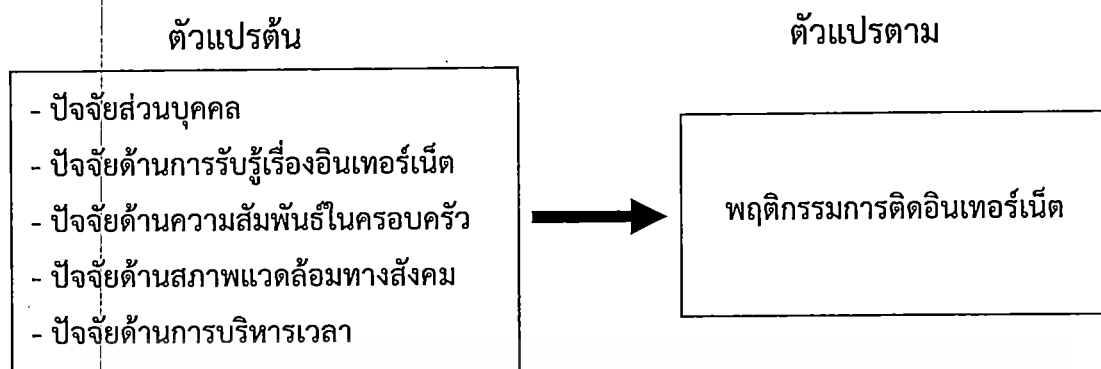
ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้กำหนดตัวแปรและกรอบแนวคิด ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 แสดงเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้กำหนดตัวแปรและกรอบแนวคิด

เอกสารงานวิจัย	ตัวแปร กรอบแนวคิด
เนติมา กมลเลิศ. (2549 : 5)	ปัจจัยส่วนบุคคล
สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2551 : 1)	ปัจจัยด้านการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต
ประดินันท์ อุปรมย์. (2550 : 30)	ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว
วิรุณ นุ่มรักแย้ม (2550 : 26)	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม
สุทธิวรรณ จันทรมุรินทร์. (ม.ป.ป. : 37)	ปัจจัยด้านการบริหารเวลา
Kimberly S. Young (1996 : 13)	พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้วิจัยได้นำมาหลอมรวมเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.5 ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1.5.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 5,100 คน จาก 20 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. 2554.)

1.5.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 370 คน จาก 5 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 ซึ่งได้มาโดยการใช้ ตารางของ ยามาเน่ (Taro Yamane) แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

1.5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1.5.3.1 ตัวแปรต้น

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่
 - เพศจำแนกเป็น
 1. เพศชาย
 2. เพศหญิง
 - ระดับชั้นจำแนกเป็น
 1. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 2. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
 3. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
 - สถานภาพครอบครัว จำแนกเป็น
 1. บิดามารดาอยู่รวมกัน
 2. บิดามารดาแยกกันอยู่ / หย่าร้าง
 3. บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อาชีพผู้ปกครอง จำแนกเป็น
 1. รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
 2. พนักงานบริษัทเอกชน
 3. ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
 4. เกษตรกรรม
 5. อื่นๆ

2. ปัจจัยด้านการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต
3. ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัว
4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม
5. ปัจจัยด้านการบริหารเวลา

1.5.3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

- การใช้เวลาบนอินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ตั้งใจ
- การใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยครั้ง
- การหยุดใช้อินเทอร์เน็ตไม่ได้
- การขาดสัมพันธภาพกับคนรอบข้าง

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. อินเทอร์เน็ต หมายถึงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก ประกอบด้วยเครือข่ายคอมพิวเตอร์มากมายหลายพันเครือข่ายต่อเชื่อมกันทั่วโลก เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารกัน โดยระบบเครือข่าย (Network) ที่ไร้พรหมแดน

2. พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต หมายถึง การใช้เวลาบนอินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ตั้งใจ การใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยครั้ง การหยุดใช้อินเทอร์เน็ตไม่ได้ และการขาดสัมพันธภาพกับคนรอบข้าง

3. การรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต หมายถึง การรับรู้เกี่ยวกับประโยชน์และโทษของการใช้อินเทอร์เน็ตที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม

4. ความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว รวมถึงการสื่อสารระหว่างสมาชิกภายในครอบครัวที่แสดงถึงความห่วงใยและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน

5. สภาพแวดล้อมทางสังคม หมายถึง องค์กรประกอบแวดล้อมที่อยู่รอบตัวซึ่งเป็นปัจจัยในการกระตุ้น เสริมแรง เป็นแบบอย่างให้เกิดพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ได้แก่ เพื่อนและสื่อ รวมถึง การสนับสนุนทางสังคมและครอบครัว

6. การบริหารเวลา หมายถึง การให้ความสำคัญกับการแบ่งเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่ปฏิบัติเพื่อให้เกิดการใช้เวลาในแต่ละวันให้คุ้มค่ามากที่สุด

7. การศึกษาอบรมเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต หมายถึง การได้รับการศึกษาอบรม ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

8. การส่งเสริมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา หมายถึง การให้บริการในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบังกรุงเทพมหานคร เพื่อใช้ในการศึกษาหาความรู้ด้วยตัวเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้น สถานภาพครอบครัว รายได้ผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง

10. นักเรียน หมายถึง นักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานครชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 -6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังนี้

- 2.1 โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต
 - 2.2.1 อาร์พานเน็ต (ARPANET)
 - 2.2.2 ความหมายและความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต
 - 2.2.3 หน้าที่และความสำคัญของอินเทอร์เน็ต
 - 2.2.4 ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต
 - 2.2.5 มุมมืดของอินเทอร์เน็ต
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต
 - 2.3.1 ความหมายของพฤติกรรม
 - 2.3.2 พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต
 - 2.3.3 โรคติดอินเทอร์เน็ต
 - 2.3.4 วิธีป้องกันและรักษาโรคติดอินเทอร์เน็ต
 - 2.3.5 ประโยชน์และโทษจากการใช้อินเทอร์เน็ต
- 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม ได้แก่
 - 2.4.1 การรับรู้
 - 2.4.2 สัมพันธภาพในครอบครัว
 - 2.4.3 สภาพแวดล้อมทางสังคม
 - 2.4.4 การบริหารเวลา
- 2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษา
 - 2.5.1 การศึกษาอบรมเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต
 - 2.5.2 การส่งเสริมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 โรงเรียนประถมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

มีทั้งหมด 20 โรงเรียน

1. โรงเรียนวัดลาดกระบัง (ศิลาภีรัตอุปถัมภ์)
2. โรงเรียนวัดสังฆราชา
3. โรงเรียนวัดพลมานีย์
4. โรงเรียนปากบึง
5. โรงเรียนประสานสามัคคี (บ้านทับยาว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเพื่อนำมาใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. โรงเรียนวัดสุทธาโกชน
8. โรงเรียนวัดลานบุญ
9. โรงเรียนสุเหร่าลำนายโส (กลางกรุงอุปถัมภ์)
10. โรงเรียนวัดราชโกษา
11. โรงเรียนวัดบึงบัว
12. โรงเรียนวัดทิพพาวาส
13. โรงเรียนตำบลชุมทอง (ประชาอุทิศ)
14. โรงเรียนชุมทอง (เพชรทองคำอุปถัมภ์)
15. โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา
16. โรงเรียนวัดบ่างรุ้ง
17. โรงเรียนวัดชุมทอง
18. โรงเรียนวัดปลูกศรัทธา
19. โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง
20. โรงเรียนลำพะอง (ราษฎร์จำเริญบ่าง)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต

2.2.1 อาร์พานีต (ARPANET)

“อินเทอร์เน็ต” มาจากคำว่า International Network เป็นเครือข่ายของการสื่อสารข้อมูลขนาดใหญ่ อันประกอบด้วยเครือข่ายคอมพิวเตอร์จำนวนมาก เชื่อมโยงแหล่งข้อมูลจากองค์กรต่างๆ ทั่วโลกเข้าด้วยกัน (มูลนิธิเด็ก. 2543 : 1) ซึ่งอินเทอร์เน็ตที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันนี้ ได้มีวิวัฒนาการและมีการพัฒนาเป็นลำดับขั้น ดังรายละเอียดต่อไปนี้

อินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายที่มีการพัฒนาจากอาร์พานีต (ARPANET) ซึ่งเป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ภายใต้ความรับผิดชอบของหน่วยงานโครงการวิจัยขั้นสูง (Advance Research ProjectAgency) หรือที่เรียกย่อว่า ARPA ในสังกัดกระทรวงกลาโหมของสหรัฐอเมริกา ตั้งขึ้นเป็นเพียงเครือข่ายทดลองสนับสนุนงานวิจัยด้านการทหารและเป็นผลพวงมาจากความตึงเครียดทางการเมืองในยุคของสงครามเย็นระหว่างค่ายคอมมิวนิสต์กับค่ายเสรีประชาธิปไตย (จักรนาท นาคทอง. 2548 : 23)

ในเดือนสิงหาคม ปี ค.ศ. 1962 ภายหลังจากที่ Leonard Kleinrock นักวิจัยจาก MIT ได้นำเสนอทฤษฎี Packet Switching เพียง 1 ปี แนวคิดเรื่อง “Galactic Network” ก็ได้ถูกเขียนขึ้นโดย J.C.R. Licklider นักวิจัยจากสถาบันเดียวกัน โดยได้เสนอแนวคิดที่จะเชื่อมโยงคอมพิวเตอร์ทั้งหมดบนโลกเข้าด้วยกัน ซึ่งจะทำให้ทุกคนบนโลกสามารถเข้าถึงข้อมูลหรือโปรแกรมที่มีอยู่ได้ ไม่ว่าผู้ร้องขอจะอยู่ที่ใด และไม่ว่าข้อมูลหรือโปรแกรมเหล่านั้นจะอยู่บนเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องใดก็ตาม ต่อมาในเดือนตุลาคมปีเดียวกัน Licklider ก็เข้ามาเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยด้านคอมพิวเตอร์คนแรกของ DARPA (US Defense Advanced Research Projects Administration) โดยที่ยังคงผลักดันแนวคิดเรื่องเครือข่ายของเขาต่อไป หลังจากนั้นอีก 4 ปี คือเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในปลาย ค.ศ. 1966 แนวคิดของ Kleinrock และ Licklider เริ่มที่จะมองเห็นความเป็นไปได้มากขึ้น เมื่อ Lawrence G. Roberts แห่งมหาวิทยาลัย MIT ได้ไปที่ DARPA และนำแนวคิดทั้งสองมาผูกโยงเข้าด้วยกันภายใต้โครงข่ายที่มีชื่อว่า “ARPANET” ซึ่ง Roberts ได้ประกาศแนวคิดนี้ออกสู่สาธารณะใน ค.ศ. 1967

ในช่วงเวลาเดียวกับที่ MIT ได้ทำการพัฒนาแนวคิดดังกล่าว (ค.ศ. 1961 - 1967) ขณะนั้นก็มีอีก 2 สถาบันที่ได้ดำเนินการวิจัยมาพร้อมๆ กัน คือ RAND ภายใต้การนำของ Paul Baran ซึ่งวิจัยเรื่องการนำ Packet Switching มาใช้ในการส่งข้อมูลทางการทหาร (ค.ศ. 1962 - 1965) และ NPL ของประเทศอังกฤษ โดย Donald Davies และ Roger Scantlebury ก็ได้พัฒนาแนวคิดเรื่อง Packet Switching ให้เป็นความจริงขึ้นมา (ค.ศ. 1964 - 1967) โดยที่แต่ละฝ่ายต่างไม่รู้มาก่อนว่าขณะที่ทำการวิจัยในช่วงเวลาที่ผ่านมานี้ ได้มีสถาบันอื่นเริ่มต้นการวิจัยในหัวข้อเดียวกัน ผลการวิจัยเรื่อง Packet Switching ของ NPL ได้ช่วยให้ ARPANET สามารถปรับปรุงความเร็วในการรับส่งข้อมูลจาก 2.4 kbps ไปเป็น 50 kbps ในเวลาต่อมา อาร์พานเน็ตได้กลายเป็นความจริงขึ้นมาในเดือนกันยายน ค.ศ. 1969 เมื่อมีการเชื่อมต่อโฮสต์ของสถาบันวิจัยต่างๆ เข้าด้วยกัน โดยมีโหนดแรกอยู่ที่ UCLA ดูแลโดย Kleinrock ซึ่งเป็นส่วนของ Network Management Center โหนดที่สองอยู่ที่ SRI (Stanford Research Institute) ทำหน้าที่ดูแลเก็บรักษารายชื่อของโฮสต์และ IP Address ทั้งหมดในเครือข่ายต่อมายังมหาวิทยาลัย UC Santa Barbara และ University of Utah ก็เป็นอีก 2 โหนดที่เชื่อมต่อเข้าไปยัง ARPANET เพื่อตรวจสอบและแก้ไขปัญหาเรื่องการ refresh หน้าจอและการแสดงผลแบบ 3 มิติบนเครือข่าย ดังนั้นจนถึงสิ้นปี ค.ศ. 1969 จำนวนโฮสต์ทั้งหมดที่เชื่อมต่อในเครือข่าย ARPANET จึงมีเพียง 4 โฮสต์เท่านั้น เดือนธันวาคมปีต่อมา ในขณะที่จำนวนโฮสต์ที่เชื่อมต่อเข้าสู่ ARPANET เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างต่อเนื่อง Network Working Group (NWG) ภายใต้การนำของ S. Crocker ก็ได้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาโปรโตคอลที่ใช้ในการติดต่อระหว่างโฮสต์ โดยตั้งชื่อว่า Network Control Protocol (NCP) ซึ่งโปรโตคอลดังกล่าวได้ถูกนำมาติดตั้งใช้งานในเครือข่าย ARPANET จนเสร็จสมบูรณ์ใน ค.ศ. 1972 ซึ่งนับจากนั้นมา การพัฒนาการใช้งานต่างๆ บนเครือข่ายก็เริ่มต้นขึ้นโดยในเดือนมีนาคมปีเดียวกันนั่นเอง โปรแกรมในการรับส่งข่าวสารผ่านอีเมล โปรแกรมแรกได้ถูกเขียนขึ้นโดย Ray Tomlinson และต่อมาในเดือนกรกฎาคม Lawrence G. Roberts ก็ได้เขียนโปรแกรมรับส่งอีเมล ซึ่งมีอรรถประโยชน์สูงขึ้น เช่น สามารถแสดงรายชื่ออีเมลที่ได้รับและเลือกเปิดอ่านได้ รวมทั้งการตอบกลับและการทำ forward ซึ่งกลายมาเป็นต้นแบบของโปรแกรมรับส่งอีเมลที่ใช้งานกันอย่างแพร่หลายในทุกวันนี้

จากจุดเริ่มต้นของ ARPANET ด้วย Packet Switching Network จนมาเป็นเครือข่าย Internet ที่ครอบคลุมออกไปทั้ง Packet Satellite Network และ Ground – Based Packet Radio Network ในปัจจุบัน ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้อินเทอร์เน็ตเกิดขึ้นมาได้ก็คือแนวคิดในเรื่องของ Internetworking Architecture ซึ่งช่วยให้เครือข่ายอิสระต่างๆ ซึ่งออกแบบเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติให้เข้าไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อใช้งานในลักษณะเฉพาะของแต่ละองค์กร สามารถเชื่อมต่อเข้าด้วยกันและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันได้ตามแนวคิดของ Bob Kahn เรื่อง Open - Architecture Networking ในค.ศ. 1972 อย่างไรก็ตามการติดต่อสื่อสารกันระหว่างโฮสต์ผ่านโปรโตคอล NCP ต่อมาก็พบปัญหาในเรื่องของความสามารถในการระบุตำแหน่ง (address) ของโฮสต์ที่อยู่ในเครือข่าย และเนื่องจาก NCP ไม่มีการควบคุมความผิดพลาดของข้อมูลที่ส่งระหว่างต้นทางและปลายทาง ดังนั้นหากข้อมูลเกิดสูญหายไประหว่างทางก็จะทำให้การส่งข้อมูลหยุดชะงักไปได้ เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว Kahn จึงตัดสินใจพัฒนาโปรโตคอลตัวใหม่ที่สามารถทำงานได้ใน Open - Architecture Network ซึ่งมีชื่อว่า Transmission Control Protocol/Internet Protocol หรือ TCP/IP ที่ใช้กันมาจนถึงทุกวันนี้ (สรพงษ์ อุณาภิรักษ์. 2543 : 1-2)

ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ อาร์พาเน็ต (ARPANET) มีส่วนเป็นอย่างมากในการพัฒนาอีเมล มีการทดลองส่งครั้งแรกในเครือข่ายเมื่อ พ.ศ. 2512 และใน พ.ศ. 2514 นายเรย์ ทอมลินสัน (Ray Tomlinson) เริ่มใช้เครื่องหมาย @ ในการคั่นระหว่างชื่อผู้ใช้กับชื่อเครื่อง และยังเขียนโปรแกรมรับส่งอีเมลที่ชื่อ SNDMAIL และ READMAIL อาร์พาเน็ตทำให้อีเมลได้รับความนิยมและอีเมลก็ได้กลายเป็นงานหลักของอาร์พาเน็ต เมื่อประโยชน์ของอีเมลเป็นที่รู้จักมากขึ้น ก็มีการคิดค้นระบบอีเมลที่ติดต่อโดยช่องทางอื่น สำหรับผู้ที่ไม่มิลิทธิใช้เครือข่ายอาร์พาเน็ต เช่น ผ่านเครือข่าย UUCP หรือ VNET ก่อนที่มีการพัฒนาอีเมลที่ค้นหาเส้นทางในการส่งโดยอัตโนมัติ (auto - routing) การส่งผ่านอีเมลข้ามจากระบบหนึ่งไปยังอีกระบบ จำเป็นระบุเส้นทางการส่งโดยใช้เครื่องหมาย ! คั่นชื่อเครื่องระหว่างทาง วิธีนี้สามารถเชื่อมอีเมลจาก อาร์พาเน็ต BITNET NSFNET UUCP เข้าด้วยกันในช่วงประมาณ พ.ศ. 2520 หน่วยงาน IETF ออกแบบและกำหนดโปรโตคอลในการส่งอีเมลที่มีชื่อว่า SMTP หรือ Simple Mail Transfer Protocol ปัจจุบันโปรโตคอลนี้ถือเป็นมาตรฐานในการรับส่งอีเมลบนอินเทอร์เน็ต (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. 2550:1)

อาร์พาเน็ตเป็นเครือข่ายที่กลายมาเป็นพื้นฐานของอินเทอร์เน็ต เครือข่ายนี้ได้รับการสนับสนุนทางการเงินกองทัพสหรัฐอเมริกาเป็นส่วนใหญ่ โดยเป็นเครือข่ายที่ประกอบด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์อิสระที่ติดต่อโดยผ่านสาย Leased line และใช้ระบบ packet switching อาร์พาเน็ตได้รับการแทนที่ในช่วงทศวรรษ 1980 โดยแบ่งเป็นเครือข่ายทางทหาร เครือข่ายข้อมูลกลาโหม และ NSFNet เป็นเครือข่ายทางวิทยาศาสตร์ และสถาบันการศึกษา ที่สนับสนุนทางการเงินโดย National Science Foundation ในปี 1995 NSFNet ได้เปลี่ยนมาเป็น backbone ของอินเทอร์เน็ต โดยการดูแลของ Consortium ของผู้บริการเชิงพาณิชย์ (PSINet, UUNET, Sprint, MCI และ AGIS - Net 99) (ไอที A - Z 2545 : 1) อาร์พาเน็ตเปิดตัวสู่สาธารณชนเป็นทางการครั้งแรกในงาน ICC (International Conference, on Computer and Communication) ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงวอชิงตัน ดี ซี เมื่อเดือนตุลาคม พ.ศ. 2525 (สถาบันราชภัฏธนบุรี. 2550 : 2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าวโดยสรุป อีเมลอินเทอร์เน็ตเป็นเครือข่ายที่มีการพัฒนามาจากการทดลองเพื่อสนับสนุนงานวิจัยทางการทหาร ที่มาจากความตึงเครียดของสงครามเย็น และอินเทอร์เน็ตยังมีส่วนในการพัฒนาอีเมลจนทำให้อีเมลกลายเป็นงานหลักของอินเทอร์เน็ต เพราะมีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร รวมทั้งยังพัฒนาโปรแกรมต่างๆ เพื่อให้เหมาะสมกับการใช้งานในอินเทอร์เน็ต

2.2.2 ความหมายและความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต

วันดี โค้พบูลย์ (2550 : 11) กล่าวว่าอินเทอร์เน็ตคือเครือข่ายของเครือข่าย (Network of network) เนื่องจากเป็นเครือข่ายขนาดใหญ่ที่เชื่อมโยงเครือข่ายทั้งหมดทั่วโลกเข้าด้วยกันโดยที่อินเทอร์เน็ตตั้งอยู่ในจักรวาลหรือที่ว่าเสมือนที่สร้างขึ้นโดยระบบคอมพิวเตอร์ผู้ใช้คอมพิวเตอร์สามารถเข้าไปอยู่ในโลกของเครือข่ายอินเทอร์เน็ตโดยใช้โมเด็มและติดต่อกับผู้ใช้คนอื่นๆได้ อินเทอร์เน็ตจึงเป็นระบบกลไกที่ถ่ายโอนข้อมูลจากคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปยังเครื่องอื่นๆทั่วโลกโดยใช้เกณฑ์วิธีการควบคุมการส่งผ่านตามมาตรฐานอินเทอร์เน็ตเพื่อเป็นมาตรฐานในการสื่อสารระหว่างคอมพิวเตอร์ทุกเครื่องในอินเทอร์เน็ต

ณัฐ เพชรไม้ (2550 : 1) กล่าวว่าอินเทอร์เน็ต (Internet) คือระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อกันทั่วโลกโดยใช้มาตรฐานเดียวกันในการรับส่งข้อมูลเรียกว่า โพรโตคอล (Protocol) ซึ่งโพรโตคอลที่ใช้บนระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีชื่อว่า TCP/IP (Transmission Control Protocol/Internet Protocol) อินเทอร์เน็ตเปรียบเสมือนห้องสมุดสาธารณะขนาดใหญ่ที่มีข้อมูลต่างๆมากมายให้เราค้นหาเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆไม่ว่าจะเป็นการศึกษาวิจัยการโฆษณาขายสินค้าหรือความบันเทิงก็สามารถหาได้จากอินเทอร์เน็ต

บุญสืบ โพธิ์ศรี และคณะ (2550 : 6) กล่าวว่าอินเทอร์เน็ตคือระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่สามารถที่ทำการเชื่อมต่อเครื่องคอมพิวเตอร์หลายๆเครื่องเข้าด้วยกันจนได้ชื่อว่าอินเทอร์เน็ตซึ่งในการเชื่อมต่อเข้าด้วยกันภายใต้มาตรฐานการสื่อสารของ(Protocol)เดียวกันซึ่งเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เข้าระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสามารถรับส่งข้อมูลถึงกันได้ทั่วโลกเช่นข้อความรูปแบบภาพรูปแบบเสียงส่งทั้งภาพและเสียง ฯลฯ ทั้งนี้ยังสามารถค้นหาข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้ด้วยความรวดเร็วเพียงไม่กี่นาทีก็สามารถทำการค้นหาข้อมูลที่ต้องการได้

นิตยา ฉาบนาค (2548 : 12) ได้ให้ความหมายของอินเทอร์เน็ตไว้ว่าหมายถึงระบบเครือข่ายที่มีขนาดใหญ่สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลกเข้าไว้ด้วยกันโดยอาศัยเครือข่ายโทรคมนาคมเป็นตัวเชื่อมเครือข่ายภายใต้มาตรฐานการเชื่อมโยงด้วยโพรโตคอล TCP/IP ทำให้เกิดการสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลได้ในระยะอันสั้นซึ่งข้อมูลที่สามารถติดต่อสื่อสารได้นั้นมีอยู่หลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นตัวอักษรภาพและเสียง

อินเทอร์เน็ต (Internet) คือ ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ใหญ่ที่สุดในโลก อินเทอร์เน็ตมักจะถูกเรียกว่าสั้นๆ ว่า “ เดอะเน็ต ” (The Net) บางครั้งก็หมายความรวมถึงทางด่วนข้อมูล (Information Superhighway) หรือ ไซเบอร์สเปซ (Cyberspace) ด้วย อินเทอร์เน็ตประกอบด้วยเครือข่ายคอมพิวเตอร์มากมายหลายพันเครือข่ายต่อเชื่อมโยกันทั่วโลก เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข่าวสารกัน โดยแต่ละเครือข่าย (Network) จะถูกต่อย่อยรวมกันด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์มากมาย รัฐบาลของแต่ละประเทศ บริษัทหรือองค์กรแต่ละองค์กร ที่อยู่ในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตจะเป็นผู้รับผิดชอบดูแลรักษาเครือข่ายของตนเอง และไม่มีองค์กรใดเป็นเจ้าของหรือควบคุมเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้งไม่มีการออกกฎข้อบังคับจากรัฐบาล มีแต่เพียงหลักข้อตกลงในการใช้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น (มหาวิทยาลัยพายัพ. 2548 : 2)

กล่าวโดยสรุป อินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่สุดในโลก ที่มีการเชื่อมต่อระหว่างเครือข่ายหลายๆ เครือข่ายทั่วโลก โดยใช้ภาษาที่ใช้สื่อสารกันระหว่างคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า โพรโทคอล (Protocol) ซึ่งโปรโตคอลที่ใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมีชื่อว่าทีซีพี/ไอพี (TCP/IP : Transmission control protocol/internet protocol)

2.2.3 หน้าที่และความสำคัญของอินเทอร์เน็ต

การสื่อสารในยุคปัจจุบันที่กล่าวขานกันว่า เป็นยุคไร้พรมแดนนั้น การที่ได้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายจำนวนมากๆ ได้ในเวลาอันรวดเร็ว และใช้ต้นทุนในการลงทุนต่ำ เป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของทุกหน่วยงาน และอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่สามารถตอบสนองต่อความต้องการดังกล่าวได้ จึงเป็นความจำเป็นที่ทุกคนต้องให้ความสนใจและปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีใหม่นี้ เพื่อจะได้ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดังกล่าวอย่างเต็มที่ อินเทอร์เน็ต ถือเป็นระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์สากลที่เชื่อมต่อเข้าด้วยกัน ภายใต้มาตรฐานการสื่อสารเดียวกัน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารและสืบค้นสารสนเทศจากเครือข่ายต่างๆ ทั่วโลก ดังนั้น อินเทอร์เน็ตจึงเป็นแหล่งรวมสารสนเทศจากทุกมุมโลก ทุกสาขาวิชาทุกด้าน ทั้งบันเทิงและวิชาการ ตลอดจนประกอบธุรกิจต่างๆ

เหตุผลสำคัญที่ทำให้อินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมแพร่หลาย คือ

1. การสื่อสารบนอินเทอร์เน็ต ไม่จำกัดระบบปฏิบัติการของเครื่องคอมพิวเตอร์คอมพิวเตอร์ที่ต่างระบบปฏิบัติการกันก็สามารถติดต่อสื่อสารกันได้
2. อินเทอร์เน็ตไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของระยะทาง ไม่ว่าจะอยู่ภายในอาคารเดียวกัน ห่างกันคนละทวีป ข้อมูลก็สามารถส่งผ่านถึงกันได้
3. อินเทอร์เน็ตไม่จำกัดรูปแบบของข้อมูล ซึ่งมีได้ทั้งข้อมูลที่เป็นข้อความอย่างเดียวหรืออาจมีภาพประกอบรวมไปถึงข้อมูลชนิดมัลติมีเดีย คือ มีทั้งภาพเคลื่อนไหวและมีเสียงประกอบด้วย คำอื่นที่ใช้ในความหมายเดียวกับอินเทอร์เน็ต คือ Information Superhighway และ Cyberspace

กล่าวโดยสรุป หน้าที่และความสำคัญของอินเทอร์เน็ต มีความสำคัญต่อผู้ใช้ในการติดต่อในด้านต่างๆ ทำให้อินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมแพร่หลายอย่างมาก ซึ่งความสำคัญของอินเทอร์เน็ตสามารถทำให้สื่อสารไม่จำกัด ทั้งในเรื่องของระยะทาง ไม่จำกัดรูปแบบของข้อมูลทำให้ผู้ใช้ได้รับความสะดวกสบายเป็นอย่างยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต

ตามที่กล่าวมาแล้วว่า อินเทอร์เน็ต คือ เครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่ครอบคลุมไปทั่วโลกพร้อม กับมีข้อมูลมหาศาลทุกประเภท ให้เราค้นคว้าและรับส่งข้อมูลไปมาระหว่างกันได้ ในตอนนี้จะขอ ยกตัวอย่างประโยชน์ ของการใช้งานอินเทอร์เน็ตด้านต่างๆ ให้เห็นพอสังเขป ในด้านการศึกษาเรา ต่อเข้ากับอินเทอร์เน็ตเพื่อค้นคว้าหาข้อมูลได้ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลทางวิชาการจากที่ต่างๆ ซึ่งในกรณีนี้ อินเทอร์เน็ต จะทำหน้าที่เหมือนห้องสมุดขนาดยักษ์ ส่งข้อมูลที่เรากำลังต้องการ มาให้ถึงบน จอคอมพิวเตอร์ที่บ้าน หรือที่ทำงานของเรา ไม่ก็วินาทีจากแหล่งข้อมูลทั่วโลกไม่ว่าจะเป็นข้อมูล ด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรม ศิลปกรรม สังคมศาสตร์ กฎหมายและอื่นๆ

อีกส่วนที่เกี่ยวข้องกันก็คือ ประโยชน์การรับส่งข่าวสาร ผู้ใช้ที่ต่อเข้ากับอินเทอร์เน็ต สามารถรับส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือ อีเมล (E - mail) กับผู้ใช้คนอื่นๆ ทั่วโลกในเวลา อันรวดเร็วได้โดยค่าใช้จ่ายต่ำมาก นอกจากนี้ยังอาจส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ ในรูปแบบต่างๆ เช่น แฟ้มข้อมูล รูปภาพ ข้อมูลแบบมัลติมีเดียที่เป็นภาพและเสียงได้อีกด้วย

สำหรับด้านธุรกิจและการค้า ช่วยในการซื้อขายสินค้าผ่านคอมพิวเตอร์ สามารถเลือกดู สินค้า พร้อมคุณสมบัติผ่านจอคอมพิวเตอร์ สั่งซื้อและจ่ายเงินด้วยบัตรเครดิตได้ทันที ซึ่งนับว่าเป็น ความสะดวกสบาย และรวดเร็วมาก สินค้ามีจำหน่ายทุกประเภทเหมือนห้างสรรพสินค้าทีเดียว

นอกจากนี้ ผู้ใช้ที่เป็นบริษัท หรือองค์กรต่างๆ ก็สามารถเปิดให้บริการ หรือสนับสนุน ลูกค้านักเรียนของตน ผ่านอินเทอร์เน็ต เช่น การตอบคำถาม หรือข้อสงสัยต่างๆ ให้คำแนะนำ รวมถึง ข่าวสารใหม่ๆ แก่ลูกค้าได้ ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตที่ผู้ใช้งานมากที่สุดอีกอย่างหนึ่ง คือ ความ บันเทิง และการพักผ่อนหย่อนใจหรือสันทนาการ เช่น เลือกอ่านข่าววารสารต่างๆ ผ่าน อินเทอร์เน็ต ที่เรียกว่า แมกกาซีน(magazine) แบบออนไลน์ (online) รวมถึงหนังสือพิมพ์และ ข่าวสารอื่นๆ โดยมีภาพประกอบบนจอคอมพิวเตอร์เหมือนกับหนังสือที่เราดูอยู่ทุกวัน ซึ่งสามารถ สรุปประโยชน์ของอินเทอร์เน็ตได้ ดังนี้

1. เป็นแหล่งค้นคว้าหาข้อมูลได้ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลใด เปรียบเสมือนระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ตจะทำหน้าที่เสมือนเป็นห้องสมุดขนาดใหญ่

2. นักเรียนสามารถใช้อินเทอร์เน็ตติดต่อกับสถานศึกษาทั้งของตนเอง และอื่นๆ

3. เผยแพร่ผลงานวิชาการต่างๆ ได้กว้างไกล

4. เป็นแหล่งสอบถาม ปรึกษาปัญหาด้านต่างๆ

5. ติดต่อบริษัทกันได้ทั่วโลกในราคาถูก

6. หาเพื่อนใหม่ทางอินเทอร์เน็ต

7. ดูตัวอย่างหนัง - ฟังเพลงทางอินเทอร์เน็ต

8. มีเกมสนุกๆ เพื่อการพักผ่อน

9. ข้อมูล - ข่าวสารในอินเทอร์เน็ตจะทันสมัยอยู่เสมอ

10. เผยแพร่ข้อมูลในระบบอินเทอร์เน็ต

11. สั่งซื้อสินค้า - อาหารทางอินเทอร์เน็ต

12. จัดทำแคตตาล็อกอิเล็กทรอนิกส์

13. การให้คำแนะนำ สอบถามปัญหาต่างๆ ให้แก่ลูกค้า

14. แจกจ่ายตัวโปรแกรมทดลองใช้ (Shareware) หรือแจกฟรี (Freeware)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าวโดยสรุป ประโยชน์ของอินเทอร์เน็ต สามารถใช้สืบค้นข้อมูลได้ในแง่ของงานวิชาการ และเพื่อความเพลิดเพลิน เปรียบเสมือนห้องสมุดขนาดใหญ่ที่เราสามารถสืบค้นด้วยตนเองได้ตลอดเวลา และยังมีบริการด้านธุรกิจ โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต

2.2.5 มุมมืดของอินเทอร์เน็ต

พงษ์ระพี เตชพาพงษ์ (2549 : 216) ด้านมืดของอินเทอร์เน็ตก็ได้สร้างผลกระทบต่อมวลชนเช่นกัน ความสามารถในการเป็นสื่อในการถ่ายทอดวิทยากรทางปัญญาจากที่หนึ่งไปสู่อีกที่หนึ่ง อาจทำให้มันถูกใช้ในการก่ออาชญากรรม และการก่อการร้ายได้ง่ายขึ้น อาชญากรรมสามารถที่จะเจาะเข้าไปหาข้อมูลเพื่อแสวงหาประโยชน์จากความลับในทางการค้า หรือเข้าไปขโมยเงินซึ่งอยู่ในรูปอิเล็กทรอนิกส์ได้ง่าย อาชญากรรมจะมีความรู้มากขึ้น เพราะสามารถหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตได้ง่าย ตัวอย่างเช่น ข้อมูลการทำระเบิดซึ่งเขียนวิธีทำไว้อย่างละเอียดบนเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่ง ที่ต่อกับเว็บ (WEB) นักก่อการร้ายในปัจจุบันใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ในการประสานงานการวางระเบิดทั่วโลก ข้อมูลต่างๆ สามารถถูกส่งไปยังหน่วยปฏิบัติการต่างๆ ของผู้ก่อการร้ายอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้การเดินทางของข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็วผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ยังได้คุกคามต่อวัฒนธรรมของชนในหลายพื้นที่ ที่ข้อมูลภายนอกอาจเป็นสิ่งต้องห้าม ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คือ ภาพโป๊และเปลือยซึ่งถือเป็นเรื่องแสนจะธรรมดาสำหรับประเทศในเขตยุโรปเหนือแต่เป็นสิ่งต้องห้ามในประเทศอาหรับ หรือแม้แต่ประเทศเราเอง โทษของอินเทอร์เน็ต มีดังนี้

1. อินเทอร์เน็ตเป็นระบบอิสระ ไม่มีเจ้าของ ทำให้การควบคุมกระทำได้ยาก
2. มีข้อมูลที่มีผลเสียแพร่อยู่ปริมาณมาก
3. ไม่มีระบบจัดการข้อมูลที่ดี ทำให้การค้นหาคำกระทำไม่ได้ไม่เท่าที่ควร
4. มีการเติบโตเร็วเกินไปบางครั้งการเจริญเติบโตเร็วไปอาจเป็นโทษ เนื่องจากว่ากฎหมายการควบคุมต่างๆ ยังไม่สามารถพัฒนาได้ตามทัน ดังนั้นข้อมูลข่าวสารด้านไม่ดีจึงแพร่หลายได้รวดเร็วกว่าการป้องกัน

5. ข้อมูลบางอย่างอาจไม่จริง ต้องดูให้ดีเสียก่อน
6. อาจถูกหลอกหลวง - กลั่นแกล้งจากเพื่อนใหม่
7. ถ้าเล่นอินเทอร์เน็ตมากเกินไปอาจเสียการเรียนได้
8. ข้อมูลบางอย่างก็ไม่เหมาะกับเด็กๆ
9. ทำให้เสียสุขภาพ เวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานๆ โดยไม่ได้ขยับเคลื่อนไหว

กล่าวโดยสรุป มุมมืดของอินเทอร์เน็ตมีผลกระทบต่อเด็ก ถ้าใช้ในทางที่ไม่ถูกต้อง เพราะอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงผู้ใช้ได้อย่างกว้างขวางและรวดเร็ว ซึ่งยากต่อการควบคุมและอาจทำให้เกิดผลกระทบ ความเสียหายแก่ตนเองและบุคคลที่อยู่รอบข้างได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

2.3.1 ความหมายของพฤติกรรม

พรทิพย์ รุ่งนุ้ม (2550 : 26) พฤติกรรม หมายถึง การกระทำที่ต้องมีสาเหตุที่ทำให้ปรากฏออกมาทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 ทางใดทางหนึ่ง และพฤติกรรมของมนุษย์แสดงออกอย่างซับซ้อนแม้กระทั่งสีหน้าและการกระทำ

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2548 : 1) ได้อธิบายความหมายของพฤติกรรมว่าเป็นการกระทำของมนุษย์ที่แสดงออกทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ (Mentally and Physically) พฤติกรรมของมนุษย์มีความซับซ้อนเนื่องจากพฤติกรรมส่วนหนึ่งเป็นพฤติกรรมทางจิตซึ่งยากจะเข้าใจได้

สุรพล พยอมแย้ม (2545 : 18) กล่าวว่า พฤติกรรม ในทางจิตวิทยานั้น หมายถึง การกระทำอันเนื่องมาจากการกระตุ้นหรือการจูงใจจากสิ่งเร้าต่างๆ การกระทำหรือพฤติกรรมเหล่านั้นเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลได้ผ่านขบวนการกลั่นกรอง ตกแต่งและตั้งใจที่จะกระทำให้เกิดเพื่อให้บุคคลอื่นได้สัมผัสรับรู้ พฤติกรรมของบุคคลแม้จะกระทำด้วยสาเหตุจุดมุ่งหมายเดียวกันแต่จะมีลักษณะอาการแตกต่างกัน เมื่อบุคคล เวลา สถานที่ หรือสถานการณ์เปลี่ยนไปเนื่องจากการกระทำของบุคคลล้วนจะต้องผ่านขบวนการคิดการตัดสินใจ อันประกอบด้วยอารมณ์และความรู้สึกของผู้กระทำ พฤติกรรมนั้นๆ จึงทำให้พฤติกรรมของแต่ละคนมีความแตกต่างกัน หรือปรับเปลี่ยนไปตามเรื่องราวที่เกี่ยวข้องเสมอ ด้วยเหตุที่ว่าพฤติกรรมแต่ละครั้งเกิดจากกระบวนการ ซึ่งหากพิจารณาแยกกระบวนการออกเป็นส่วนๆ จะพบว่า ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. การแสดงออกหรือกิริยาท่าทาง (Acting)
2. ส่วนการคิดที่เกี่ยวกับกิริยานั้น (Thinking)
3. ส่วนความรู้สึกที่มีอยู่ในขณะนั้น (Feeling)

มุกดา สุขสมาน (2546: 11) อธิบายว่า พฤติกรรมเป็นการกระทำหรือการแสดงออกของสิ่งมีชีวิตที่มีต่อสภาพแวดล้อม เพื่อการอยู่รอดของชีวิตเบื้องต้น โดยเฉพาะพฤติกรรมของมนุษย์ ยังเกิดความต้องการทางด้านจิตใจอีกด้วย เช่น ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการความรัก ความต้องการเหล่านี้เนื่องมาจากความต้องการภายในของมนุษย์เองการศึกษาวิจัยการโฆษณาขายสินค้าหรือความบันเทิงก็สามารถหาได้จากอินเทอร์เน็ต

พฤติกรรมของมนุษย์มีองค์ประกอบ 7 ประการ ดังนี้

1. เป้าหมาย หรือความมุ่งหมาย (goal) คือ วัตถุประสงค์ หรือความต้องการซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรม เช่น ความต้องการมีหน้ามีตาในสังคม
2. ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ระดับวุฒิภาวะและความสามารถที่จำเป็นในการทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการ
3. สถานการณ์ (Situation) หมายถึง ลู่ทางหรือโอกาส หรือเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการ
4. การแปลความหมาย (Interpretation) เป็นการพิจารณาลู่ทางหรือสถานการณ์ เพื่อเลือกหาวิธีที่คิดว่าจะสนองความต้องการเป็นที่พอใจมากที่สุด
5. การตอบสนอง (Response) คือ การดำเนินการทำกิจกรรมตามที่ตัดสินใจเลือกสรรแล้ว
6. ผลรับที่ตามมา (Consequence) คือ ผลที่เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรมนั้นซึ่งอาจได้ผลตรงกับที่คิดไว้ (Confirm) หรือตรงกันข้ามกับที่คิดหวังไว้ (Contradict) ก็ได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to Thwarting) เป็นปฏิกริยาที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่เกิดขึ้นไม่สามารถตอบสนองความต้องการ จึงต้องกลับไปแปรความหมายใหม่เพื่อเลือกหาวิธีที่จะตอบสนองความต้องการได้ แต่เห็นว่าเป้าประสงค์นั้นมันเกิดความสามารถที่ต้องยอมละเลิกความต้องการนั้นเสีย (พัลลภ ลิมสกูล. 2544 : 14)

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรม หมายถึง กิริยาอาการที่แสดงออกหรือปฏิกริยาโต้ตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า (Stimulus) หรือสถานการณ์ต่าง ๆ อาการแสดงออกต่าง ๆ เหล่านี้ อาจเป็นการเคลื่อนไหวที่สังเกตได้หรือวัดได้ เช่น การเดิน การพูด การเขียน การคิด การเต้นของหัวใจ เป็นต้น ส่วนสิ่งเร้าที่มักกระทบแล้วก่อให้เกิดพฤติกรรมก็อาจจะเป็นสิ่งเร้าภายใน (Internal Stimulus) และสิ่งเร้าภายนอก

2.3.2 พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

การเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมิใช่เป็นหลักประกันว่าเด็กๆ จะได้รับการเรียนรู้ที่ดีเสมอไป ความบันเทิงจากสื่อไฮเทคเหล่านี้ก็อาจจะบั่นทอนการเรียนรู้ดีๆ ของเด็กได้ เพราะในขณะที่เด็กคลิกหรือลิงค์ไปยังเว็บต่างๆ เด็กอาจเจอภาพป๊อปอัพ (pop-up) แพลกๆ โฆษณาสินค้าจำนวนมาก หรือเกมจำนวนมากที่ดึงดูดเด็กให้หลงเข้าไปในเว็บนั้นๆ อย่างไม่ทันรู้ตัว ดังนั้น “ความเหนือจริง” (Surrealistic) หรือเกินจริงของ “เว็บล่อเด็ก” จึงเป็นมายาภาพที่ทำให้เด็กอาจหลงเชื่อได้ง่าย จนในบางครั้งเด็กเองก็ไม่ทันได้สงสัย หรือสังเกตพวานั้นคือสิ่งลวงตา หรือไม่ทันนึก แม้กระทั่งว่าหลังจากคลิกต่อไปนั้นแล้วจะเกิดผลกระทบอะไรหรือมีภัยอะไรอื่นตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับปรากฏการณ์อีเน็ต/เว็บไซต์ที่ไร้คุณภาพไร้คุณธรรม ที่นับวันจะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นกว่าล้านเว็บ และมีหลายประเภทที่กำลังโอบล้อมเด็กไทย

นักจิตวิทยาชื่อ Kimberly S. Young (1996 : 3) ได้ศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างมากเป็นจำนวน 496 คน โดยเปรียบเทียบกับบรรทัดฐาน ซึ่งใช้ในการจัดว่าผู้ใดเป็นผู้ที่ติดการพนัน การติดการพนันประเภทที่ถอนตัวไม่ขึ้นมีลักษณะคล้ายคลึงกับการติดอินเทอร์เน็ตเพราะทั้งสองอย่างเกี่ยวข้องกับการล้มเหลวในการควบคุมความต้องการของตนเอง โดยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสารเคมีใดๆ อย่างสุรา หรือยาเสพติด คำว่า อินเทอร์เน็ตในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ หมายรวมถึง ตัวอินเทอร์เน็ตเอง ระบบออนไลน์ (อย่างเช่น America On-line, Compuserve, Prodigy) หรือระบบ BBS (Bulletin Board Systems) และการศึกษา วิจัยครั้งนี้ได้ระบุว่า ผู้ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้อย่างน้อย 4 อย่าง เป็นเวลานานอย่างน้อย 1 ปี ถือได้ว่ามีอาการติดอินเทอร์เน็ต

1. รู้สึกหมกมุ่นกับอินเทอร์เน็ตแม้ในเวลาที่ไม่ได้ต่อกับอินเทอร์เน็ต
2. มีความต้องการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานานขึ้นเรื่อยๆ
3. ไม่สามารถควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตได้
4. รู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องใช้อินเทอร์เน็ตน้อยลงหรือหยุดใช้
5. การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นวิธีในการหลีกเลี่ยงปัญหาหรือคิดว่าทำให้รู้สึกดีขึ้น
6. หลอกคนในครอบครัวหรือเพื่อน เรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตของตัวเอง
7. การใช้อินเทอร์เน็ตทำให้เกิดการเสี่ยงต่อการสูญเสียงาน และการเรียน
8. มีอาการผิดปกติ อย่างเช่น หดหู่ กระวนกระวายเมื่อเลิกใช้อินเทอร์เน็ต
9. ใช้เวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตัวเองได้ตั้งใจไว้ สำหรับผู้ใช้อินเทอร์เน็ต ที่ไม่เข้า

ข่ายข้างต้นเกิน 3 ข้อในช่วงเวลา 1 ปี ถือว่ายังเป็นปกติ เท่านั้น ไม่นุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Ivan Goldberg 1996 (อ้างถึงใน ธนิกานต์ มาฆะศิริานนท์. 2548 : 27 – 28) ได้ระบุลักษณะของพฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต โดยมีความคล้ายคลึงกับหลักเกณฑ์ของคิมเบอร์รี่ เอส. Kimberly S. Young ไว้ดังนี้

1. มีการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต เพื่อที่จะได้ใช้เวลาเพิ่มขึ้นในอินเทอร์เน็ต
2. ลดกิจกรรมอื่นๆ ในชีวิตลง เพื่อที่จะได้ใช้อินเทอร์เน็ต
3. ไม่สนใจสุขภาพร่างกายของตนเอง ที่ได้รับผลกระทบจากกิจกรรมในอินเทอร์เน็ต
4. หลีกเลียงกิจกรรมในชีวิตที่สำคัญ เพื่อใช้เวลาในอินเทอร์เน็ต
5. เลื่อนเวลาพักผ่อนออกไป หรือเปลี่ยนแปลงเวลานอน เพื่อที่จะได้มีเวลาใช้อินเทอร์เน็ต
6. ลดกิจกรรมทางสังคม ทำให้สูญเสียความสัมพันธ์ทางสังคมกับบุคคลอื่น
7. ละทิ้ง ละเลยครอบครัว และเพื่อน
8. ปฏิเสธที่จะใช้เวลากับกิจกรรมอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ต
9. แสวงหาเวลามากขึ้น เพื่อใช้อินเทอร์เน็ต
10. ละทิ้งงาน การเรียน ภาระหน้าที่ของตน

กล่าวโดยสรุป พฤติกรรมติดอินเทอร์เน็ต เป็นการใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ตั้งใจไว้ การใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยครั้ง การหยุดใช้อินเทอร์เน็ตไม่ได้ การขาดสัมพันธภาพกับคนรอบข้าง การมีอาการหงุดหงิดเมื่อไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตออนไลน์ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่องาน การเรียน ชีวิตส่วนตัวและบุคคลรอบข้าง

2.3.3 โรคติดอินเทอร์เน็ต

Kimberly S. Young (1996 : 13) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยา ผู้ที่ใช้คำว่า “ โรคติดอินเทอร์เน็ต ” (Internet Addiction Disorder หรือ IAD) ได้ศึกษาคนที่ใช้อินเทอร์เน็ตจำนวนหนึ่งซึ่งพบว่า โรคติดอินเทอร์เน็ตจะมีลักษณะคล้ายกับการติดพนันที่ถอนตัวไม่ขึ้น หมกมุ่นอยู่กับอินเทอร์เน็ตไม่สามารถควบคุมตนเองได้ ใช้อินเทอร์เน็ตนานกว่าที่ตั้งใจไว้ และหงุดหงิดเมื่อต้องใช้น้อยลงหรือไม่ได้สัมผัส

โรคติดอินเทอร์เน็ต(Internet Addiction Disorder หรือ IAD) เป็นกลุ่มอาการทางจิตอย่างหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ตในการเสพข้อมูลหรือข่าวสารมากเกินไป และหากเปรียบเทียบกับอาการติดดูโทรทัศน์หรือการติดอย่างอื่นๆ แล้ว อินเทอร์เน็ตจะมีข้อแตกต่างกับสื่ออื่นๆ ก็คือ ความสามารถโต้ตอบ (interact) กับผู้ที่เข้ามาใช้คนอื่นๆ ได้ทันที (Real Time) ซึ่งทำให้โลกของอินเทอร์เน็ตมีความเสมือนเป็นเหมือนโลกอีกโลกหนึ่งที่ผู้ใช้สามารถมีตัวตนในโลกนั้นได้ โดยปราศจากกฎเกณฑ์ และไร้ขอบเขตในการเดินทาง และสร้างตัวตนในโลกอินเทอร์เน็ตตามที่ตัวเองต้องการได้ ซึ่งหากผู้ใช้ยึดติดกับสังคมในโลกของอินเทอร์เน็ต จนแยกไม่ออกจากโลกของความจริง และโลกเสมือนจะนำมาซึ่งสาเหตุของเป็นโรคติดอินเทอร์เน็ตได้

การบริการอินเทอร์เน็ต ที่มีลักษณะการสร้างเป็นสังคมเสมือน (Virtual – Community) ได้แก่ ห้องแชทรูม (Chat Room) เว็บบอร์ด หรือแม้กระทั่งเกมออนไลน์ ที่เด็กๆ นิยมเข้าไปเล่นกันมากมาย ซึ่งโรคติดอินเทอร์เน็ตนั้นก็คล้ายๆ กับการติดสิ่งเสพติดต่างที่สร้างปัญหาให้กับระบบร่างกาย ทั้งการกิน การขับถ่าย และกระทบต่อการเรียนสภาพสังคมของคนๆ นั้น (ภาวรุพงษ์ วิทยานุ. 2548 : 4)

ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีการศึกษาจนถึงเรื่องพฤติกรรม “ เสพติดโลกอินเทอร์เน็ต-โลกออนไลน์ ” ก็แพร่หลายมากขึ้นในบางมหาวิทยาลัยถึงกับต้องจัดตั้ง “ ศูนย์ให้คำปรึกษา ” แก่คนไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่สงสัยว่าตัวเองกำลังใช้เวลาออนไลน์มากผิดปกติจนเสียการเรียนขณะที่ ดร.โดแอน เวียแลนด์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะพยาบาล มหาวิทยาลัยลาซาลส์ รัฐเพนซิลเวเนีย ซึ่งทำงานด้านการรักษาบำบัดผู้ป่วยเสพติดโลกออนไลน์ ระบุว่า ขณะนี้สถานการณ์เสพติดโลกออนไลน์อยู่ในขั้นน่าเป็นกังวลแต่ยังไม่ได้ลงความเห็นว่าปัญหาขยายตัวไปมากขนาดไหน สาเหตุสำคัญส่วนหนึ่งเพราะผู้ป่วยส่วนใหญ่ยังไม่ยอมรับหรือไม่รู้ตัวว่าตัวเองกำลังเดินไปในทิศทางนั้น เปรียบเหมือนกับผู้ป่วยโรคพิษสุราเรื้อรังช่วงแรกๆ ที่จะไม่สังเกตว่าตัวเองกำลังป่วยเวลาที่ดื่มสุราชอบอ้างว่า “ ขอเป็นแก้วสุดท้าย ” แต่ท้ายที่สุดก็ควบคุมพฤติกรรมการดื่มไม่ได้ ทั้งยังดื่มมากขึ้นเรื่อยๆ สำหรับผู้มีอาการเสพติดโลกออนไลน์ก็มีลักษณะดังกล่าวเช่นเดียวกันโดยมักคิดว่า “ แค่เล่นอินเทอร์เน็ตต่อแค่ 2 – 3 นาที คงจะไม่มีอะไรเสียหายมากมายนัก ดร.เวียแลนด์ ได้ประเมินจากประสบการณ์ว่าทั่วประเทศสหรัฐอเมริกาจะมีผู้เข้าข่ายเสพติดโลกออนไลน์ 5 – 10% ระดับของอาการจะแตกต่างกันออกไปโดยขึ้นรุนแรงมาก อาจถึงระดับติดบ่วงเสน่ห์หากับคู่สนทนาที่เจอกับในอินเทอร์เน็ต จนกระทั่งมีปัญหาทะเลาะกับคู่สมรสในชีวิตจริงกลุ่มคนที่มีความเสี่ยงเสพติดโลกออนไลน์มากที่สุดคือ ผู้ป่วยหรือเคยป่วยด้วยอาการซึมเศร้า พิษสุราเรื้อรัง และมีประวัติติดยาเสพติดสำหรับคนที่สงสัยว่าเราเข้าข่ายป่วยด้วยโรคใดโรคหนึ่งหรือไม่ ทุกวันนี้แบบทดสอบอาการเสพติดการใช้งานอินเทอร์เน็ต หรือเสพติดโลกออนไลน์มีแพร่หลายพอสมควร เท่าที่สำรวจตรวจสอบข้อมูลมาพอสรุปอาการเบื้องต้นได้ 10 ข้อ ดังนี้ (ภาวูธ พงษ์วิทยานู. 2548 : 5 – 6)

1. หยุดเล่นอินเทอร์เน็ตไม่ได้ ในกรณีนี้จะถือว่าอาการยิ่งรุนแรงมากขึ้นถ้าเกิดเคยสัญญากับตัวเอง หรือบุคคลอื่นว่าจะลดเวลาการออนไลน์แต่ผลสุดท้ายก็ทำไม่ได้ตามที่ตั้งใจไว้
2. เริ่มโกหกบุคคลรอบข้างว่าไม่ได้เล่นอินเทอร์เน็ต แต่จริงๆ แล้วพยายามทุกวิถีทางเพื่อหาโอกาสออนไลน์
3. สถานการณ์เริ่มเลวร้ายแต่ยังไม่รู้ตัว เมื่อเสียเวลาอยู่ในโลกออนไลน์มากๆ เข้าก็จะทำให้ไม่มีเวลาไปทำกิจกรรมอย่างอื่น ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน
4. มีพฤติกรรมผิดศีลธรรมเวลาเข้าไปอยู่ในโลกออนไลน์ เริ่มกลายเป็นคนชอบโกหก หลอกลวง กลทำในสิ่งผิดศีลธรรมเพราะรู้ว่าสามารถปกปิดสถานะที่แท้จริงของตัวเองได้
5. ไม่รู้เวลานั่งอยู่หน้าจอกอมพิวเตอร์เพื่อเล่นอินเทอร์เน็ต โดยไม่รู้เวลาในการจัดลำดับความสำคัญของการงานหรือการเรียนไม่ได้
6. ติดอินเทอร์เน็ตเหมือนติดยาเวลาออนไลน์แล้วรู้สึกขัดแย้งในตัวเอง เช่น รู้ว่าการเล่นอินเทอร์เน็ตมากๆ เป็นสิ่งไม่ดี แต่ห้ามตัวเองไม่ได้ เพราะเสพติดไปแล้ว
7. ชีวิตขาด “ เน็ต ” ไม่ได้ แสดงปฏิกริยาต่อต้านทันที เมื่อถูกบีบบังคับ หรือ จำเป็นต้องลดเวลาการออนไลน์
8. คิดอะไรไม่ออก ขณะทำกิจกรรมต่างๆ เช่น รับประทานอาหาร ทำงาน อ่านตำรา ฯลฯ จะห้ามใจไม่ให้คิดถึงการเล่นอินเทอร์เน็ตไม่ได้
9. แยกตัว เกิดอาการแยกตัวจากสังคม ไม่กล้าเผชิญหน้ากับชีวิตจริงโดยเข้าไปหลบตัวอยู่ในโลกของอินเทอร์เน็ตแทน
10. สิ้นเปลืองเงิน สิ้นเปลืองเงินทองไปกับการอัปเดตคอมพิวเตอร์ การอยู่ในโลกออนไลน์ หรือ ใช้จ่ายเงินหมดไปกับเวลาค่าใช้อินเทอร์เน็ตโดยไม่จำเป็น ซึ่งรูปแบบและลักษณะของการติดอินเทอร์เน็ต มีดังนี้ (ภาวูธพงษ์ วิทยานู. 2548 : 7)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลง และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

135595

- Cyber Sexual Addiction คือ การติดเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเพศ
- Cyber – Relationship Addiction คือ การคบเพื่อนจากห้องแชทหรือ เว็บบอร์ด นำมาทดแทนเพื่อนหรือครอบครัวในชีวิตจริง
- Net Compulsion คือ การติดการพนัน ประมูลสินค้าซื้อ – ขายทางอินเทอร์เน็ต
- Information Overload คือ การติดการรับข้อมูลข่าวสาร จนไม่สามารถยับยั้งได้
- Computer Addition คือ การใช้คอมพิวเตอร์ ในลักษณะที่ไม่สามารถยับยั้งใจ

กล่าวโดยสรุป โรคติดอินเทอร์เน็ต เป็นกลุ่มอาการทางจิตอย่างหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการใช้อินเทอร์เน็ตในการเสพข้อมูลหรือข่าวสารมากเกินไป ไม่สามารถควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ต หรือหยุดใช้ได้ และจะละทิ้งกิจกรรมในชีวิตจริง ทำให้ความสัมพันธ์ในสังคมรอบข้างของบุคคลนั้นเริ่มลดน้อยลง

2.3.4 วิธีป้องกันและรักษาโรคติดอินเทอร์เน็ต

หลายๆ คนคิดว่าการรักษาโรคติดอินเทอร์เน็ต ก็เพียงแค่ดึงปลั๊กคอมพิวเตอร์และถอดสายโทรศัพท์ออกจากโมเด็ม แต่ไอแวน โกลด์เบิร์ก (Ivan Goldberg) จิตแพทย์ผู้ค้นพบโรคติดอินเทอร์เน็ต ได้ให้คำแนะนำในการป้องกันและช่วยเหลือกับผู้ที่คิดว่าตัวเองเป็นหรือกำลังจะเป็นโรคนี้ว่า ก่อนอื่นต้องรู้ว่าตัวเองใช้อินเทอร์เน็ตมากเกินไปหรือไม่ ในระดับไหน และรูปแบบลักษณะของการใช้ไปในรูปแบบใด จากนั้นก็ทำการวิเคราะห์จากพื้นฐานของปัญหาจริงๆ ว่าเกิดจากอะไร ทำไมถึงได้ใช้อินเทอร์เน็ตมากขนาดนั้น ซึ่งทั้งหมดอาจจะเกิดจากตัวเอง หรือสังคมที่อยู่รอบข้างตัว ขั้นตอนที่สามคือการวางแผนการที่จะแก้ปัญหาเหล่านั้นมากกว่าที่จะหลีกเลี่ยง หรือละเลยมันไป การหลีกเลี่ยงจากปัญหาจากโลกแห่งความจริง เข้ามาสู่โลกของอินเทอร์เน็ตไม่ได้ทำให้ปัญหาเหล่านั้นหายไป ลองปรึกษาคนรอบข้าง หาเพื่อนและเข้าสังคมมากขึ้น จริงอยู่อินเทอร์เน็ตกำลังเข้ามามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสังคม เพิ่มความสะดวกสบายมาสู่การดำเนินชีวิตมากขึ้น นอกจากนั้นอินเทอร์เน็ตยังช่วยเปิดโลกทัศน์และสังคมของผู้คนให้กว้างขึ้นด้วย ในทางกลับกันผู้คนมีสิทธิที่จะเลือกใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อเพิ่มความสะดวกสบาย สร้างความบันเทิงและใช้อินเทอร์เน็ตในการรู้จักโลกให้กว้างขึ้น แต่ในขณะที่เดียวกันเลือกที่จะออกไปเห็นโลก สังคม และผู้คนจริงๆ ซึ่งอาจจะสนุกและน่าสนใจกว่า มากกว่าการที่จะรู้จักโลกในทุกมุมมองผ่านทางอินเทอร์เน็ต

กล่าวโดยสรุป วิธีป้องกันและรักษาโรคติดอินเทอร์เน็ตควรจะแยกให้ได้ว่า เป็นโลกของความจริงหรือเป็นโลกของความเสื่อม ต้องพยายามหยุดการเล่นให้ได้เมื่อมีสัญญาณว่าต้องหยุด ต้องรู้เวลารู้จักเตือนตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม

2.4.1 การรับรู้

การรับรู้ คือ การรู้สึกสัมผัสที่ได้รับการตีความให้เกิดความหมายแล้ว เช่น ในขณะนี้เราอยู่ในภาวะการมีรู้สึก (Conscious) คือ สัมผัสตื่นอยู่ ในทันใดนั้นเรารู้สึกได้ยินเสียงดังปังมาแต่ไกล การรู้สึกสัมผัส (Sensation) แต่ไม่มีความหมายคือไม่รู้ว่าเป็นเสียงอะไร จึงยังไม่เกิดการรับรู้ ต่อมามีคนบอกว่าเป็นเสียงระเบิดของยางรถยนต์ เราจึงเกิดการรู้ความหมายของการรู้สึกสัมผัสนั้น ดังนี้เรียกว่าเราเกิดการรับรู้ (ไซส เลียมแก้ว. 2548 : 1)

การรับรู้ (Perception) คือ ขบวนการที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนการเลือกสิ่งเร้า (Selection) การประมวลสิ่งเร้า (Organization) การแปลผลตีความสิ่งเร้า (Interpretation) (สันติชัย ฉ่ำจิตรชื่น. 2549 : 1)

การรับรู้ คือ กระบวนการแปลหรือตีความต่อสิ่งเร้าข่าวสารที่ผ่านอวัยวะรับสัมผัสทั้งหลาย ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และกาย เข้าไปยังสมองในรูปของไฟฟ้าและเคมี สมองจึงเป็นคลังเก็บข้อมูลมหาศาลก็จะตีความสิ่งเร้าหรือข่าวสารนั้นโดยอาศัยการเทียบเคียงกับข้อมูลที่เคยสะสมไว้ก่อนหรือที่เรียกว่า ประสบการณ์เดิม (ศิริโสภาคย์ บุรพาเดชะ. 2529 : 93 – 97)

กระบวนการรับรู้ข่าวสารของมนุษย์แบ่งเป็น 2 ส่วน

1. กระบวนการรับสัมผัส (Sensation) เป็นการรับข่าวสารในระยะแรกระหว่าง อินทรีย์กับสิ่งเร้า โดยอวัยวะรับสัมผัส (Reception) เช่น อวัยวะในการมองเห็น (Vision) การฟัง (Audition) รับความรู้สึกทางผิวหนัง (Skin Senses) เป็นต้น ในระยะแรกนี้แม้ว่าสิ่งเร้าจะยังไม่ถูกตีความ หรือให้ความหมายใดๆ ก็ถือว่ากลไกการรับสัมผัส มีความสำคัญมากในอันที่จะส่งผลถึงการรับรู้ (Perception) และการเรียนรู้ (Learning) ต่อไป

2. กระบวนการรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการนำความรู้หรือข้อมูล ข่าวสารเข้าสู่สมอง โดยผ่านอวัยวะสัมผัส (Sensory Organ) สมองจะเก็บรวบรวมและจดจำสิ่งต่างๆ เหล่านั้นไว้เป็นประสบการณ์ เพื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดมโนภาพหรือความคิดรวบยอด (Concept) และทัศนคติ (Attitude) ในการเปรียบเทียบ หรือถ่ายโยงความหมายกับสิ่งเร้าใหม่ที่จะรับรู้ต่อไป ดังนั้นการรับรู้และการเรียนรู้จึงมีความเกี่ยวข้องกัน ถ้าไม่มีการรับรู้การเรียนรู้ย่อมเกิดขึ้นไม่ได้

กล่าวโดยสรุป การรับรู้ เป็นการตีความหมายการสัมผัส ออกเป็นหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมาย ซึ่งการตีความหมายนั้นจะต้องอาศัยประสบการณ์หรือการเรียนรู้ ธรรมชาติของการรับรู้ จะมีการรับรู้เป็นสิ่งที่เรียนรู้เป็นสิ่งเลือกสรร ซึ่งมีองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรับรู้ แยกออกเป็น 2 องค์ประกอบใหญ่ๆ คือ องค์ประกอบอันเนื่องมาจากสิ่งเร้า องค์ประกอบอันเนื่องมาจากบุคคล

2.4.2 สัมพันธภาพในครอบครัว

ครอบครัว หมายถึง กลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คน หรือมากกว่าที่อยู่รวมกันในบ้านเดียวกันและมีความผูกพันทางสายเลือด การแต่งงานหรือการได้รับการเป็นบุตรบุญธรรม (ประดินันท์ อุปรมย์. 2550 : 249)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงสร้างของครอบครัว ครอบครัวประกอบด้วยสมาชิก ฐานะทางเศรษฐกิจสังคมและ ทิศทางหรือหลักในการดำเนินชีวิต ส่วนประกอบแต่ละส่วนหรือทั้งหมดของโครงสร้างครอบครัวมี ความแตกต่างกันออกไปตามลักษณะของครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัวมีผลต่อความรู้สึกรักของบุคคลในครอบครัว ซึ่งจะมีผลต่อ ปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัว นักเรียนที่อยู่ในครอบครัวที่มีปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัวเหมาะสมย่อม แสดงพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม

สมาชิกในครอบครัวทุกคนต่างมีบทบาทต่อครอบครัว ถ้าทุกคนแสดงบทบาทของตนเองได้ อย่างเหมาะสม ย่อมก่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์ที่ดีขึ้นภายในครอบครัวอันจะมีผลดีไปถึงพฤติกรรมและ คุณลักษณะของนักเรียนด้วย

การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว ถ้ามีบุคคลภายในครอบครัวไม่มากเกินไปการสร้าง ปฏิสัมพันธ์จะสามารถทำได้อย่างทั่วถึง สามารถใช้เวลาแก่กันและกันได้มากขึ้นความคุ้นเคยและ ความผูกพันให้กันและกันจะตามมา ถ้ามีปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัวอย่างแน่นแฟ้น ต่างฝ่ายจะ ล่วงรู้ถึงความสุขและความทุกข์ของกันและกัน เมื่อนักเรียนเกิดปัญหาส่วนตัวก็จะสามารถปรึกษา และวางแผนแก้ไขภายในครอบครัวได้

ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่มีหน้าที่ให้การกล่อมเกลาสมาชิกคน โดยเฉพาะในช่วง ต้นๆ ของชีวิต ในอดีตครอบครัวได้มีบทบาทอย่างสำคัญในการจรรโลงศีลธรรมในสังคม แต่ปัจจุบัน ครอบครัวมีบทบาทลดน้อยถอยลงอย่างเห็นได้ชัด หรือไม่มีความพร้อมที่จะทำหน้าที่ดังกล่าวได้ ส่วนหนึ่งเพราะต้องใช้เวลาไม่น้อยกับการทำมาหาเลี้ยงชีพเพียงในกรุงเทพมหานครด้วยแล้ว ผู้ปกครอง จำนวนมากต้องออกจากบ้านตั้งแต่เช้าตรู่และกว่าจะกลับถึงบ้านก็ค่ำแล้ว จึงมีเวลาอยู่กับลูกน้อยมาก พ่อแม่ถึงร้อยละ 43 ในกรุงเทพมหานคร ยอมรับว่ารู้สึกห่างเหินกับลูกเนื่องจากในแต่ละวัน มีเวลา ทำกิจกรรมร่วมกับลูกเพียง 1-3 ชั่วโมงเท่านั้น (สถาบันวิจัยและพัฒนา, 2546 : 3) สภาพดังกล่าว อาจไม่ส่งผลเสียหายมากนักหากครอบครัวนั้นเป็นครอบครัวขยาย มีปู่ย่าตายายหรือลูกพี่น้าอาช่วย ดูแล แต่ปัจจุบันครอบครัวส่วนใหญ่เป็นครอบครัวเดี่ยว ดังนั้นเมื่อพ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูกก็เท่ากับว่า บ้านมิใช่สถานที่ที่จะให้การกล่อมเกลาลูกได้ตั้งแต่ก่อน อยากรู้ก็ตาม บ้านที่มีพ่อและแม่อยู่ด้วยกัน กับลูกนั้นยังนับว่าดี เพราะปัจจุบันมีบ้านจำนวนมากที่มีพ่อหรือแม่คนหนึ่งเท่านั้น

ปัจจุบันมีถึง 1.3 ล้านครอบครัว ที่รายงานว่านั่นก็คือมีครอบครัวจำนวนไม่น้อยที่ลูกไม่ได้พบ หน้าที่พ่อแม่เลยเป็นเวลานานๆ จำเพาะในชนบท พบว่ามีเด็กถึงร้อยละ 30 ที่ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่หรือ พ่อแม่แยกทางกัน ส่วนหนึ่งเป็นผลจากอัตราการหย่าร้างที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ปัจจุบันตัวเลขดังกล่าวมีสูง ถึง 1 ใน 4 ของผู้ที่จดทะเบียนแต่งงานกัน (โครงการติดตามสภาวการณ์เด็กและเยาวชนราย จังหวัด สถาบันรามจิตติ, 2548 : 2)

ตัวเลขดังกล่าว ย่อมชี้ให้เห็นว่าครอบครัวในปัจจุบันได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากสภาพ ความเปลี่ยนแปลงในสังคม ทำให้แม้แต่การที่จะรักษาสภาพความเป็นครอบครัวที่มีพ่อแม่และลูกอยู่ กันอย่างพร้อมหน้าก็เป็นไปได้ยากเสียแล้ว ทั้งนี้ยังต้องพูดถึงอิทธิพลของพ่อแม่ที่มีต่อลูกในหลาย ครอบครัวการทะเลาะเบาะแว้งของพ่อแม่มีผลต่อพฤติกรรมของลูกมาก ดังมีตัวเลขชี้ว่าร้อยละ 55 ของเด็กในสถานพินิจมาจากครอบครัวที่แตกแยกร้อยละ 22 แต่นอกจากพฤติกรรมในทางรุนแรง และผิดศีลธรรมของเด็กแล้ว พฤติกรรมในทางลบด้านอื่นๆ เช่น พฤติกรรมในทางบริโภคนิยมหรือ ความหลงใหลในวัตถุและอบายมุข เด็กจำนวนไม่น้อยก็ได้รับอิทธิพลมาจากพฤติกรรมของพ่อแม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่พ่อแม่นิยมปรนเปรอลูกด้วยวัตถุเพื่อทดแทนเวลาที่ไม่ได้ให้แก่อลูกร หรือการใช้เวลาวางกับลูกไปในสถานที่ที่ส่งเสริมการบริโภคนิยม เช่น พาลูกไปเที่ยวห้างสรรพสินค้าเป็นประจำ

ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นสาเหตุสำคัญ ที่ทำให้ครอบครัวมีอิทธิพลน้อยลงในการสร้างสำนึกทางศีลธรรมของอนุชน ทั้งนี้ต้องกล่าวถึงความเข้าใจของพ่อแม่จำนวนมากที่เห็นว่าการกล่อมเกลாதงศีลธรรมนั้นเป็นหน้าที่หลักของโรงเรียนต่างหาก หาใช่หน้าที่ของพ่อแม่ไม่ การส่งเสริมให้พ่อแม่มีเวลาอยู่กับลูกมากขึ้นเป็นสิ่งสำคัญประการแรก ความรักของพ่อแม่เป็นปัจจัยเบื้องต้นในการสร้างพื้นฐานจิตใจที่ดีงามให้แก่เด็ก เด็กที่ได้สัมผัสกับความรักของพ่อแม่ย่อมมีจิตใจอ่อนโยน อ่อนน้อมและเป็นสุข อันเป็นภาวะที่เอื้อต่อการทำความดี แต่ความรักนั้นก็ใช้เวลาเป็นของคู่กัน ความรักของพ่อแม่ที่ลูกรจะประจักษ์ได้อย่างเต็มหัวใจก็ต่อเมื่อพ่อแม่ยอมสละเวลาให้แก่อลูกร มิใช่ให้แต่เงินหรือวัตถุเท่านั้น ประการต่อมาคือการส่งเสริมให้พ่อแม่มีความสามารถในการฝึกฝนกล่อมเกลาลูก ให้รู้จักคิด ใฝ่รู้ และมีจิตสำนึกที่ดีงาม ปัจจุบันพ่อแม่มีความสามารถทางด้านนี้น้อยมาก นอกจากเพราะไม่มีเวลาเรียนรู้แล้ว ยังเป็นเพราะเห็นว่าหน้าที่ดังกล่าวเป็นของครู การนำบทบาททางการศึกษากลับมาสู่พ่อแม่แม่จะไม่ทั้งหมด จะช่วยฟื้นฟูความสัมพันธ์ภายในครอบครัวให้เข้มแข็งขึ้น จะทำเช่นนั้นได้ นอกจากแต่ละครอบครัวจะต้องช่วยตัวเองแล้ว ควรจะมีกลไกสนับสนุนความเข้มแข็งของครอบครัวด้วย เช่น การจัดตั้งเครือข่ายครอบครัวเพื่อช่วยเหลือกันทั้งด้านการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ และแม้แต่การช่วยเหลือลูกให้แก่กันและกันในบางโอกาส เครือข่ายดังกล่าวอาจเกิดขึ้นตามละแวกบ้านหรือพื้นที่ใกล้เคียงกัน หรือเกิดขึ้นในหมู่พ่อแม่ที่มีความคิดเห็นคล้ายกัน นอกจากนั้นควรรณรงค์ให้มีกฎหมายที่เอื้อให้พ่อแม่มีเวลาอยู่กับลูกมากขึ้น เช่น สามารถลางานมาดูแลลูกได้มากขึ้นหรือยอมให้พ่อแม่นำลูกมาเลี้ยงในที่ทำงานได้ ตลอดจนการส่งเสริมให้มีพื้นที่สาธารณะหรือกิจกรรมสำหรับการเรียนรู้ของครอบครัวมากขึ้น ปัจจุบันเริ่มมีบ้างแล้ว เช่น พิพิธภัณฑ์เด็ก ช่องรายการโทรทัศน์สำหรับครอบครัว แต่ควรมีให้มากขึ้นและแพร่หลายยิ่งกว่าเดิม แต่นอกจากโทรทัศน์แล้ว ยังมีสื่ออีกหลายชนิดที่เข้าถึงเด็ก อาทิ อินเทอร์เน็ต วีซีดี และดีวีดี ปัจจุบันมีเด็กร้อยละ 30 – 40 เสพสื่อลามก เช่น การ์ตูน วีซีดี เว็บโป๊ และภาพโป๊ทางโทรศัพท์มือถือเป็นประจำ ขณะที่เด็กซึ่งติดเกมร้อยละ 44 ชอบเล่นเกมที่มีการต่อสู้กัน

ครอบครัว (Family) ครอบครัวเป็นตัวแทนในการขัดเกลาทงสังคมที่สำคัญมากที่สุด เพราะมีความใกล้ชิดกับสมาชิกของครอบครัวและอยู่ร่วมกันเป็นเวลานาน เป็นแหล่งอบรมสั่งสอนถ่ายทอดวัฒนธรรม ค่านิยม ทศนคติและทักษะการดำรงชีวิตเบื้องต้น เช่น สอนให้รู้จักวิธีการเดิน การรับประทานอาหาร มารยาทต่างๆ บุคคลในครอบครัวจะปรุ่แต่งให้เด็กกลายเป็นบุคคลที่สามารถเข้าร่วมสังคม มีกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น และครอบครัวจะทำหน้าที่ขัดเกลาทงสังคมได้ดีขึ้นถ้าพ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดี พฤติกรรมดี สังคมยอมรับ ลูกๆ และสมาชิกในครอบครัวจะเลียนแบบและทำตามซึ่งจะช่วยให้เขาเหล่านั้นเป็นคนดีในสังคมด้วย ในทางตรงกันข้าม ถ้าพ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ไม่ดีย่อมยากที่จะสอนให้ลูกเป็นคนดีได้ (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540 : 186)

สัมพันธภาพในครอบครัว (Family Relationships) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างสมาชิกครอบครัวในการดำเนินชีวิตครอบครัว และการดำรงชีวิตในสังคม (สถาบันรามจิตติ. 2548 : 1) ตัวอย่างการวิจัย เช่น พฤติกรรมการสื่อสารภายในครอบครัว ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อ - แม่ - ลูก ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้อง ความสัมพันธ์และทัศนคติที่มีต่อกันของสมาชิกในครอบครัว เป็นต้น (มูลนิธิเด็ก. 2548 : 2) สัมพันธภาพในครอบครัว พ่อแม่ต้องรู้จักทำหน้าที่ของตัวเองให้สมบูรณ์ การเลี้ยงดูลูกฝึกสอนให้ลูกได้มีโอกาสทำงาน ไม่ว่างงานนั้นจะง่ายยากเล็กน้อย

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขนาดไหน พ่อแม่ผลักดันให้ลูกนั้นทำให้สำเร็จ งานทุกอย่างไม่มีทางล้ม หากลูกไม่เลิกทำเสียก่อน (สถาบันธัญญารักษ์. 2548 : 5)

กล่าวโดยสรุป สัมพันธภาพในครอบครัว เป็นตัวแทนในการขัดเกลาทางสังคมให้กับเด็กและเป็นตัวเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารภายในครอบครัว โดยใช้ในการทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้บุคคลภายในครอบครัวมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ซึ่งจะทำให้เด็กมีความสมบูรณ์แบบทั้งร่างกายและจิตใจ ที่สำคัญสามารถนำไปประยุกต์ใช้และดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.4.3 สภาพแวดล้อมทางสังคม

สภาพแวดล้อมทางสังคมหมายถึง การได้รับแบบอย่าง การได้รับความรู้ และเสริมแรงโดยการกระตุ้นเตือน ชักชวน ชี้แนวทางในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตโดยมีแหล่งที่มาจากสภาพแวดล้อมทางสังคมดังนี้

1. กลุ่มเพื่อน (Peer Groups) เมื่อเด็กเติบโตขึ้นก็จะเข้าร่วมสังคมกับเพื่อนๆ เช่น เพื่อนบ้าน เพื่อนที่โรงเรียน กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต ดังนั้นถ้าเด็กคบเพื่อนดีก็จะได้รับแบบอย่างที่ดี ในทางตรงกันข้ามถ้าคบเพื่อนไม่ดี ก็อาจชักนำให้พฤติกรรมฝืนสังคมได้ และกลุ่มเพื่อนจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่อาจไม่ได้รับจากครอบครัวหรือผู้ใหญ่ เช่น ความเสมอภาค ความเป็นตัวของตัวเอง ความเป็นผู้นำในกลุ่มเพื่อนจะเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เด็กจะเลือกคบเพื่อนที่ถูกใจ และอาจนำเอาพฤติกรรมต่างๆ ของเพื่อนมาใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ กลุ่มเพื่อนจะช่วยให้สมาชิกได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ (สุชา จันทรธรม. 2540: 158-159)

2. สื่อมวลชน (Mass Media) ได้แก่ วิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ สิ่งตีพิมพ์ต่างๆ สิ่งเหล่านี้จะเป็นสื่อทำให้เกิดค่านิยม ความเชื่อ ทศนคติ เพื่อให้ได้เรียนรู้พฤติกรรมแบบอย่างต่างๆ แล้วนำมาประพฤติ-ปฏิบัติในสังคม ดังจะพบเห็นได้ง่ายๆ ในหมู่เด็กที่ชมภาพยนตร์แล้วนำเอาพฤติกรรมของผู้แสดงมาปฏิบัติ สื่อมวลชนนับว่ามีอิทธิพลและบทบาทต่อบุคลิกภาพและพฤติกรรมต่างๆ ช่วยให้สมาชิกในสังคมได้เรียนรู้และได้รับการยกย่องปลุกฝังวัฒนธรรมเหล่านั้น (สุพัตรา สุภาพ. 2548 : 98-99)

กล่าวโดยสรุป กลุ่มเพื่อน สื่อมวลชน มีความสำคัญกับเด็กและเยาวชนมากเป็นปัจจัยที่สนับสนุนการติดอินเทอร์เน็ต เพราะถ้าเด็กได้รับแบบอย่างที่ดีก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในทางตรงกันข้าม ถ้าเด็กได้รับแบบอย่างที่ไม่ดี ก็จะเรียนแบบพฤติกรรมเหล่านั้น

2.4.4 การบริหารเวลา

สุทธิวรรณ จันทรภูมรินทร์ (2549 : 1) เวลา (Time) เป็นทรัพย์สินที่มีค่าและไม่สามารถหาสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาทดแทนได้ บุคคลผู้ประสบผลสำเร็จมักจะรู้ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุด การบริหารเวลาจึงถือเป็นความจำเป็นที่จะต้องตระหนักและให้ความสำคัญเพราะผู้บริหารเวลาเป็น ก็คือผู้บริหารชีวิตเป็นเวลาเป็นทรัพยากรอย่างหนึ่งที่ติดตัวคนมาตั้งแต่เกิดคนเรามีเวลาคนละ 24 ชั่วโมงต่อหนึ่งวันเท่าๆ กันแต่คนทำงานจะประสบผลสำเร็จหรือมีประสิทธิผลได้ไม่เท่าเทียมกัน

เวลา (Time) คือ มาตราวัดทุกสิ่งทุกอย่างเป็นตัวแปรที่ต่อเนื่อง (Continuous Variable) และได้แบ่งประเภทของเวลาไว้ ดังนี้

1. เวลาทางกายภาพ (Physical Time) เป็นเวลาในเชิงสมมติใช้หน่วยเป็น ปี เดือน สัปดาห์ วัน ชั่วโมง นาที และวินาที
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เวลาทางจิต (Psychological Time) เป็นเวลาตามความรู้สึกตามแต่การรับรู้ของบุคคลแต่ละคนซึ่งจะแตกต่างกันไป เช่น วัดเป็นความเร็ว ความช้า และความเบื้อหน่าย ฯลฯ สำหรับความสำคัญของเวลา มีดังนี้

1. เวลาคือชีวิต ไม่มีวันย้อนกลับ ไม่มีอะไรมาทดแทนได้
 2. การปล่อยให้เวลาเสียไปเปล่าๆ เท่ากับเป็นการปล่อยให้ชีวิตเสียไปเปล่าๆ
 3. การเป็นนายเหนือเวลาเท่ากับเป็นนายเหนือชีวิตอันจะได้รับประโยชน์สูงสุด
- ความหมายของการบริหารเวลา

การบริหารเวลามีได้ หมายความว่า การจัดเวลาเพื่องานเท่านั้น แต่หมายถึงการจัดการเวลาให้กับชีวิต เพราะองค์ประกอบของชีวิตนั้นมีหลายประการ เช่น ความสุขส่วนตัว ครอบครัว และสังคม เพราะฉะนั้นนักบริหารจะต้องบริหารเวลาให้สอดคล้องสมดุลกับการบริหารชีวิตให้เป็นสุข ในชีวิตส่วนตัวและประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานด้วย (อนุกุล เยี่ยงพฤษภาวัลย์.ม.ป.ป.:1)

การบริหารเวลา คือ กระบวนการทำงานอย่างมีระบบโดยใช้เวลาน้อยแต่ให้ผลคุ้มค่ามากที่สุดโดยการบริหารเวลาให้เกิดประสิทธิภาพสามารถทำได้ ดังนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นหลักสำคัญของการทำงานการเรียน การทำงาน จึงต้องกำหนดจุดหมายใช้เวลาที่ประหยัด และก่อให้เกิดงานที่มีประสิทธิภาพ ควรกำหนดแบบงานแต่ละปี เดือน สัปดาห์ และวัน ฝึกใช้ปฏิทินในการวางแผนจนเป็นนิสัย แม้ว่าการวางแผนจะต้องสิ้นเปลืองเวลาในตอนเริ่มแรกแต่ในขั้นสุดท้ายการวางแผนจะช่วยรักษาเวลาและให้ผลลัพธ์ที่ดีกว่า

2. การจัดเวลาให้เหมาะสมงาน กำหนดและจัดลำดับความสำคัญของงานไว้ในแผนการทำงาน งานใดที่ไม่สำคัญหรือกิจกรรมใดที่ไม่เกิดประโยชน์ควรตัดทิ้งไป ให้เวลาสำหรับงานที่สำคัญ เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพของงานมากที่สุด แยกประเภทของงานไว้ให้ชัดเจนแล้วจัดทำพร้อมกัน เพื่อประหยัดเวลา ทำให้เสร็จเป็นอย่างไรๆ ไปอย่างมีระบบเสมอ

3. การจัดเวลาให้เหมาะสมกับคน ควรตัดเวลาที่เกี่ยวกับงานสังคม หรือการประชุมที่ไม่จำเป็นควรปฏิเสธบุคคลที่ขอติดต่อพบปะบ้าง ทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่อง ให้บุคคลอื่นมีส่วนแบ่งภาระความรับผิดชอบงานตามสมควร มอบหมายงาน กระจายงานให้บุคคลอื่น ควรทำอย่างมีประสิทธิภาพกำหนดวัตถุประสงค์ในการทำงานที่ชัดเจน ควรสร้างบรรยากาศการทำงานให้เกิดขึ้นเสมอและหาแนวทางให้รบกวนสมาธิการทำงานให้น้อย

4. การสั่งการ/เตือนคนเสมอ สร้างวิธีที่ฉลาดขึ้น แต่ไม่ใช่แค่สั่งการจัดระบบจนเกินไปทำอะไรให้ลุล่วงไปเป็นขั้นตอนแต่ไม่ใช่ใส่ใจแต่การจัดระบบ แต่ไม่ทำอะไรเลย ทำอะไรมากเกินไปจนไม่เคยประเมินคุณค่าที่แท้จริงของผลงาน จงทำงานวันนี้ให้ดีกว่าเมื่อวานนี้ และทำวันพรุ่งนี้ให้ดีกว่าวันนี้ การทำอะไรอย่างสมบูรณ์ชนิดไม่มีติ่นั้นเปลืองเวลาโดยใช้เหตุ ฝึกฝนการตัดสินใจเพื่อทำงานตามที่เห็นว่าเหมาะสมให้ทันเวลา

5. การควบคุมการทำงานเพื่อการมีเวลาที่ดีกว่า การรู้จักใช้เวลาคือการรู้จักวิธีการทำงานที่ฉลาด นั้นแสดงว่าจะมีเวลาสำหรับตัวเอง สำหรับครอบครัวและสำหรับสังคมมากขึ้น อย่าทำตนเป็นบุคคลที่แยกตนออกจากงานไม่ได้ในบางครั้งหยุดพักผ่อนตามสมควรพอเหมาะ การทำงานติดต่อกันเป็นเวลายาวนานอาจเกิดผลเสียได้ ฝึกมีวินัยในการทำงานไม่ผัดวันประกันพรุ่งเพื่อการมีเวลาที่ดีกว่า การพบปะสังสรรค์ ร่วมกิจกรรมสังคม จะต้องเป็นเรื่องที่สร้างสรรค์ไม่เสียเวลากับเรื่องไร้สาระนำไปสู่ปัญหาไม่มีที่สิ้นสุดสิ้นเปลืองเวลาโดยใช้เหตุคนที่รู้จักใช้เวลา “ เป็น ” เท่านั้นจึงจะมีเสรีภาพให้กับ “ ชีวิต ” ที่แท้จริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. การจัดแบ่งเวลาและงานโดยใช้ตารางเมื่อสามารถจัดลำดับความสำคัญ และความเร่งด่วนของงานได้แล้วก็พิจารณาใช้ตารางแบ่งเวลาและงานเข้าช่วย โดยการเขียนงานใส่ช่องที่เหมาะสมกับการใช้เวลาตามตารางและจะทำให้ผู้บริหารรู้ว่าเวลานั้นจะต้องทำงานอะไร หรือให้ใครไปทำอะไร ข้อสำคัญต้องไม่ลืมว่าผู้บริหารที่ดีคือผู้ที่ทำให้งานเสร็จ ไม่ใช่ทำงานให้เสร็จ

เมื่อเวลาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ มีจำกัด ไม่อาจจะหาสิ่งอื่นมาทดแทนได้ หากเวลาได้ประโยชน์คุ้มค่า เหมาะสมย่อมเกิดประโยชน์ทั้งส่วนรวมและส่วนตัว เพราะสามารถทำงานที่สำคัญได้เสร็จตามกำหนด ไม่ทำงานซ้ำซ้อน รู้จักสร้างตนสร้างความรับผิดชอบ สร้างทีมงานทั้งการมีส่วนร่วมเลือกทำงานให้คุ้มค่ากับเวลาและที่สำคัญมีความสุขกับการทำงาน

วิธีการบริหารเวลา

Aristotle (อ้างในคณิต เขียววิชัย. 2546 : 3) นักปราชญ์คนสำคัญได้จำแนกการใช้เวลาของคนเราออกเป็น 3 ทางด้วยกัน คือ

1. การทำงานเป็นเวลาที่เราใช้ในการประกอบอาชีพรวมทั้งภารกิจส่วนตัวอีกด้วย เป็นเวลาส่วนใหญ่ที่เราใช้ไปในวันหนึ่งๆ
2. เวลาสำหรับแสวงหาความสุขและความเพลิดเพลินเป็นเวลาแบ่งไว้สำหรับการพักผ่อนหย่อนใจหรือเพื่อนันทนาการ
3. เวลาสำหรับบุคคลในครอบครัวเป็นเวลาสำหรับทำกิจกรรมร่วมกัน ในครอบครัวระหว่าง พ่อ แม่ ลูก หรือญาติพี่น้องที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน

สำหรับการบริหารเวลาจะต้องมีการเรียงลำดับความสำคัญของงานว่า งานใดควรทำให้เสร็จก่อน และควรหยุดรับทำกิจกรรมหลายอย่างเมื่อมีเวลาจำกัด และควรกำหนดตารางเวลาล่วงหน้าเพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และพยายามทำให้ได้ตามกำหนด โดยเพื่อความยืดหยุ่นไว้บ้าง

กล่าวโดยสรุป การบริหารเวลาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการมีชีวิตอยู่ในสังคม ที่มีความสลับซับซ้อนกิจกรรมทางสังคมมีความเคลื่อนไหวจนแทบตามไม่ทัน สภาพเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงไปไม่มีวันสิ้นสุด ผู้ที่มองเห็นคุณค่าของเวลา และสามารถบริหารเวลาที่มีอยู่ให้บังเกิดผลประโยชน์ย่อมผู้ได้เปรียบ และจะสามารถขจัดปัญหาอันเป็นผลมาจากความเคลื่อนไหว เปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ต่างๆ รอบข้างได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั้นย่อมนำมาซึ่งความว่าบุคคลนั้นได้ควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างไว้ในมือได้แล้ว ทั้งนี้ด้วยสาเหตุเพียงประการเดียว คือ บริหารเวลาเป็น

2.5 แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาอบรม

2.5.1 การศึกษาอบรมเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

2.5.1.1 ความหมายของการศึกษาอบรม

ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และคณะ (2546 :4) ให้ความหมายของการอบรมไว้ว่า การอบรม หมายถึง การปลูกฝังค่านิยม ทักษะคติ ความเชื่อ คุณธรรมจริยธรรม และสร้างนิสัยที่ดีให้แก่เด็ก

ภควัด อัจฉริยปัญญา (2548 : 189 – 195) ให้ความหมายของการศึกษาอบรม ไว้ว่าการศึกษาอบรม หมายถึง กระบวนการหรือขั้นตอนการปฏิบัติในอันที่จะทำให้ผู้เข้ารับการศึกษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อบรม เกิดความรู้ความเข้าใจ ทักษะ ทักษะหรือความชำนาญตลอดจนประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2544 : 4 – 5) ให้ความหมายของการศึกษาคอมพิวเตอร์ ปัจจุบันมีคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องระหว่างคอมพิวเตอร์และการศึกษาคือ “คอมพิวเตอร์ศึกษา” (Computer Education) หมายถึง การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับศาสตร์ด้านคอมพิวเตอร์ เช่น การเขียนภาษาโปรแกรมต่างๆ การผลิต การใช้ การบำรุงรักษาเครื่องคอมพิวเตอร์ (Hardware) และซอฟต์แวร์ (Software) รวมถึงการศึกษาวิธีการใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อกิจการด้านต่างๆ

การใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา คือ การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในกิจการด้านการศึกษา ประกอบด้วยงานหลัก 4 ระบบ

1. คอมพิวเตอร์เพื่อบริหารการศึกษา (Computer for Education Administration) เป็นการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการบริหารงานด้านต่างๆ เช่น การบริหารงานด้านการศึกษา ประกอบด้วย ครูผู้เรียนและเจ้าหน้าที่บุคลากรที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เป็นต้น
2. คอมพิวเตอร์เพื่อบริการการศึกษา (Computer for Education Service) หมายถึง การบริการศึกษาด้านต่างๆ เช่น การบริการสารสนเทศการศึกษา
3. คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน (Computer Assisted Instruction) หมายถึง การนำคอมพิวเตอร์มาช่วยในกิจกรรมการเรียนการสอนในเนื้อหาวิชาต่างๆ
4. การรู้คอมพิวเตอร์ (Computer Literacy) เป็นการศึกษา การสอนหรือการฝึกอบรมเกี่ยวกับความรู้ความสามารถ และทักษะการใช้คอมพิวเตอร์โดยตรงรวมทั้งการประยุกต์ใช้และเจตคติต่อคอมพิวเตอร์และ ICT

2.5.1.2 การศึกษาอบรมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต

ธนุช ตรีทิพบุตร เลขาธิการสถิติแห่งชาติ ได้เผยแพร่ผลสำรวจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เก็บข้อมูลจากครัวเรือนทั่วประเทศไทย ช่วงกรกฎาคม – กันยายน 2549 พบว่าคนไทยอายุ 6 ปีขึ้นไปซึ่งมีอยู่เกือบ 60 ล้านคน ใช้คอมพิวเตอร์ประมาณ 15.4 ล้านคน (ร้อยละ 25.9) และใช้อินเทอร์เน็ต 8.5 ล้านคน (ร้อยละ 14.2) เมื่อเปรียบเทียบกับปีที่แล้ว คนไทยใช้คอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้น 940,000 คน (ร้อยละ 2.2) โดยเด็กนักเรียน นักศึกษา ใช้คอมพิวเตอร์กันมากที่สุดคือ เด็กวัย 6 – 14 ปี ใช้คอมพิวเตอร์ ร้อยละ 57 นักศึกษาและคนที่อยู่ในวัย 15 – 24 ปี ใช้คอมพิวเตอร์ร้อยละ 50.4 สำหรับพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า กลุ่มคนอายุ 15 – 24 ปี มีอัตราการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด นั่นคือ ร้อยละ 36.5 ในขณะที่นักเรียนและเด็กวัย 6 – 14 ปี ใช้ร้อยละ 15.5 นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับปีที่แล้วการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตในเยาวชนทั้ง 2 กลุ่มอายุ เพิ่มขึ้นมากโดยในกลุ่มอายุ 6 – 14 ปี ใช้เพิ่มขึ้นสูงกว่ากลุ่มอายุ 15 – 24 ปี ซึ่งอัตราการใช้อินเทอร์เน็ตและอินเทอร์เน็ตในปีนี้เป็นแต่ละภาคก็เพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วเช่นเดียวกัน ส่วนครัวเรือนที่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ร้อยละ 42.2 มีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต (หนังสือพิมพ์ข่าวสด. 2550 : 22)

มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย (2548 : 1) ได้จัดฝึกอบรม “ครอบครัวอินเทอร์เน็ต” หรือ (Cyber Parents) จัดขึ้นเพื่อให้ผู้ปกครองและบุตรหลานในครอบครัวสามารถใช้งานอินเทอร์เน็ตอย่างถูกต้องปลอดภัย และสร้างสรรค์ รวมถึงให้รู้ถึงโทษและภัยแฝงทางด้านอินเทอร์เน็ตด้วย ซึ่งในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา สื่ออินเทอร์เน็ตระบาดในหมู่เด็กและเยาวชนไทย ซึ่งเป็นผู้ใช้กลุ่มที่เติบโตเร็วที่สุดในขณะที่พ่อแม่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังตามไม่ทัน เนื่องจากไม่มี

แม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เวลาศึกษาเรียนรู้ ไม่เห็นความสำคัญ ผู้ปกครองบางส่วนเข้าข่ายเป็นโรคกลัวเทคโนโลยี ทำให้ไม่กล้ารับสิ่งใหม่ๆ ต่างจากเด็กซึ่งเป็นวัยอยากรู้อยากเห็น เรียนรู้ไว และโรงเรียนก็เป็นสถานที่หลักที่ส่งเสริมให้เด็กๆ ได้ฝึกฝนการใช้เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตอีกด้วย ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองและเยาวชนได้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างร่วมกันเป็นการสานสัมพันธ์ภายในครอบครัว แต่ปัญหาที่พบคือเด็กๆ เรียนรู้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตจากโรงเรียน ในขณะที่ผู้ปกครองไม่มีความรู้ในด้านนี้ หรือรู้น้อยกว่าลูก ทำให้ไม่กล้าพูดคุยสื่อสาร ขาดทักษะและประสบการณ์ที่จะแนะนำบุตรหลานได้ ถ้าได้รับความรู้พื้นฐานอินเทอร์เน็ต ทั้งในแง่ของคุณและโทษก็จะทำให้เกิดความตระหนักในการดูแลบุตรหลานให้ใช้งานอย่างปลอดภัยและมีประโยชน์

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที) (2549 : 1) ได้เชิญชวนผู้ปกครองดูแลการใช้คอมพิวเตอร์ของบุตรหลานของบุตรหลาน ด้วยการดาวน์โหลดโปรแกรม House Keeper ไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ที่บ้าน เพื่อประโยชน์ในการดูแลการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตให้เป็นไปในทางที่เหมาะสม โดยโปรแกรม House Keeper ประกอบด้วย 3 โปรแกรมย่อย ได้แก่ 1. โปรแกรม Smart Gamer เพื่อควบคุมเวลาการเล่นเกมส์ ได้ทั้งแบบ Off - Line และ On - Line ซึ่งผู้ปกครองสามารถกำหนดเวลาการเล่นได้ 2. โปรแกรม Kiddy Care เพื่อปิดกั้นเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมสำหรับเยาวชน โดยผู้ปกครองสามารถเลือกปิดกั้นเว็บไซต์ตามระดับความเหมาะสมได้ 3. โปรแกรม People Clean เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ใช้บริการอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ ช่วยแจ้งสิ่งที่ไม่เหมาะสมในขณะที่ใช้อินเทอร์เน็ต ไปติดตั้งยังเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อปิดกั้นการเข้าเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสมได้ด้วยตนเอง

กล่าวโดยสรุป การศึกษาอบรมเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต หมายถึง การกระทำที่ให้ความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์แก่นักเรียน เพื่อให้มีความรู้เพิ่มขึ้นทั้งด้านของการใช้คอมพิวเตอร์ และการใช้อินเทอร์เน็ตทั้งสิ่งที่เป็นประโยชน์และโทษ เพื่อให้นักเรียนได้รับทราบและทำความเข้าใจ โดยที่โรงเรียนต้องมีการจัดการศึกษาอบรมเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตให้กับนักเรียน

2.5.2 การส่งเสริมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา

2.5.2.1 ความหมายของการส่งเสริม

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2538 : 1,112) ให้ความหมายของการส่งเสริมไว้ว่า การส่งเสริม หมายถึง การให้การเกื้อหนุน ช่วยเหลือสนับสนุนให้ดีขึ้น เช่น ส่งเสริมการศึกษา

โครงการส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่องานสาธารณสุขและสังคม (2552 : 1) ให้ความหมายของการส่งเสริมไว้ว่า การส่งเสริม หมายถึง การทำให้บุคคล หรือกลุ่มบุคคล ที่ริเริ่มกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือยังไม่ได้เริ่ม ให้เริ่มดำเนินการให้มีการคิดหรือกระทำ สิ่งที่ส่งเสริมไปมากขึ้น หรือ ก่อให้เกิดประโยชน์มากขึ้น

2.5.2.2 การใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา

จรรยาพร ธรณินทร์ รองปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กล่าวว่า โครงการการส่งเสริมการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ เป็นโครงการที่ดำเนินงานเพื่อให้สถานศึกษาสอนให้นักเรียน นักศึกษา ใช้ระบบอินเทอร์เน็ตอย่างสร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน รวมไปถึงการแสวงหาความรู้ได้มากที่สุด ซึ่งจะจัดทำให้กับโรงเรียนประมาณ 40,000 โรงเรียนทั่วประเทศ โดยตั้งไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป้าให้แล้วเสร็จภายในปี 2550 ทั้งนี้จะมีการให้สถานศึกษาดาวน์โหลดเว็บเบราว์เซอร์ปลาวาฬ ซึ่งเป็นเว็บไซต์ที่ป้องกันไม่ให้เยาวชนเข้าไปดูเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม เช่น เว็บลามกอนาจาร ผิดศีลธรรม หรือเว็บไซต์ที่แสดงความรุนแรงเบื้องต้นในระยะแรกจะสร้างโรงเรียนต้นแบบขึ้นจำนวน 2,000 โรงเรียน นอกจากนี้จะเชิญผู้ปกครองประมาณ 1,000 คน มาร่วมกิจกรรม เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการดูแลบุตรหลาน เรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตให้ถูกต้องและเป็นประโยชน์มากกว่าการใช้เล่นเกมและสรรหาความบันเทิง (หนังสือพิมพ์บ้านเมือง. 2549 : 13)

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2549 : 1) ได้สำรวจการอ่านหนังสือจากอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชนจากการสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร พ.ศ. 2549 ผลจากการสำรวจพบว่าจำนวนผู้อ่านหนังสือทั้งสิ้น 17.1 ล้านคน เป็นผู้อ่านหนังสือจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 2.0 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และเป็นผู้ที่ไม่ได้อ่านจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 15.1 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 88.2 เมื่อเปรียบเทียบการอ่านหนังสือจากอินเทอร์เน็ตระหว่างเพศ พบว่า เพศหญิงมีสัดส่วนของการอ่านจากอินเทอร์เน็ตสูงกว่าเพศชายคือร้อยละ 12.6 และร้อยละ 11.1 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาการอ่านหนังสือจากอินเทอร์เน็ตจำแนกตามภาคและเขตการปกครอง พบว่า ประชากรในกรุงเทพมหานคร มีสัดส่วนการอ่านสูงที่สุดร้อยละ 28.9 รองลงมา คือ ภาคเหนือ ร้อยละ 17.7 ภาคกลาง ร้อยละ 11.0 ภาคใต้ ร้อยละ 8.1 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสัดส่วนของการอ่านต่ำที่สุด ร้อยละ 4.7 นอกจากนี้ยังพบว่า สัดส่วนในการอ่านของผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลสูงกว่าผู้ที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลกว่า 2 เท่า คือ ร้อยละ 19.8 และร้อยละ 7.9 ตามลำดับ เนื้อหาสาระที่เด็กและเยาวชนนิยมอ่านจากอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ คือ บันเทิง สารคดี ความรู้ทั่วไป และข่าว และเมื่อจำแนกตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มเด็กอายุ 6 – 9 ปี ส่วนใหญ่จะอ่านสารคดีหรือความรู้ทั่วไป ร้อยละ 50.9 รองลงมาอ่านสาระบันเทิง ร้อยละ 27.5 ในขณะที่กลุ่มเด็กอายุ 10 – 14 ปี และกลุ่มเยาวชนอายุ 15 – 24 ปี ส่วนใหญ่จะอ่านสาระบันเทิงหรือสารคดี ความรู้ทั่วไป นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มเยาวชนอายุ 15 – 24 ปี ให้ความสนใจอ่านข่าวจากอินเทอร์เน็ตสูงกว่ากลุ่มอายุอื่น ร้อยละ 29.2

เมื่อพิจารณาความถี่ในการอ่านหนังสือจากอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน พบว่า ส่วนใหญ่จะอ่านนานๆ ครั้ง หรืออ่านเพียง 2 – 3 วันต่อสัปดาห์เท่านั้น เมื่อเปรียบเทียบความถี่ในการอ่านระหว่างเพศ พบว่าเพศชายมีสัดส่วนของความถี่ในการอ่านจากอินเทอร์เน็ตสูงกว่าเพศหญิง คืออ่านทุกวัน ร้อยละ 7.8 และร้อยละ 5.0 และอ่าน 4 – 6 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 13.9 และร้อยละ 11.0 เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอายุ พบว่า กลุ่มเยาวชนอายุ 15 – 24 ปี เป็นกลุ่มที่มีสัดส่วนของการอ่านจากอินเทอร์เน็ตทุกวันสูงกว่ากลุ่มอื่น ร้อยละ 6.9 รองลงมา คือ กลุ่มเด็กอายุ 10 – 14 ปี ร้อยละ 2.7 ในขณะที่กลุ่มเด็กอายุ 6 – 9 ปี ยังใช้สื่อจากอินเทอร์เน็ตในสัดส่วนที่ต่ำ คืออ่านทุกวันเพียงร้อยละ 1.5 เท่านั้น เมื่อพิจารณาสถานที่ในการอ่านจากอินเทอร์เน็ต พบว่า ส่วนใหญ่กลุ่มเด็กอายุ 6 – 9 ปี และ 10 – 14 ปี จะใช้อินเทอร์เน็ตที่สถานศึกษา ร้อยละ 54.5 และร้อยละ 44.7 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มเยาวชนอายุ 15 – 24 ปี ส่วนใหญ่จะใช้อินเทอร์เน็ตจากที่บ้าน ร้อยละ 43.6 เป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มเด็กอายุ 10 – 14 ปี มีการใช้อินเทอร์เน็ตจากห้องสมุดในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่น ร้อยละ 11.9 รองลงมา คือ กลุ่มเยาวชนอายุ 15 – 24 ปี ร้อยละ 8.6 ในขณะที่กลุ่มเด็กอายุ 6 – 9 ปี ยังไม่มีการใช้อินเทอร์เน็ตจากห้องสมุด อาจเนื่องมาจากยังไม่มีบริการให้เด็กประถมศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กล่าวโดยสรุป การส่งเสริมการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา หมายถึง การที่โรงเรียนมีหน้าที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ ส่งเสริมและให้บริการในเรื่องของเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ให้นักเรียนได้ใช้บริการเพื่อเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วิรุณ นุ่มรักแย้ม (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำงานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนมัธยมศึกษาตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีการใช้งานอินเทอร์เน็ตจำนวน 360 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นเวลา 1-2 ปี (ร้อยละ 40.83) ระยะเวลาเฉลี่ยในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อครั้งของนักเรียนน้อยกว่า 2 ชั่วโมง (ร้อยละ 50.28) ใช้อินเทอร์เน็ตต่อสัปดาห์ 2-3 ครั้ง (ร้อยละ 48.89) ช่วงเวลาที่นักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดช่วงเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 58.59) รองลงมาใช้งานอินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา (ร้อยละ 37.50) นักเรียนเลือกเข้าเว็บไซต์ภาษาไทย (ร้อยละ 63.06) เว็บไซต์ที่นักเรียนเข้าไปสืบค้นข้อมูลมากที่สุดคือ ความรู้และการศึกษา (ร้อยละ 48.61) ปัญหาหรืออุปสรรคส่วนใหญ่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตของนักเรียนคือ ความเร็วในการรับ ส่งข้อมูลช้า (ร้อยละ 39.44) คุณภาพการติดต่อสื่อสารของระบบอินเทอร์เน็ตรวดเร็ว (ร้อยละ 36.39) ประโยชน์ที่นักเรียนได้รับจากการใช้อินเทอร์เน็ตได้รับความรู้ หลังจากนักเรียนใช้อินเทอร์เน็ตแล้วนักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการศึกษา (ร้อยละ 71.67) ผลเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตพบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีเพศ ระดับชั้นมัธยมศึกษาและภาคการศึกษาที่มาต่างกันมีความคิดเห็นในภาพรวมแต่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ศุภญ์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (2550 : 26-27) ได้ทำการสำรวจผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยในปี 2550 พบว่า ช่วงอายุของผู้ที่เล่นเกมออนไลน์มากที่สุดคือเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 10 ปี จนถึงอายุ 29 ปีซึ่งเรียงตามลำดับอายุต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.4 โดยช่วงอายุ 10-14 ปีมีการเล่นเกมออนไลน์สูงสุดคิดเป็นร้อยละ 76.6 ตามมาด้วยช่วงอายุ 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.6 และช่วงอายุ 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 59.5 โดยเสียค่าบริการต่อเดือนเป็นในช่วง 100 - 500 บาท สูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 41.7 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลว่าประโยชน์ของเกมออนไลน์คือ เล่นเพื่อการพักผ่อนมาเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือฝึกทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ ส่วนข้อเสียยอมรับว่าเป็นเรื่องการเสียเงินมาเป็นอันดับหนึ่ง ตามมาด้วยการเสียเวลาไปอย่างเปล่าประโยชน์และทำให้ขาดสังคมในโลกแห่งความเป็นจริง โดยทั้ง 3 เหตุผลมีเปอร์เซ็นต์ที่ใกล้เคียงกัน

จงกล พิชิตธรปัญญา (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำวิจัยเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล 15 สถาบัน จำนวน 398 คน โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า (1) นักเรียนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ใช้อินเทอร์เน็ตมากกว่า 3 ปี วัตถุประสงค์การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษา ความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตคือใช้ทุกวันช่วงเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตสูงสุดเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ ช่วงเวลากลางคืน สถานที่ใช้อินเทอร์เน็ตคือที่บ้าน และที่ทำงาน ประเภทของบริการบนอินเทอร์เน็ตที่ใช้เป็นประจำคือ บริการเว็ลด์ไวด์เว็บและไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ประเภทแหล่งข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตคือ ธุรกิจการค้า เครื่องมือที่ใช้ในการค้นหาข้อมูลบนอินเทอร์เน็ตคือ กูเกิล ส่วนพฤติกรรมจรรยาบรรณการใช้อินเทอร์เน็ตพบว่านักศึกษามีพฤติกรรมจรรยาบรรณการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมจรรยาบรรณการใช้อินเทอร์เน็ตจำแนกตามเพศ โดยรวมพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 (2) ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตโดยรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยระดับมากได้แก่ ด้านบริษัทให้บริการอินเทอร์เน็ตเชิงพาณิชย์และด้านเว็บไซต์

เนติมา กมลเลิศ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเครือคณะเซนต์คาเบรียล เขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก ความภูมิใจในตนเองอยู่ในระดับมาก การรับรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวอยู่ในระดับปานกลางและการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเครือเซนต์คาเบรียล เขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามชั้นปี คะแนนเฉลี่ยสะสม อาชีพของผู้ปกครอง ระดับศึกษาของผู้ปกครอง ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่าไม่แตกต่างกัน ส่วนการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน การรับรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต ความภาคภูมิใจในตนเองไปรษณีย์ในการใช้อินเทอร์เน็ตได้ร้อยละ 47.3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สถาบันรามจิตติ (2549 : 33) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนในปี 2549 พบว่าพฤติกรรมยิ่งโตยิ่งลดคือ การเข้าวัด การช่วยงานบ้าน การเที่ยวกับพ่อแม่ การเล่นเกมของเด็กลดลง โดยในเด็กประถมศึกษา เข้าวัดร้อยละ 59.7 แต่ระดับอุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 34.9 ส่วนพฤติกรรมการช่วยงานบ้านประถมคิดเป็นร้อยละ 88.1 อุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 70.5 ด้านพฤติกรรมที่ยิ่งโตยิ่งเพิ่ม ได้แก่ การเล่นเกมออนไลน์ ทำศัลยกรรม เทียวกลางคืน เล่นหอยบนดิน มีเพศสัมพันธ์ คุยโทรศัพท์ ดูเว็บโป๊ ต้มเหล้า และโตดเรียน ซึ่งกรณีเล่นหอยบนดินพบพฤติกรรมเริ่มเล่นตั้งแต่ระดับประถมคิดเป็นร้อยละ 6.7 อุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 27.4 ดูเว็บโป๊ประถมคิดเป็นร้อยละ 8.8 อุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 36.3 เทียวกลางคืนประถมคิดเป็นร้อยละ 6.7 อุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 31.1 โตดเรียนประถมคิดเป็นร้อยละ 10.6 อุดมศึกษาร้อยละ 34.5 เล่นอินเทอร์เน็ตประถมคิดเป็นร้อยละ 34 อุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 55.6 คุยโทรศัพท์ประถมคิดเป็นร้อยละ 35.3 อุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 74.1 ส่วนพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์มัธยมต้นคิดเป็นร้อยละ 7.3 อุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 30.2 ทำศัลยกรรม ม.ต้นคิดเป็นร้อยละ 14.6 อุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 20.2 ต้มเหล้า ม.ต้นคิดเป็นร้อยละ 24 อุดมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 49.7

นพดล เวชสวัสดิ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมเกมออนไลน์ในกลุ่มเด็กในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในปี 2548 โดยพบว่าวัยรุ่นที่มีอายุ 12 ปีขึ้นไปราว 1,500,000 คนที่นิยมเล่นเกมออนไลน์ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 7-25 ปีจะใช้เวลาเล่นเกม 4.5 ชั่วโมงต่อวัน ซึ่งในจำนวนนี้ร้อยละ 32 เล่นมากกว่า 5 ชั่วโมง การเล่นเกมจึงกลายเป็นกิจกรรมทั้งยามว่างและไม่ว่างของเด็กสมัยนี้ไปแล้ว

สวัสดี ไหลภาภรณ์ (2548 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้มาชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพฤติกรรมและลักษณะในการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเอกสารที่ส่งวนเวลาสำหรับการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยามให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อินเทอร์เน็ตนั้นกลุ่มผู้นำที่ใช้อินเทอร์เน็ต 1-3 ครั้งต่อสัปดาห์ ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลา 60 นาทีต่อครั้ง โดยเสียค่าบริการในการใช้อินเทอร์เน็ตต่อเดือน เป็นจำนวนเงิน ระหว่าง 100 - 300 บาท ส่วนกลุ่มผู้นำที่ใช้อินเทอร์เน็ตที่ไม่เสียค่าบริการในการใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อใช้บริการของหน่วยงานที่ให้บริการด้านอินเทอร์เน็ต (ISP) คิดเป็นร้อยละ 71.4 และกลุ่มผู้นำที่ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้าน สำหรับเรื่องทัศนคติในการใช้อินเทอร์เน็ตพบว่า ภาพรวมของกลุ่มผู้นำที่ใช้อินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่มีทัศนคติในการใช้อินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับเห็นด้วยถึงปานกลาง แสดงถึงทัศนคติที่ดีต่อในการใช้อินเทอร์เน็ต

เรื่องยศ ใจวัง (2547 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของ นักศึกษาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาทั้งหมดใช้อินเทอร์เน็ตที่ห้องบริการอินเทอร์เน็ตภายในวิทยาลัย วันละประมาณ 1-2 ชั่วโมงต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.0 โดยส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตในช่วงเวลา 12.01 – 18.00 น. คิดเป็นร้อยละ 70.8 การใช้อินเทอร์เน็ตที่บ้านวันละประมาณ 1-2 ชั่วโมงต่อครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.6 วัตถุประสงค์ของการใช้อินเทอร์เน็ต พบว่า นักศึกษาใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อการศึกษาค้นคว้าเอกสารประกอบการเรียนหรือรายงานมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 98.1 ใช้เพื่อความบันเทิงในการค้นหาข้อมูลที่ตนเองสนใจคิดเป็นร้อยละ 97.6

ฝ่ายพัฒนานโยบายและกฎหมาย สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2547 : 26-27) ได้สำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2547 นี้เป็นการสำรวจโดยวิธีสุ่มตัวอย่าง ให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตตอบแบบสอบถามออนไลน์ เช่นเดียวกับการสำรวจในปีก่อนๆ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรม และความคิดเห็นของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในด้านต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาอินเทอร์เน็ตในประเทศไทยที่เหมาะสมต่อไป พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตจากบ้านมากที่สุดรองลงมา ได้แก่ที่ทำงาน และสถานศึกษาตามลำดับ โดยช่วงเวลาที่ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดนั้นยังอยู่ในช่วงเวลา 20.1 - 24.00 น. กิจกรรมที่ทำบนอินเทอร์เน็ตพบว่า การค้นหาข้อมูลเป็นกิจกรรมที่ทำบนอินเทอร์เน็ตมากที่สุด รองลงมาได้แก่รับส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และติดตามข่าวสารตามลำดับ กลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี มีแนวโน้มทำกิจกรรมด้านการบันเทิง เช่น สนทนาออนไลน์ การเล่นเกมมากกว่ากลุ่มอายุอื่นๆ ปัญหาที่พบจากการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ปัญหาเรื่องไวรัส

ศิริไชย หงส์สงวนศรี และคณะ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของเด็กนักเรียนระดับมัธยมในปี 2546 ของภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี ระบุว่าร้อยละ 84.6 เคยเล่นเกม ร้อยละ 23.6 เล่นเกมมากกว่า 4 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 11 ที่เล่นเกมทุกวัน เฉลี่ยจะใช้เวลาอยู่กับการเล่นครั้งละ 3 ชั่วโมง และในปีเดียวกันกรุงเทพฯ โพลล์ ก็สำรวจพฤติกรรมของการเล่นเกมออนไลน์ของเด็กที่มีอายุ 10 ขวบขึ้นไป ก็พบว่า ร้อยละ 37.7 เล่นเกมติดต่อกัน 3-4 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 25.8 เล่นเกม 5-6 วันต่อสัปดาห์ และ ร้อยละ 18.5 เล่นเกมทุกวัน โดยพบว่าร้อยละ 54.1 มีการเล่นเกมติดต่อกัน 1-3 ชั่วโมงต่อครั้ง ร้อยละ 31.4 เล่นติดต่อกัน 4-6 ชั่วโมง ร้อยละ 6.5 เล่น 7-10 ชั่วโมง และร้อยละ 3.3 ที่เล่นติดต่อกันนานที่สุด 10 ชั่วโมงต่อครั้ง

ฝ่ายพัฒนานโยบายและกฎหมาย สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2546 : 10) ได้ทำการสำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยผลการศึกษาโดยละเอียดประจำปี 2546 ยังมีความแตกต่างระหว่างผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในเขตเมืองและชนบท กลุ่มประชากรวัยทำงานอายุ 20-29 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาติให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปี ยังคงเป็นกลุ่มที่มีการใช้อินเทอร์เน็ตสูงที่สุด ร้อยละ 47.8 เมื่อเทียบกับกลุ่มอื่นๆ รองลงมา ได้แก่ กลุ่มอายุ 10-19 ปี ร้อยละ 21.4 สำหรับพฤติกรรมการเล่นเกมออนไลน์ ร้อยละ 56.7 ตอบว่าเคยเล่นเกมออนไลน์ โดยร้อยละ 67.0 ระบุว่า ใช้เวลาเล่นเกมน้อยกว่า 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ถึงร้อยละ 6.7 เล่นเกมมากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ โดยมีผู้หญิงถึงร้อยละ 56.2 และผู้ชาย ร้อยละ 52.9 เคยเล่นเกมออนไลน์ พบว่ากลุ่มอายุ 10-14 ปี ตอบว่าเคยเล่นเกมออนไลน์ มากที่สุดร้อยละ 76.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยดำเนินการวิจัยดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 วิธีการดำเนินการวิจัย
- 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 5,100 คนจาก 20 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 370 คนจาก 5 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 โดยการใช้ตารางของยามาเน่ (Taro Yamane) แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยอมให้คลาดเคลื่อนร้อยละ 5 พบว่าจะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน มีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

1. สุ่มกลุ่มคลัสเตอร์โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง ซึ่งมี 4 คลัสเตอร์ ได้แก่ คลัสเตอร์ที่ 35 ประกอบด้วย

1. โรงเรียนวัดสุทธาโกชน์
2. โรงเรียนลำพะอง
3. โรงเรียนวัดปลูกศรัทธา
4. โรงเรียนวัดทิพพาวาส
5. โรงเรียนวัดพลมานีย์

คลัสเตอร์ที่ 36 ประกอบด้วย

1. โรงเรียนวัดราชโกษา
2. โรงเรียนแสงหิรัญวิทยา
3. โรงเรียนชุมทอง (เพชรทองคำอุปถัมภ์)
4. โรงเรียนตำบลชุมทอง (ประชาอุทิศ)
5. โรงเรียนวัดชุมทอง
6. โรงเรียนประสานสามัคคี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คลัสเตอร์ที่ 37 ประกอบด้วย

1. โรงเรียนวัดลานบุญ
2. โรงเรียนวัดบำรุงริน
3. โรงเรียนวัดสังฆราชา
4. โรงเรียนวัดลาดกระบัง

คลัสเตอร์ที่ 38 ประกอบด้วย

1. โรงเรียนวัดบึงบัว
2. โรงเรียนเคหะชุมชนลาดกระบัง
3. โรงเรียนสุเหร่าลำนายโส
4. โรงเรียนปากบึง
5. โรงเรียนแดงเป่า

สุ่มมาร้อยละ 50 ด้วยการจับฉลาก ได้ 2 คลัสเตอร์ คือ คลัสเตอร์ที่ 35 และ คลัสเตอร์ที่ 38

2. สุ่มโรงเรียนที่อยู่ใน 2 คลัสเตอร์ ซึ่งมีทั้งหมด 10 โรงเรียน มาร้อยละ 50 ด้วยการจับฉลาก ได้ 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดปากบึง, โรงเรียนวัดบึงบัว, โรงเรียนลำพะอง, โรงเรียนวัดพลมานีย์, โรงเรียนวัดปลุกศรัทธา สุ่มนักเรียนมาตามสัดส่วนประชากรของโรงเรียนโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงกลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
1. โรงเรียนวัดปากบึง	852	100
2. โรงเรียนวัดบึงบัว	388	60
3. โรงเรียนลำพะอง	320	55
4. โรงเรียนวัดพลมานีย์	446	75
5. โรงเรียนวัดปลุกศรัทธา	520	80
รวม	2526	370

3.2 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ดังนี้

3.2.1 ตัวแปรต้น : ตัวแปรต้นที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่
 - 1.1 เพศ
 - 1.2 ระดับชั้น
 - 1.3 สถานภาพครอบครัว
 - 1.4 รายได้ผู้ปกครอง
 - 1.5 อาชีพผู้ปกครอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ปัจจัยด้านการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต
3. ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัว
4. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม
5. ปัจจัยด้านการบริหารเวลา

3.2.2 ตัวแปรตาม : พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต แบ่งเป็น 4 ด้าน

1. การใช้เวลาบนอินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ตั้งใจ
2. การใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยครั้ง
3. การหยุดใช้อินเทอร์เน็ตไม่ได้
4. การขาดสัมพันธภาพกับคนรอบข้าง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 : แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ระดับชั้น สถานภาพครอบครัว รายได้ผู้ปกครอง อาชีพผู้ปกครอง เป็นคำถาม แบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 : แบบสอบถามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต จำนวน 13 ข้อ เป็นคำถาม แบบมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

เห็นด้วยมาก หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมาก
เห็นด้วยปานกลาง หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนปานกลาง
เห็นด้วยน้อย หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนน้อย
ไม่เห็นด้วย หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว จำนวน 12 ข้อ เป็นคำถาม แบบมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

มาก	หมายถึง	มีสัมพันธภาพในครอบครัวมาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีสัมพันธภาพในครอบครัวปานกลาง
น้อย	หมายถึง	มีสัมพันธภาพในครอบครัวน้อย
ไม่เคย	หมายถึง	ไม่มีสัมพันธภาพในครอบครัว

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคม จำนวน 10 ข้อ เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

มาก	หมายถึง	มีการสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคมมาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีการสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคมปานกลาง
น้อย	หมายถึง	มีการสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคมน้อย
ไม่เคย	หมายถึง	ไม่มีการสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเวลา จำนวน 10 ข้อ เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

มาก	หมายถึง	มีการบริหารเวลาระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีการบริหารเวลาระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	มีการบริหารเวลาระดับน้อย
ไม่เคย	หมายถึง	ไม่มีการบริหารเวลา

ส่วนที่ 3 : แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมกาติดอินเทอร์เน็ท จำนวน 20 ข้อ เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ (Rating Scale) ดังนี้

มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับการปฏิบัติของนักเรียนน้อย
ไม่เคย	หมายถึง	ข้อความนั้นไม่ตรงกับการปฏิบัติของนักเรียน

3.3.2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ

1. ศึกษาทฤษฎี แนวคิด หลักการ จากหนังสือ ตำรา เอกสาร วรรณกรรมและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวล เพื่อกำหนดเป็นโครงสร้างของเครื่องมือและขอบเขตของเนื้อหา
3. สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดและขอบเขตของเนื้อหา ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและตามรายละเอียดของนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปร
4. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
 - 4.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่

1. ดร.ทงศักดิ์ โสวจัสสตากุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. ผศ.ไพฑูรย์ พิมพ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
3. ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
4. รศ.ดร.ฉันทนา วิริยเวชกุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
5. นางสาวสุนันท์ พงศ์วัฒนาวิจิตร ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนลำพะอง สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมครบถ้วนของเนื้อหาในประเด็นและสาระสำคัญตรงตามพฤติกรรมที่ต้องการวัด รวมทั้งความเหมาะสมของสำนวนภาษา และพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) โดยจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

โดยผู้ทรงคุณวุฒิลงความเห็นตามเกณฑ์ดังนี้

คะแนน +1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าสามารถใช้วัดตัวแปรที่ศึกษาได้

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่าสามารถใช้วัดตัวแปรที่ศึกษาได้หรือไม่

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่แน่ใจว่าไม่สามารถใช้วัดตัวแปรที่ศึกษาได้

บันทึกผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละข้อนำไปหาดัชนีความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิโดยใช้สูตร (ยุทธพงษ์ กัวยวรรณ. 2543 : 123)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน
 ΣR แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นในแต่ละข้อของผู้ทรงคุณวุฒิ
 N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

ได้ค่า IOC ระหว่าง 0.60 – 1.00

4.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนลำพะอง สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คน

4.3 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Conbrach's Alpha - Coefficient) (ธีรศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ. 2548 : 69 – 70) ดังสูตร

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\Sigma s^2_i}{s^2_t} \right]$$

โดยที่	α	=	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
	K	=	จำนวนข้อคำถาม
	s^2_i	=	ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	s^2_t	=	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .72

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอรับหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. นำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยไปติดต่อผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตและประสานงานในการทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง จนได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้
4. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences) และใช้สถิติ ดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

1. การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ใช้สถิติแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)
2. การวิเคราะห์การรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ตใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. การวิเคราะห์สัมพันธภาพในครอบครัว ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. การวิเคราะห์การสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคม ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
5. การวิเคราะห์การบริหารเวลา ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
6. การวิเคราะห์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
7. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลหรือทำนายพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลำดับขั้น Multiple Regression Analysis แบบ Stepwise

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.6.1 ค่าความถี่(Frequency)

3.6.2 ร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{(cf + \frac{f}{2}) 100}{N}$$

เมื่อ P คือ ค่า Percentage

f คือ ความถี่

cf คือ ความถี่สะสม

N คือ จำนวน

3.6.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

เมื่อ \bar{X} คือ ค่าเฉลี่ย

$\sum fX$ คือ ผลรวมของคะแนน

N คือ จำนวน

3.6.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$SD = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N (X_i - \bar{X})^2}{N}}$$

เมื่อ SD คือ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

X คือ ค่าของข้อมูลแต่ละตัวหรือจุดกึ่งกลางชั้นแต่ละตัว

\bar{X} คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

3.6.5 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลำดับขั้น Multiple Regression Analysis แบบ Stepwise

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยมีลำดับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคมของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การบริหารเวลาของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

4.2 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

4.1 ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามผู้วิจัยวิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ซึ่งเสนอผลการวิเคราะห์ปรากฏรายละเอียดดัง ตารางที่ 4.1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ และข้อมูลทั่วไปของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	218	58.90
หญิง	152	41.10
รวม	370	100
2. ระดับชั้น		
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	98	26.50
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	146	39.50
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	126	34.10
รวม	370	100
3. สถานภาพครอบครัว		
บิดามารดาอยู่รวมกัน	334	90.30
	34	9.20
บิดามารดาแยกกันอยู่ / อย่ำร้าง	2	0.50
บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม		
รวม	370	100
4. การพักอาศัย		
บิดา / มารดา	340	91.90
ผู้ปกครอง / ญาติ	30	8.10
รวม	370	100
5. รายได้ผู้ปกครอง		
7,500 บาท/เดือน หรือน้อยกว่า	31	8.40
7,501 – 10,000 บาท / เดือน	81	21.90
10,001 – 15,000	96	25.90
สูงกว่า 15,000 บาท / เดือน	162	43.80
รวม	370	100
6. อาชีพของผู้ปกครอง		
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	25	6.80
พนักงานบริษัทเอกชน	156	42.20
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	176	47.60
เกษตรกรกรรม	13	3.40
รวม	370	100

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
7. แหล่งเล่นอินเทอร์เน็ตของนักเรียน		
บ้านตนเอง	173	46.80
บ้านเพื่อน	32	8.60
โรงเรียน	83	22.40
ร้านอินเทอร์เน็ต	72	19.50
บ้านญาติ	10	2.70
รวม	370	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 370 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 58.90 เพศหญิง จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 41.10 ส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 39.50 รองลงมาคือ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 34.10 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 26.50 เป็นจำนวนน้อยที่สุด สถานภาพทางครอบครัวส่วนใหญ่ บิดา / มารดา อยู่รวมกันมากที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 90.30 รองลงมาคือ บิดามารดาแยกกันอยู่ / อยู่ร้าง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.20 พักอาศัยอยู่กับบิดา/มารดา คิดเป็นร้อยละ 91.90 อาชีพผู้ปกครองของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 47.60 รองลงมาคือ พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 42.20 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 และเกษตรกรรวม จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.40 รายผู้ปกครอง ส่วนใหญ่ได้สูงกว่า 15,000 บาท/เดือน จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 43.80 รองลงมาคือ 10,001 – 15,000 บาท / เดือน จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 25.90 รายได้ 7,501 – 10,000 บาท / เดือน จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 21.90 ต่ำที่สุดคือ 7,500 บาท / เดือน หรือน้อยกว่า จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.40 และแหล่งเล่นอินเทอร์เน็ตของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เล่นที่บ้านของตนเอง จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 รองลงมา คือ โรงเรียน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 22.40 ร้านอินเทอร์เน็ต จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 บ้านเพื่อน จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.60 และบ้านญาติ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์การรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ใช้ค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดัง ตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการรับรู้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

การรับรู้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. อินเทอร์เน็ตมีประโยชน์ในการสืบค้นข้อมูล	2.67	0.54	มาก	2
2. การเล่นเกมอินเทอร์เน็ตในเวลาที่เหมาะสมจะช่วยผ่อนคลายความเครียดได้	2.57	0.64	มาก	6
3. นักเรียนควรเล่นเกมอินเทอร์เน็ตหลังจากทำการบ้าน/งานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้น	2.59	0.65	มาก	5
4. การเล่นเกมอินเทอร์เน็ตมากเกินไปที่ตั้งใจจะทำให้เด็กเป็นคนที่ติดอินเทอร์เน็ต	2.42	0.93	มาก	8
5. นักเรียนไม่จำเป็นต้องคบกับเพื่อนที่โรงเรียนเพราะมีเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตแล้ว	1.25	0.82	ปานกลาง	13
6. ถ้านักเรียนทำการบ้านไปพร้อมกับการเล่นเกมอินเทอร์เน็ตไปด้วยจะทำให้เราไม่เครียด	1.61	0.80	ปานกลาง	12
7. นักเรียนควรทำการบ้านไปพร้อมกับการเล่นเกมอินเทอร์เน็ตจะได้มีความสุข	1.63	0.75	ปานกลาง	11
8. การเล่นเกมออนไลน์เป็นเวลานานจนติดจะทำให้ส่งผลเสียต่องานในหน้าที่ที่นักเรียนรับผิดชอบ	2.41	0.95	มาก	9
9. อินเทอร์เน็ตเปรียบเหมือนห้องสมุดขนาดใหญ่ที่นักเรียนสามารถสืบค้นด้วยเอง	2.71	0.48	มาก	1
10. การบอกชื่อ ที่อยู่จริงของนักเรียนบนอินเทอร์เน็ตกับบุคคลที่ไม่คุ้นเคยก่อให้เกิดผลเสียกับตนเอง	2.43	0.75	มาก	7
11. การพูดคุยสนทนา (Chat) ทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อนใหม่ที่ไม่คุ้นเคยทำให้ถูกหลอกลวงได้	2.63	0.76	มาก	4
12. การใช้เวลาเล่นเกมอินเทอร์เน็ตเป็นประจำจะทำให้ขาดการสื่อสารกับบุคคลรอบข้างได้	2.14	0.99	มาก	10
13. ข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตบางประเภทนักเรียนต้องใช้เวลาพิจารณาไตร่ตรองข้อมูลข่าวสารให้รอบคอบ	2.66	1.55	มาก	3
รวมเฉลี่ย	2.29	0.82	มาก	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานครมีการรับรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.29$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การรับในด้านบวกของอินเทอร์เน็ต ได้แก่ อินเทอร์เน็ตเปรียบเหมือน ห้องสมุดขนาดใหญ่ที่นักเรียนสามารถสืบค้นด้วยเอง เป็นลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 2.71$) รองลงมาคือ อินเทอร์เน็ต มีประโยชน์ในการสืบค้นข้อมูล เป็นลำดับที่ 2 ($\bar{X} = 2.67$) ข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตบางประเภท นักเรียนต้องใช้การพิจารณาไตร่ตรองข้อมูลข่าวสารให้รอบคอบ เป็นลำดับที่ 3 ($\bar{X} = 2.66$) การพูดคุย สนทนา (Chat) ทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อนใหม่ที่ไม่คุ้นเคยทำให้ถูกหลอกลวงได้, นักเรียนควรเล่น อินเทอร์เน็ตหลังจากทำการบ้าน/งานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้น, การเล่นอินเทอร์เน็ตในเวลาที่เหมาะสมจะ ช่วยผ่อนคลายความเครียดได้, การบอกชื่อ ที่อยู่จริงของนักเรียนบนอินเทอร์เน็ตกับบุคคลที่ไม่คุ้นเคย ก่อให้เกิดผลเสียกับตนเอง, การเล่นอินเทอร์เน็ตมากเกินไปที่ตั้งใจจะให้นักเรียนเป็นคนที่ดีอินเทอร์เน็ต การเล่นเกมออนไลน์เป็นเวลานานจนติดจะทำให้ส่งผลเสียต่องานในหน้าที่ที่นักเรียนรับผิดชอบ การใช้เวลา เล่นอินเทอร์เน็ตเป็นประจำจะทำให้ขาดการสื่อสารกับบุคคลรอบข้างได้ จะมีการรับรู้ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.63, 2.59, 2.57, 2.43, 2.42, 2.41$ และ 2.14 ตามลำดับ) และเมื่อพิจารณาการรับรู้ในด้านลบของ อินเทอร์เน็ต ได้แก่ นักเรียนควรทำการบ้านไปพร้อมกับการเล่นอินเทอร์เน็ตจะได้มีความสุข, ถ้านักเรียนทำ การบ้านไปพร้อมกับการเล่นอินเทอร์เน็ตไปด้วยจะทำให้เราไม่เครียด และนักเรียนไม่จำเป็นต้องคบกับเพื่อน ที่โรงเรียนเพราะมีเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตแล้ว ต่ำสุด เป็นลำดับที่ 13 ($\bar{X} = 1.25$) โดยมีการรับรู้อยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 1.63, 1.61$ และ 1.25 ตามลำดับ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์สัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์สัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ใช้ค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับสัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

สัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียนระดับประถมศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ครอบครัวของนักเรียนมีการรับประทานอาหารเย็นร่วมกัน	2.47	0.74	มาก	3
2. ผู้ปกครองของนักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนสนใจ เช่น เกม การ์ตูน	1.36	0.94	ปานกลาง	10
3. ผู้ปกครองของนักเรียนมีการทะเลาะวิวาท	0.88	0.75	น้อย	12
4. ผู้ปกครองของนักเรียนให้คำปรึกษาในเวลาที่นักเรียนมีปัญหา	2.41	0.73	มาก	4
5. ผู้ปกครองของนักเรียนเล่นหรือใช้อินเทอร์เน็ตร่วมกับนักเรียน	1.01	0.99	ปานกลาง	11
6. ผู้ปกครองของนักเรียนให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเล่นอินเทอร์เน็ตออนไลน์ที่เหมาะสม	1.89	1.13	ปานกลาง	9
7. หลังจากเลิกเรียนนักเรียนจะอยู่พร้อมหน้ากันกับสมาชิกในครอบครัว	2.22	0.71	มาก	6
8. สมาชิกในครอบครัวของนักเรียนดูแลเอาใจใส่นักเรียน	2.52	0.72	มาก	1
9. ในครอบครัวของนักเรียนมีการทำกิจกรรมสันทนาการร่วมกัน เช่น เล่นกีฬา ฟังเพลง ดูหนัง ฯลฯ	2.09	0.92	มาก	7
10. ผู้ปกครองของนักเรียนพาไปเที่ยวพักผ่อนในช่วงวันหยุด	2.02	0.86	มาก	8
11. นักเรียนทำงานอดิเรกร่วมกับผู้ปกครอง เช่น ปลูกต้นไม้ ทำงานบ้าน เป็นต้น	2.30	0.74	มาก	5
12. นักเรียนช่วยเหลืองานบ้านผู้ปกครอง	2.51	0.67	มาก	2
รวมเฉลี่ย	1.97	0.82	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีสัมพันธภาพในครอบครัวโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 1.97) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า สมาชิกในครอบครัวของนักเรียนดูแลเอาใจใส่นักเรียนสูงสุดเป็นอันดับที่ 1 (\bar{X} = 2.52) รองลงมาคือ นักเรียนช่วยเหลืองานบ้านผู้ปกครองเป็นอันดับ 2 (\bar{X} = 2.51) ครอบครัวของนักเรียนมีการรับประทานอาหารเย็นร่วมกัน มาเป็นอันดับ 3 (\bar{X} = 2.47) ผู้ปกครองของนักเรียนให้คำปรึกษาในเวลาที่นักเรียนมีปัญหา, นักเรียนทำงานอดิเรกร่วมกับผู้ปกครอง เช่น ปลูกต้นไม้ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทำงานบ้าน เป็นต้น, หลังจากเลิกเรียนนักเรียนจะอยู่พร้อมหน้ากันกับสมาชิกในครอบครัว, ในครอบครัวของนักเรียนมีการทำกิจกรรมสันทนาการร่วมกัน เช่น เล่นกีฬา ฟังเพลง ดูหนัง ฯลฯ, ผู้ปกครองของนักเรียนพาไปเที่ยวพักผ่อนในช่วงวันหยุด อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 2.41, 2.30, 2.22, 2.09 และ 2.02 ตามลำดับ) นอกจากนี้ ผู้ปกครองของนักเรียนให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเล่นอินเทอร์เน็ตออนไลน์ที่เหมาะสม, ผู้ปกครองของนักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจ เช่น เกม การ์ตูน และผู้ปกครองของนักเรียนเล่นหรือใช้อินเทอร์เน็ตร่วมกับนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 1.89, 1.36 และ 1.01 ตามลำดับ) ส่วน ผู้ปกครองของนักเรียนมีการทะเลาะวิวาท อยู่ในลำดับต่ำสุด อันดับที่ 12 (\bar{X} = 0.88)

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคมของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
การวิเคราะห์การสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคมของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ใช้ค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคมของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบังกรุงเทพมหานคร

การสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. เพื่อนของนักเรียนชักชวนให้นักเรียนเล่นอินเทอร์เน็ต	1.65	0.94	ปานกลาง	2
2. เพื่อนของนักเรียนชักชวนให้นักเรียนเล่นเกมออนไลน์	1.46	1.14	ปานกลาง	3
3. เพื่อนของนักเรียนจะใช้เวลาว่างส่วนใหญ่เล่นอินเทอร์เน็ต	1.73	1.04	ปานกลาง	1
4. เพื่อนชวนนักเรียนเล่นอินเทอร์เน็ตในเวลาเรียนวิชาคอมพิวเตอร์	1.38	1.11	ปานกลาง	4
5. ในวันหยุดนักเรียนใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน	1.09	0.92	ปานกลาง	7
6. ในวันหยุดนักเรียนใช้เวลาเล่นเกมออนไลน์กับเพื่อน	0.87	0.97	น้อย	9
7. นักเรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเล่นเกมออนไลน์จากรายการโทรทัศน์	1.13	1.08	ปานกลาง	6
8. นักเรียนดาวน์โหลดเว็บไซต์ใหม่ๆ บนอินเทอร์เน็ตจากคำบอกกล่าวของเพื่อน/สื่อโฆษณา	0.66	0.88	น้อย	10
9. เพื่อนของนักเรียนแนะนำเกมออนไลน์ใหม่ๆ บนอินเทอร์เน็ต	1.30	1.06	ปานกลาง	5
10. นักเรียนดาวน์โหลดเกมคอมพิวเตอร์ตามแหล่งที่ปรากฏจากใบปลิวหรือแผ่นพับ	0.92	0.97	น้อย	8
รวมเฉลี่ย	1.02	0.84	ปานกลาง	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครมีการสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคมโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.02$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เพื่อนของนักเรียนจะใช้เวลาว่างส่วนใหญ่เล่นอินเทอร์เน็ต สูงสุดเป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 1.73$) รองลงมาคือ เพื่อนของนักเรียนชักชวนให้นักเรียนเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 1.65$) เพื่อนของนักเรียนชักชวนให้นักเรียนเล่นเกมออนไลน์เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 1.46$) เพื่อนชวนนักเรียนเล่นอินเทอร์เน็ตในเวลาเรียนวิชาคอมพิวเตอร์, เพื่อนของนักเรียนแนะนำเกมออนไลน์ใหม่ๆ บนอินเทอร์เน็ต, นักเรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเล่นเกมออนไลน์จากรายการโทรทัศน์ และในวันหยุดนักเรียนใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตกับเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.38, 1.30, 1.13$ และ 1.09 ตามลำดับ)นักเรียนดาวน์โหลดเกมคอมพิวเตอร์ตามแหล่งที่ปรากฏจากใบปลิวหรือแผ่นพับ ในวันหยุดนักเรียนใช้เวลาเล่นเกมออนไลน์กับเพื่อนและนักเรียนดาวน์โหลดเว็บไซต์ใหม่ๆ บนอินเทอร์เน็ตจากคำบอกกล่าวของเพื่อน/สื่อโฆษณาต่ำสุด เป็นลำดับที่ 10 ($\bar{X} = 0.66$) อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 0.92, 0.87$ และ 0.66 ตามลำดับ)

ส่วนที่ 5 ผลการวิเคราะห์การบริหารเวลาของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์การบริหารเวลาของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครใช้ค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการบริหารเวลาของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

การบริหารเวลาของนักเรียนระดับประถมศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. นักเรียนแบ่งเวลาในการทำกิจกรรมในแต่ละวันอย่างชัดเจน	1.95	0.81	ปานกลาง	7
2. นักเรียนสามารถจัดลำดับความสำคัญในการทำกิจกรรมก่อนและหลังได้อย่างเหมาะสม	1.96	0.78	ปานกลาง	6
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนไม่ขาดตกบกพร่องในแต่ละวัน	1.99	0.69	ปานกลาง	3
4. นักเรียนแบ่งเวลาส่วนหนึ่งสำหรับการพักผ่อนหลังจากทำหน้าที่รับผิดชอบเสร็จสิ้นแล้ว	2.06	0.86	มาก	2
5. นักเรียนแบ่งเวลาเพื่อทำภารกิจของนักเรียนแล้วยังแบ่งเวลาส่วนหนึ่งเพื่อทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว	2.08	0.84	มาก	1
6. นักเรียนแบ่งเวลาเพื่อทำภารกิจของนักเรียนแล้ว ยังแบ่งเวลาส่วนหนึ่งเพื่อทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน	1.98	0.79	ปานกลาง	4
7. นักเรียนมีการตั้งกฎเกณฑ์เกี่ยวกับระยะเวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตในแต่ละวันอย่างเหมาะสม	1.86	0.96	ปานกลาง	10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การบริหารเวลาของนักเรียนระดับประถมศึกษา	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
8. นักเรียนให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อ การเรียนรู้	1.98	0.86	ปานกลาง	5
9. นักเรียนให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อ ความบันเทิง	1.92	0.81	ปานกลาง	9
10. นักเรียนเป็นผู้ที่สามารถบริหารเวลาในการทำกิจกรรม ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม	1.94	0.93	ปานกลาง	8
รวมเฉลี่ย	1.64	0.96	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครมีการบริหารเวลาโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.64$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนแบ่งเวลาเพื่อทำภารกิจของนักเรียนแล้วยังแบ่งเวลาส่วนหนึ่งเพื่อทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว สูงสุดเป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 2.08$) รองลงมาคือ นักเรียนแบ่งเวลาส่วนหนึ่งสำหรับการพักผ่อนหลังจากทำหน้าที่รับผิดชอบเสร็จสิ้นแล้วเป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 2.06$) นักเรียนสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนไม่ขาดตกบกพร่องในแต่ละวันเป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 1.99$)นักเรียนแบ่งเวลาเพื่อทำภารกิจของนักเรียนแล้ว ยังแบ่งเวลาส่วนหนึ่งเพื่อทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน, นักเรียนให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้, นักเรียนสามารถจัดลำดับความสำคัญในการทำกิจกรรมก่อนและหลังได้อย่างเหมาะสม, นักเรียนแบ่งเวลาในการทำกิจกรรมในแต่ละวันอย่างชัดเจน, นักเรียนเป็นผู้ที่สามารถบริหารเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม, นักเรียนให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิงและนักเรียนมีการตั้งกฎเกณฑ์เกี่ยวกับระยะเวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตในแต่ละวันอย่างเหมาะสมต่ำสุด เป็นลำดับที่ 10 ($\bar{X} = 1.86$) อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.98, 1.98, 1.96, 1.65, 1.94, 1.92$ และ 1.86 ตามลำดับ)

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์การบริหารเวลาของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต
ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ใช้ค่าเฉลี่ย \bar{X} และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ย \bar{X} ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับพฤติกรรมการติด
อินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
<u>การใช้เวลาบนอินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ตั้งใจ</u>				
1. นักเรียนใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตมากเกินไปที่ตั้งใจไว้	1.48	0.93	ปานกลาง	1
2. นักเรียนใช้เวลาอนดึกเพื่อที่จะได้เล่นอินเทอร์เน็ตได้นานขึ้น	1.03	0.87	ปานกลาง	2
3. บ่อยครั้งนักเรียนใช้เวลาเล่นเกมออนไลน์จนลืมเวลารับประทานอาหาร	1.01	0.99	ปานกลาง	3
4. นักเรียนหลายคนที่จะช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านเพื่อเล่นอินเทอร์เน็ต	0.66	1.05	น้อย	4
5. นักเรียนไปโรงเรียนสายหรือขาดเรียน เพื่อจะเล่นอินเทอร์เน็ต	0.58	1.01	น้อย	5
รวมเฉลี่ย	0.95	0.97	น้อย	(3)
<u>การใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยครั้ง</u>				
1. นักเรียนเล่นเกมออนไลน์มากกว่า 5 วันใน 1 สัปดาห์	1.05	1.01	ปานกลาง	4
2. นักเรียนเล่นอินเทอร์เน็ตมากกว่า 2 ครั้ง / วัน	1.12	0.97	ปานกลาง	3
3. เวลาที่นักเรียนกลับมาจากโรงเรียน สิ่งแรกที่นักเรียนทำคือเล่นอินเทอร์เน็ต	1.19	1.04	ปานกลาง	2
4. นักเรียนเช็คอีเมลมากกว่า 2 ครั้ง / วัน	0.98	0.97	น้อย	5
5. ถ้านักเรียนว่างจากงานนักเรียนจะเล่นอินเทอร์เน็ต	1.66	0.88	ปานกลาง	1
รวมเฉลี่ย	1.20	0.97	ปานกลาง	(1)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

พฤติกรรมกาการติดอินเทอร์เน็ท	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
การหยุดใช้อินเทอร์เน็ทไม่ได้				
1. นักเรียนไม่สามารถบังคับให้ตัวเองหยุดเล่นเกมออนไลน์ได้หากยังเล่นไม่จบเกม	1.02	1.12	ปานกลาง	2
2. นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดวุ่นวายเมื่อต้องหยุดเล่นอินเทอร์เน็ท	0.65	0.97	น้อย	5
3. นักเรียนมักจะใช้เวลาทำการบ้านไปพร้อมกับการเล่นอินเทอร์เน็ท	0.90	1.21	น้อย	4
4. นักเรียนพูดกับตัวเองว่า “ ขอเล่นอีกนิดนะ ” เมื่อถึงเวลาต้องหยุดเล่นอินเทอร์เน็ท	1.29	1.36	ปานกลาง	1
5. นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องใช้อินเทอร์เน็ทน้อยลงกว่าที่เคยเล่น	1.00	0.99	ปานกลาง	3
รวมเฉลี่ย	0.97	1.13	น้อย	(2)
การขาดสัมพันธ์ภาพกับคนรอบข้าง				
1. นักเรียนมีข้อถกเถียงกับคนในครอบครัวเกี่ยวกับการเล่นอินเทอร์เน็ท	0.76	1.12	น้อย	4
2. นักเรียนจดจ่ออยู่กับการเล่นอินเทอร์เน็ทเพียงลำพัง	1.02	0.91	ปานกลาง	2
3. นักเรียนสนิทกับเพื่อนที่พูดคุยนินทาอินเทอร์เน็ทมากกว่าเพื่อนที่โรงเรียน	0.71	0.99	น้อย	5
4. นักเรียนรู้สึกไร้ค่าเมื่อมีคนมารบกวนขณะที่เล่นเกมออนไลน์อยู่	1.20	0.97	ปานกลาง	1
5. หากผู้ปกครองไม่อนุญาตให้เล่นอินเทอร์เน็ท นักเรียนจะรู้สึกไม่พอใจ	0.83	0.96	น้อย	3
รวมเฉลี่ย	0.90	0.99	น้อย	(4)
พฤติกรรมกาการติดอินเทอร์เน็ทของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร	1.01	0.99	ปานกลาง	-

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมกาการติดอินเทอร์เน็ทโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.01$) โดยพฤติกรรมกาการติดอินเทอร์เน็ทที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การใช้งานอินเทอร์เน็ทบ่อยครั้งมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.20$) รองลงมาคือ การหยุดใช้อินเทอร์เน็ทไม่ได้ การใช้เวลาบนอินเทอร์เน็ทมากกว่าที่ตั้งใจ และการขาดสัมพันธ์ภาพกับคนรอบข้าง น้อยที่สุด เป็นลำดับที่ 4 ($\bar{X} = 0.97, 0.95$ และ 0.90 ตามลำดับ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ผลการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติแจกแจง t
F	แทน	ค่าสถิติแจกแจง F
p	แทน	ความน่าจะเป็น
r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณ
R^2	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์
MS	แทน	ความแปรปรวน
SS	แทน	ค่าผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
df	แทน	ขั้นของความอิสระ
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ในการพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณของตัวแปรพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
Y	แทน	พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
X_1	แทน	ปัจจัยส่วนบุคคล
X_2	แทน	ปัจจัยด้านการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต
X_3	แทน	ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว
X_4	แทน	ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม
X_5	แทน	ปัจจัยด้านการบริหารเวลา
\hat{Y}	แทน	พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนในรูปคะแนนดิบ
Z_Y	แทน	พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนในรูปคะแนนมาตรฐาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	Y
ปัจจัยส่วนบุคคล (X ₁)	1	-.303**	-.352**	.673**	-.178**	.527**
ปัจจัยด้านการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต (X ₂)		1	.255**	-.152**	.199**	.728**
ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว (x ₃)			1	-.236**	.405**	.314**
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม (x ₄)				1	.091	.909**
ปัจจัยด้านการบริหารเวลา (x ₅)					1	.127*
พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต (Y)						1

*p < 0.05, **p < 0.01

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม (x₄) ปัจจัยด้านการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต (x₂) ปัจจัยส่วนบุคคล (x₁) และปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว (x₃) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียน (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ($r = .909$), ($r = .728$), ($r = .527$) และ ($r = .314$), อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

และปัจจัยด้านการบริหารเวลา (x₅) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียน (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ($r = .127$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการศึกษาค่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

ค่าสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวพยากรณ์ ค่า t ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ค่าความคลาดเคลื่อนของการพยากรณ์ และค่าคงที่ของการพยากรณ์ ในรูปคะแนนดิบ

ตัวแปรพยากรณ์	b	SE _b	β	t	Sig
ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม (x ₄)	.609	.238	.609	16.234	.000
ปัจจัยด้านการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต (x ₂)	-.412	.092	.168	-4.455	.000
ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว (x ₃)	-.294	.068	-.165	-4.310	.000
ค่าคงที่ (b)	1.724	.238		7.232	.000

R = .72 SE_e = .475

R² = .519 F = 131.512

*p < 0.05, **p < 0.01

จากตารางที่ 4.8 พบว่า จากตัวแปรต้นทั้งหมด 5 ตัว มีตัวแปร 3 ตัวที่ร่วมกันพยากรณ์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ได้ คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม (x₄) ปัจจัยด้านการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต (x₂) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว (x₃) ซึ่งสามารถพยากรณ์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียน เท่ากับ .720 ค่าความคลาดเคลื่อนเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มาตรฐานจากการพยากรณ์ เท่ากับ .475 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนสามารถอธิบายความแปรปรวนของคะแนนได้ร้อยละ 51.90

ตารางที่ 4.9 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนในการศึกษาตัวแปรที่สามารถพยากรณ์พฤติกรรม การติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
สมการถดถอย	3	79.036	26.345	131.512	.000
ความคลาดเคลื่อน	377	73.320	.200		
รวม	369	152.356			

**p ≤ 0.01

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของตัวพยากรณ์ที่ดี ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แสดงว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม (X_4) ปัจจัยด้านการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต (X_2) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว (X_3) สามารถพยากรณ์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ได้ และสามารถนำค่าสถิติต่างๆ มาสร้างพยากรณ์ จะได้สมการพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.724 + .609(x_4) + (-.412)(x_2) + (-.294)(x_3)$$

สมการพยากรณ์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z}_Y = .609(z_4) + (-.168)(z_2) + (-.165)(z_3)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำเสนอ ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

5.1.2 ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 5,100 คน จาก 20 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554
2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 370 คน จาก 5 โรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2554 ซึ่งได้มาโดยการใช้ตารางของ ยามาเน่ (Taro Yamane) แล้วทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

จากการเปิดตารางสำเร็จรูปของยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ยอมให้คลาดเคลื่อนร้อยละ 5 พบว่าจะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 370 คน

5.1.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 : แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 : แบบสอบถามปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม แบ่งเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสัมพันธภาพในครอบครัว

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคม

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเวลา

ส่วนที่ 3 : แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การหาคุณภาพของเครื่องมือ นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนออาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความครอบคลุมครบถ้วนของเนื้อหาในประเด็นและสาระสำคัญตรงตามพฤติกรรมที่ต้องการวัด รวมทั้งความเหมาะสมของสำนวนภาษา และพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence) ได้ค่าระหว่าง 0.60 - 1.00 และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนลำพะอง สำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คน หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้เท่ากับ .72

5.1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอรับหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
2. นำหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลวิจัยไปติดต่อผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง เพื่อขออนุญาตและประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยตนเอง จนได้ตามจำนวนที่กำหนดไว้
4. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

5.1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences) และใช้สถิติ ดังนี้
การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

1. การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ใช้สถิติแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean)
2. การวิเคราะห์การรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. การวิเคราะห์สัมพันธภาพในครอบครัว ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. การวิเคราะห์การสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคมในการติดอินเทอร์เน็ต ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
5. การวิเคราะห์การบริหารเวลา ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
6. การวิเคราะห์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ใช้สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
7. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลหรือทำนายพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบลำดับขั้น Multiple Regression Analysis แบบ Stepwise

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1.6 ผลการวิจัย

1. ระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยครั้ง มากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 รองลงมาคือ การหยุดใช้อินเทอร์เน็ตไม่ได้ การใช้เวลาบนอินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ตั้งใจ และการขาดสัมพันธภาพกับคนรอบข้างน้อยที่สุด

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม ในการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.02$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เพื่อนของนักเรียนจะใช้เวลาว่างส่วนใหญ่เล่นอินเทอร์เน็ต สูงสุดเป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 1.73$) รองลงมาคือ เพื่อนของนักเรียนชักชวนให้นักเรียนเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 1.65$) เพื่อนของนักเรียนชักชวนให้นักเรียนเล่นเกมออนไลน์เป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 1.46$) เพื่อนชวนนักเรียนเล่นอินเทอร์เน็ตในเวลาเรียนวิชาคอมพิวเตอร์, เพื่อนของนักเรียนแนะนำเกมออนไลน์ใหม่ๆ บนอินเทอร์เน็ต, นักเรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเล่นเกมออนไลน์จากรายการโทรทัศน์ และในวันหยุดนักเรียนใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตกับเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.38, 1.30, 1.13$ และ 1.09 ตามลำดับ) นักเรียนดาวน์โหลดเกมคอมพิวเตอร์ตามแหล่งที่ปรากฏจากใบปลิวหรือแผ่นพับ, ในวันหยุดนักเรียนใช้เวลาเล่นเกมออนไลน์กับเพื่อนและนักเรียนดาวน์โหลดเว็บไซต์ใหม่ๆ บนอินเทอร์เน็ตจากคำบอกกล่าวของเพื่อน/สื่อโฆษณาต่ำสุด เป็นลำดับที่ 10 ($\bar{X} = 0.66$) อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 0.92, 0.87$ และ 0.66 ตามลำดับ)

2.2 ปัจจัยด้านการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่า มีการรับรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.29$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การรับในด้านบวกของอินเทอร์เน็ต มากที่สุดได้แก่ อินเทอร์เน็ตเปรียบเหมือนห้องสมุดขนาดใหญ่ที่นักเรียนสามารถสืบค้นด้วยเอง เป็นลำดับที่ 1 ($\bar{X} = 2.71$) น้อยที่สุดได้แก่การใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นประจำจะทำให้ขาดการสื่อสารกับบุคคลรอบข้างได้ ($\bar{X} = 2.14$) ส่วนการรับรู้ในด้านลบของอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ นักเรียนควรทำการบ้านไปพร้อมกับการเล่นอินเทอร์เน็ตจะได้มีความสุข, ถ้านักเรียนทำการบ้านไปพร้อมกับการเล่นอินเทอร์เน็ตไปด้วยจะทำให้เราไม่เครียด และนักเรียนไม่จำเป็นต้องคบกับเพื่อนที่โรงเรียนเพราะมีเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตแล้ว ต่ำสุด เป็นลำดับที่ 13 ($\bar{X} = 1.63, 1.61$ และ 1.25 ตามลำดับ)

2.3 ปัจจัยด้านสัมพันธภาพในครอบครัวของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.97$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนช่วยเหลืองานบ้านผู้ปกครอง สูงสุดเป็นอันดับที่ 1 ($\bar{X} = 2.52$) รองลงมาคือ สมาชิกในครอบครัวของนักเรียนดูแลเอาใจใส่นักเรียนเป็นอันดับ 2 ($\bar{X} = 2.51$) ครอบครัวของนักเรียนมีการรับประทานอาหารเย็นร่วมกัน มาเป็นอันดับ 3 ($\bar{X} = 2.47$) ผู้ปกครองของนักเรียนให้คำปรึกษาในเวลาที่มีปัญหา, นักเรียนทำงานอดิเรกร่วมกับผู้ปกครอง เช่น ปลูกต้นไม้ ทำงานบ้าน เป็นต้น, หลังจากเลิกเรียนนักเรียนจะอยู่พร้อมหน้ากันกับสมาชิกใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ครอบครัว, ในครอบครัวของนักเรียนมีการทำกิจกรรมสันทนาการร่วมกัน เช่น เล่นกีฬา ฟังเพลง ดูหนัง ฯลฯ, ผู้ปกครองของนักเรียนพาไปเที่ยวพักผ่อนในช่วงวันหยุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.41, 2.30, 2.22, 2.09$ และ 2.02 ตามลำดับ) นอกจากนี้ ผู้ปกครองของนักเรียนให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเล่นอินเทอร์เน็ตออนไลน์ที่เหมาะสม, ผู้ปกครองของนักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่น่าสนใจ เช่น เกม การ์ตูน และผู้ปกครองของนักเรียนเล่นหรือใช้อินเทอร์เน็ตร่วมกับนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.89, 1.36$ และ 1.01 ตามลำดับ) ส่วน ผู้ปกครองของนักเรียนมีการทะเลาะวิวาท อยู่ในลำดับต่ำสุด อันดับที่ 12 ($\bar{X} = 0.88$)

2.4 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และสร้างสมการพยากรณ์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 3 ตัว คือ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางสังคม (X_4) ปัจจัยด้านการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต (X_2) ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว (X_3) โดยสามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 51.90

สมการพยากรณ์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.724 + .609(X_4) + (-.412)(X_2) + (-.294)(X_3)$$

สมการพยากรณ์พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{\hat{Y}} = .609(Z_4) + (-.168)(Z_2) + (-.165)(Z_3)$$

5.2 อภิปรายผล

1. การวิจัยเรื่องนี้ พบว่า ระดับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฝ่ายนโยบายและกฎหมาย สำนักพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2550 : 10) ที่พบว่า กลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่มีอายุระหว่าง 10-19 ปี มีการใช้อินเทอร์เน็ตร้อยละ 21.4 ซึ่งเป็นลำดับรองจากกลุ่มอายุ 20-29 ปีและผู้ใช้อินเทอร์เน็ตระยะเริ่มต้นมีความถี่ในการใช้อินเทอร์เน็ตในระดับปานกลาง ได้แก่ 2-3 วันต่อสัปดาห์ และมีระยะเวลาในการใช้ 2 ชั่วโมงต่อครั้ง ทั้งนี้อาจสามารถอธิบายได้ว่าเกิดจาก ความพร้อม (Readiness) หรือระดับวุฒิภาวะซึ่งเกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรมนั้นๆ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ (Katz อ้างถึงใน ธนิกานต์ มาชะศิริานนท์ 2549 : 34) ที่ว่า เมื่อบุคคลมีความรู้สึกในทางด้านบวก พฤติกรรมที่แสดงออกก็จะเป็นไปในทางที่ดี มีความรู้สึกที่ดีในการใช้อินเทอร์เน็ตแล้ว ก็จะส่งผลให้ปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นด้วย และเมื่อไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ตก็จะรู้สึกหงุดหงิด อารมณ์ไม่ดี กระสับกระส่าย เบื่อหน่าย เป็นกังวลและหดหู่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ชัชพงศ์ ตั้งมณี และสามารถ สีจำปี (2547 : บทความย่อ) ที่ว่า ผู้ที่ต้องการใช้อินเทอร์เน็ตนานๆ เพื่อหลบเลี่ยงปัญหา หรืออารมณ์เบื่อหน่าย และมักจะหงุดหงิด ไม่สบายใจเมื่อต้องหยุดใช้ จะเห็นได้ว่าได้รับผลกระทบทางอารมณ์อย่างมากเมื่อไม่ได้ใช้อินเทอร์เน็ต ทำให้พวกเขาเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้องการใช้เพื่อที่จะปลดปล่อย ระบายความรู้สึกเหล่านี้ออกไป ทำให้ต้องการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสม่ำเสมอ

2. ปัจจัยที่ส่งผลหรือทำนายพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครพบว่า สภาพแวดล้อมทางสังคม การรับรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต และความสัมพันธ์ในครอบครัว สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตได้ ร้อยละ 51.90 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้สามารถอธิบายได้ว่า

สภาพแวดล้อมทางสังคม พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร มีการสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเพื่อนของนักเรียนจะใช้เวลาว่างส่วนใหญ่เล่นอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับมาก เด็กวัยนี้กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของเด็ก ชอบทำอะไรท้าทายกฎข้อบังคับต่างๆ เพราะต้องการอิสระ ต้องการความเข้าใจ สิ่งแวดล้อมนอกบ้านเข้ามามีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของเด็กมาก (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2524 : 164) เด็กจะลดการยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางและเปลี่ยนมายึดกลุ่ม มีการทำกิจกรรมต่างๆ มีการเล่น มีการร่วมมือกัน มีลักษณะการติดเพื่อนติดกลุ่มเพิ่มมากขึ้น มีความสัมพันธ์ในกลุ่มแน่นแฟ้น เรียกว่าเป็นวัยแห่งการเข้ากลุ่ม เด็กจะยึดกลุ่มเป็นศูนย์กลางจะยอมทำตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ของกลุ่ม ให้ความร่วมมือกับสมาชิกคนอื่นในกลุ่มและซื้อสัตย์ต่อกลุ่มอย่างเคร่งครัด (สมทรัพย์ สุขอนันต์, 2528 : 12) กลุ่มเพื่อนจึงเป็นกลุ่มที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากโดยเฉพาะในสังคม ปัจจุบันบุคคลชอบยึดเพื่อนเป็นแนวทางในการปฏิบัติเพื่อให้เพื่อนยอมรับ และเป็นการแสดงความเป็นพวกเดียวกัน (สุพัตรา สุภาพ, 2548 : 60) รวมทั้งเป็นแบบชักจูงให้สมาชิกปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่กลุ่มคนนั้นๆ ยึดถือ (พรศรี แหยมอุบล 2547 : 38) นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของ อรัญญา ม้าลายทอง (2539 : 99) ที่ระบุว่า สื่อประเภทบุคคล เป็นสื่อที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุด และการที่เด็กมีแนวโน้มเลือกเพื่อนที่มีความสนใจและเห็นคุณค่าในสิ่งที่คล้ายคลึงกัน จะช่วยส่งเสริมการรับรู้ความสามารถในทิศทางและความสนใจร่วมกัน นักเรียนมีความผูกพันใกล้ชิดสนิทสนม เป็นสัมพันธ์ภาพแห่งความใกล้ชิดที่ทำให้รู้สึกว่าเป็นที่รักและได้รับความดูแลเอาใจใส่ ซึ่งมักจะได้รับจากบุคคลใกล้ชิด เช่น เพื่อนสมาชิกในครอบครัวเดียวกัน ถ้าบุคคลขาดการสนับสนุนชนิดนี้จะเกิดความรู้สึกเดียวดาย สอดคล้องกับแนวคิดของไวส์ (Wciss อ้างถึงใน เนติมา กมลเลิศ, 2549 : 87) กล่าวคือ การที่กลุ่มตัวอย่างมีการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนนั้นย่อมแสดงว่ามีการยอมรับความรักความใกล้ชิดสนิทสนม ความผูกพันได้รับการดูแลเอาใจใส่และเห็นคุณค่า การช่วยเหลือด้านอารมณ์และสังคม มีความรู้สึกแห่งความเป็นเจ้าของสังคม ตลอดจนความปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ เนติมา กมลเลิศ (2549 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า ระดับพฤติกรรมการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง

การรับรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานครมีการรับรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อธิบายได้ว่า นักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 อยู่ในช่วงวัยเด็กตอนกลาง (middle childhood) โรเบิร์ต ฮาวิกเฮิร์ท (Robert Havighurst, 1972, 1997, อ้างถึงใน ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2540 : 44 -45) เด็กจะรับรู้เกี่ยวกับตนเองในทางบวก พัฒนาความรู้สึกด้านคุณค่า จริยธรรมและมีสติ พัฒนาความเข้าใจในตนเองและโลก (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2540 : 44 - 45) การรับรู้ของเด็กจะมีพัฒนาการขึ้นตามอายุที่เพิ่มขึ้น (จิตรา วสุวานิช, ม.ป.ป. : 169) และมีพัฒนาการทางสติปัญญาเจริญเต็มที่ มีความคิดความ

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เข้าใจและระบบเหตุผลพัฒนาอย่างเต็มที่แล้ว (สมทรัพย์ สุขอนันต์. 2528 : 15) ในช่วงแรกของวัยความคิดยังเป็นรูปธรรมอยู่ แต่ในช่วงหลังของวัยเริ่มมีความคิดทางนามธรรมหลายแง่มุมมากขึ้น แสดงความคิดของตนได้ชัดเจนมากขึ้น และเรียนรู้ความดีหรือไม่ดี ถูกหรือไม่ถูกได้ โดยไม่ยึดเอาแต่ผลของการกระทำที่ตนเองได้รับเท่านั้นเป็นเครื่องตัดสินเพียงอย่างเดียว (ทศพร ประเสริฐสุข. 2528 : 5) เริ่มรู้ว่าตนเองสามารถจะกระทำการสิ่งต่างๆ ที่เหมาะสมในแต่ละสถานการณ์ได้อย่างมีเหตุผล (ศรีธรรม ณะภูมิ. 2535 : 41) เด็กวัยนี้มีความเชื่อฟังมากกว่าเด็กเล็กๆ เพราะมีพัฒนาการทางสติปัญญาดีแล้ว สามารถเข้าใจถึงการสื่อความต่างๆ ผ่านกระบวนการให้รางวัลและกระบวนการลงโทษทางสังคม มาพอสมควร ลักษณะของพฤติกรรมจึงค่อนข้างเป็นไปในทิศทางที่สังคมกำหนดไว้ ซึ่งสาเหตุที่ทำให้เด็กมีความเชื่อฟัง จะพบว่าสิ่งนี้เกิดจากความต้องการให้ตนเองได้รับการยอมรับนั่นเอง เด็กจึงมีความเต็มอกเต็มใจที่จะเชื่อฟังและปฏิบัติตามผู้ใหญ่หรือกลุ่ม เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นยอมรับตน (สมทรัพย์ สุขอนันต์. 2528 : 13) สอดคล้องกับงานวิจัยของ เนติมา กมลเลิศ (2549 : บทคัดย่อ) ที่พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตพบว่าอยู่ในระดับมากและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ คมกริช ทักษิษา (2540 : บทคัดย่อ) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต นักเรียนได้รับความเพลิดเพลินจะได้รับความรู้ รวมทั้งมีเพื่อนใหม่มากขึ้น จากการใช้อินเทอร์เน็ต นักเรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในการศึกษา และนำข้อมูลข่าวสารที่ได้ไปสนทนาแลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่นและค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

สัมพันธภาพในครอบครัว พบว่า นักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต ลาดกระบัง กรุงเทพมหานครมีสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อธิบายได้ว่า ครอบครัวในปัจจุบันได้รับผลกระทบอย่างรุนแรงจากสภาพความเปลี่ยนแปลงในสังคม ทำให้แม้แต่ การที่จะรักษาสภาพความเป็นครอบครัวที่มีพ่อแม่และลูกอยู่พร้อมหน้ากันเป็นไปได้ยาก (สถาบันราม จิตติ. 2548 : 1) โดยสัมพันธภาพในครอบครัวที่มีมากที่สุดคือ สมาชิกในครอบครัวของนักเรียนดูแล เอาใจใส่นักเรียน ซึ่งอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสถาบันครอบครัวทำหน้าที่ขัดเกลาทางสังคมให้แก่บุตร ถ้าพ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดี พฤติกรรมดี สังคมยอมรับ แล้วสมาชิกในครอบครัวจะเลียนแบบและทำตาม (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2540 : 186) การให้การอบรมให้รู้จักกฎเกณฑ์ คุณค่า ความคิดที่ถูกต้อง แบบของความประพฤติการถ่ายทอดสิ่งที่ดีที่ควรให้แก่เด็ก สอนเด็กให้รู้จักตนเอง ปลุกฝังทัศนคติหรือ แนวทางเป็นหลักในกาปฏิบัติ โดยเริ่มจากพ่อแม่เป็นบุคคลสำคัญที่สุด ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนหล่อหลอม จิตใจของเด็ก (สุพัตรา สุภาพ. 2548 : 55-57) ครอบครัวจึงนับเป็นสถาบันพื้นฐานของสังคมที่มีหน้าที่ ถ่ายทอดให้การเรียนรู้วัฒนธรรมและค่านิยมให้แก่สมาชิกในครอบครัว รวมทั้งกลุ่มเกลาพฤติกรรม หรือบุคลิกภาพให้เป็นไปตามบทบาทหน้าที่และความคาดหวังของสังคม โดยผ่านกระบวนการขัดเกลา ทางสังคม หรือกล่าวได้ว่า “บ้านเป็นศูนย์กลางของการขัดเกลาทางสังคม โดยมีบิดามารดาเป็น สื่อกลางการเรียนรู้” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2548 : 22) ทั้งนี้ความรักของพ่อแม่ นั้นเป็นปัจจัยเบื้องต้นในการสร้างพื้นฐานจิตใจที่ดีงามให้แก่เด็ก และการให้ความรู้สึกรักที่มีคุณค่า เป็นการยอมรับในสถาบันครอบครัว เมื่อบุคคลมีพฤติกรรมที่สามารถแสดงบทบาททางสังคมหรือใน ครอบครัว จะทำให้ความเชื่อมั่นหรือความรู้สึกมีคุณค่าเพิ่มขึ้น เนติมา กมลเลิศ (2549 : บทคัดย่อ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นปัญหาที่สังคมต้องให้ความสนใจตระหนัก ถึงแม้ว่าจะดูไม่รุนแรง แต่ก็ส่งผลเสียต่อบุคคลและสังคม ทั้งด้านร่างกาย การเรียน การเงิน หรือทางด้านสังคม ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้มีการศึกษาในเรื่องพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตให้มากขึ้น เพราะนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 เป็นวัยที่จะเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น มีความอยากเรียนรู้เป็นพื้นฐาน ชอบความตื่นเต้น ชอบทดลองสิ่งใหม่ๆ จึงควรมีการเผยแพร่องค์ความรู้ให้คนทั่วไป ให้สังคมได้รับรู้ถึงสาเหตุและผลกระทบที่ตามมาเพื่อจะได้หาวิธีป้องกันและแก้ไข ก่อนที่ปัญหาการติดอินเทอร์เน็ตจะลุกลามขยายตัวมากขึ้น และควรมีนโยบายในการจัดระเบียบ เกี่ยวกับการให้บริการของร้านอินเทอร์เน็ต การเปิด-ปิด การกำหนดอายุผู้เข้าใช้บริการ และจัดแบ่งเขตในการให้บริการร้านอินเทอร์เน็ต โดยจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบการร้านอินเทอร์เน็ตด้วย

2. จากผลการวิจัย พบว่า สภาพแวดล้อมทางสังคมของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นควรส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการขัดเกลาทางสังคมตั้งแต่เด็กไปจนโต การได้รับการปลูกฝัง รู้จักแยกแยะสิ่งดีหรือไม่ดี พฤติกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดีจะค่อยๆ ซึมซับ เพื่อนนำไปใช้ในการดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่น ส่วนสื่อมวลชน ควรมีการควบคุมสื่อที่เป็นภัยแก่จิตใจของเด็กและเยาวชน เพราะเด็กจะนำไปทำเป็นแบบอย่าง คัดสรรเนื้อหาและค่านิยมบุคคลที่กำลังบริโภคสื่อว่าเหมาะสมกับแต่ละช่วงวัยหรือไม่

3. ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาวิจัยโดยขยายขอบเขตการวิจัยให้กว้างขึ้น โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทุกเขตพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร

บรรณานุกรม

- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร(ไอซีที). 2549. การติดตั้งโปรแกรม House Keeper
ควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน. เอ็ดสัน เพอร์สโปรดักส์
- คมกริช ทักพิทา. 2540. “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายใน
โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อโรงเรียนไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณิต เขียววิชัย. 2546. “การศึกษาปัจจัยคัดสรรทางสังคมเศรษฐกิจที่มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการชุมชนของประชากรในภูมิภาคตะวันตกของประเทศไทย.” สถาบันวิจัยและ
พัฒนามหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จงกล พิชิตธนปัญญา. 2549. “การใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาสาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จักรนาท นาคทอง. 2548. “การใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาและจิตสำนึกทางสังคม
กรณีศึกษา.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิตรา วสุวานิชและคณะ. ม.ป.ป.. จิตวิทยาเด็ก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ซัชพงค์ ตั้งมณี และสามารณ สีจำปี. 2547. “พฤติกรรมการเสพติดอินเทอร์เน็ต กรณีศึกษาของนิสิต
ปริญญาตรี คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2524. เอกสารการสอนชุดวิชา20002 การพัฒนาพฤติกรรมเด็ก.กรุงเทพฯ:
สำนักเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. 2544. คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา. ศูนย์พัฒนาทรัพยากรการศึกษา ฝ่าย
นวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐ เพชรไม้. 2550. เรียนลัด ทัดใช้ อินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ : สวีส์ดี ไอที.
- ธนิกานต์ มาชะศิริานนท์. 2549. “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการ
เสพติดอินเทอร์เน็ตของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
สาขาวิชาวารสารสนเทศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรศักดิ์ อุณารมณเลิศ.2548. เครื่องมือวิจัยทางการศึกษา-การสร้างและการพัฒนา. นครปฐม :
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นภดล เวชสวัสดิ์. 2548. พฤติกรรมการเล่นออนไลน์ของเด็กในเขตกรุงเทพมหานครและ
ปริมณฑล. กรุงเทพ : สำนักวิจัยเอแบคโพลล์.
- นатыา ฉาบนาค. 2548. อินเทอร์เน็ตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : เอส.พี.ซี. บุ๊คส์.
- เนติมา กมลเลิศ. 2549. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียน
ช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนในเครือข่ายเขตคาเบรียล.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขา
วิชาพัฒนศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทศพร ประเสริฐสุข. 2528. โครงการอบรมเพื่อส่งเสริมความรู้ทางจิตวิทยาแก่ครูในการพัฒนาเด็ก
ระดับประถมศึกษา “การเรียนรู้ของเด็กประถมศึกษา”. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุญสืบ โพธิ์ศรีและคณะ. 2550. คอมพิวเตอร์เพื่องานอาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : ศูนย์
ส่งเสริมอาชีพ.

ประดินันท์ อุปรมัย. 2550. ครอบครัวและชุมชนกับนักเรียนวัยรุ่น-พฤติกรรมวัยรุ่น. นนทบุรี :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ฝ่ายพัฒนานโยบายและกฎหมาย สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2547. สสำรวจกลุ่ม
ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2547. กรุงเทพฯ : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี.

พัลลภ ลิมสกุล. 2544. “ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อพฤติกรรมของนักเรียนที่เป็นผลจากการใช้
อินเทอร์เน็ต : กรณีศึกษา นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
กรุงเทพมหานคร.” ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒน
บริหารศาสตร์

พงษ์ระพี เดชพาหพงษ์. 2549. บนเส้นทาง อินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่นจำกัด (มหาชน)

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. 2542. ความหมายของการส่งเสริม. กรุงเทพฯ : นามินีบุ๊ค.

พรทิพย์ รุ่งน่ม. 2550. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิงกลางคืนของนักศึกษา
จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

พรศรี แหยมอุบล. 2547. “พฤติกรรมการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอน
ปลายในเขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พรรณณี ลีกิจวัฒน์. 2553. วิธีการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะ
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

พรรณทิพย์ ศิริวรรณยศ. 2547. ทฤษฎีวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ภควัต อัจฉริยปัญญา. 2548. การศึกษาอบรมบุคลากรท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ภาวธ พงษ์วิทยานุก. 2548. เสพติดอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.

มุกดา สุขสมาน. 2546. มนุษย์-ภาวะทางกายและจิตใจ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รุจา ภูไพบูลย์. 2542. ผลกระทบของภาวะวิกฤตเศรษฐกิจต่อเด็ก เยาวชน และครอบครัว และ
ความต้องการความช่วยเหลือ. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

เรื่องยศ ใจวัง. 2547. “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักศึกษาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่ อำเภอ
หางดง จังหวัดเชียงใหม่.” วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัย
แม่โจ้.

มูลนิธิระจกเงา. 2548. ความหมายของการส่งเสริม. กรุงเทพฯ : โครงการส่งเสริมเทคโนโลยี
สารสนเทศ เพื่องานสาธารณสุขและสังคม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- มูลนิธิเด็ก. 2548. เด็กไทยกับอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ : สถาบันเด็ก.
- มูลนิธิอินเทอร์เน็ตร่วมพัฒนาไทย. 2548. ครอบครัวอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- ยุทธพงษ์ กัยวรรณ. 2543. พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- โยธิน ศันสนยุทธและคณะ. 2533. จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วิกิพีเดียสารานุกรมเสรี. ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์. [online] : Available from <http://th.wikipedia.org/wiki/>
- วิรุณ นุ่มรักแยม. 2550. “พฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- วันดี ไค้ไพบูลย์. 2550. “การเปรียบเทียบความรู้และผลการปฏิบัติงานรายวิชาคอมพิวเตอร์สร้างสรรค์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยการจัดการเรียนรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการจัดการเรียนรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และคณะ. 2546. รายงานการวิจัยการอบรมเลี้ยงดูเด็กอายุ 1-12 ปี ของครอบครัวไทย. วารสารสาธารณสุขและการพัฒนา.
- ศิริชัย หงส์สงวนศรี และคณะ. 2546. “ศึกษาพฤติกรรมการเล่นคอมพิวเตอร์ของเด็กนักเรียนระดับมัธยม.” ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามธิบดี
- ศิริโสภาคย์ บูรพาเดชะ. 2529. ทฤษฎีการรับรู้. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- ศรีธรรม ณะภูมิ. 2535. พัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- ศรีเรื่อน แก้วกั้งवाल. 2540. จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัยแนวคิดเชิงทฤษฎี-วัยเด็กตอนกลาง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. 2550. ได้ทำการสำรวจผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2550. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.
- สมทรัพย์ สุขอนันต์. 2528. โครงการอบรมเพื่อส่งเสริมความรู้ทางจิตวิทยาแก่ครูในการพัฒนาเด็กระดับประถมศึกษา “ธรรมชาติของเด็กประถมวัย”. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันรามจิตติ. 2549. พฤติกรรมเสี่ยงของเยาวชนในปี 2549. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. 2549. สุขภาพคนไทย. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สถาบันราชภัฏธนบุรี. ประวัติความเป็นมาของอินเทอร์เน็ต ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต โปรแกรมวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์. [online] : Available from <http://csnet.dru.ac.th/lecturer/eakrin/ltlife8.htm>
- สถาบันวิจัยและพัฒนา. 2546. มูลนิธิเครือข่ายครอบครัวและศูนย์ประชาชาติ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สถาบันธัญญารักษ์. 2548. สายด่วน ยาเสพติด 1165. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- สถาบันรามจิตติ. 2548. โครงการติดตามสภาวการณ์เด็กและเยาวชนรายจังหวัด. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- สรรพชัย อุนนาภิรักษ์. โดเมนเนมมาจากไหน ภาค 1-2 [online] : Available from <http://www.domainatcost.com/@.php3?f=art0008.html>
- สวัสดี ไหลภากรณ์. 2548. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตของผู้นำชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชา จันทร์อม. 2540. วัยรุ่น. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สุทธิวรรณ จันทร์ภูมรินทร์. ม.ป.ป. เวลาและการบริหารเวลา. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาสถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา.
- สุพัตรา สุภาพ. 2548. สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุภัททา ปิ่นทะแพทย์. 2548. พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาคน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุรพล พยอมแย้ม. 2545. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กาญจนบุรี : สำนักพิมพ์ธรรมเมธี - สหทัยพัฒนาการพิมพ์.
- สันติชัย ฉ่ำจิตร์ชื่น. 2549. PERCEPTION AND PATHOLOGY OF PERCEPTION. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2551. รายงานการสำรวจการอ่านหนังสือของประชากร, การอ่านหนังสือจากอินเทอร์เน็ตของเด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ : สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร. 2554. รายงานข้อมูลห้องเรียน นักเรียน และบุคลากรโรงเรียน. กรุงเทพฯ : สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. 2548. รายงานการศึกษาคุณลักษณะเด็กไทยที่พึงประสงค์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. 2550. รายงานผลการสำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : บริษัทด้านสุทธาการพิมพ์.
- ไสว เสียมแก้ว. 2548. จิต - การรับรู้. กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม.
- อนุกุล เยี่ยงพุกชาวัลย์. ม.ป.ป. การบริหารเวลากับการบริหารชีวิต. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยและพัฒนา สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา.
- อรัญญา ม้าลายทอง. 2539. “การเปิดรับข่าวสารและการใช้การสื่อสารผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของพนักงานในกลุ่มบริษัทลือกล้อย จำกัด (มหาชน) กรุงเทพมหานคร.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อมรวิรัช นาคทรพรพ และคณะ. 2549. โครงการติดตามสถานการณ์เด็กและเยาวชน. กรุงเทพฯ : สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- IT, A - Z ARPAnet. [online] : Available from

http://www.widebase.net/knowledge/it_term_desc.php.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Kimberly S. Young . 1996. Caught in the Net : How to Recognize the Signs of Internet - And a Winning Strategy for Recovery.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำสั่งคณะกรรมการคุศาสตรศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ที่ ๕๒๐ / 2554

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบสำรอง ของ นายเสรี สุขชูเจริญกิจ

เพื่อให้การเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ของนายเสรี สุขชูเจริญกิจ รหัสประจำตัว 53631125 หลักสูตร
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ
จึงแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อปรึกษาและพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ดร.กาญจนา บุญศักดิ์	บุญศักดิ์	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
ผศ.ดร.เสีคลักษณ์ กลิ่นหอม	กลิ่นหอม	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
 2. คณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.ฉันทนา วิริยะเวชกุล	วิริยะเวชกุล	ประธานกรรมการ
ดร.กาญจนา บุญศักดิ์	บุญศักดิ์	กรรมการ
ผศ.ดร.เสีคลักษณ์ กลิ่นหอม	กลิ่นหอม	กรรมการ
รศ.อรรถพร ฤทธิเกิด	ฤทธิเกิด	กรรมการ
รศ.ดร.วีวรรณ ชินะตระกูล	ชินะตระกูล	กรรมการ (กรรมการภายนอก)
 3. คณะกรรมการสอบสำรอง

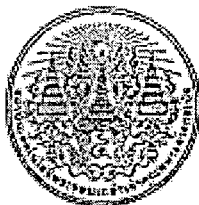
ดร.เข็น แก้วยศ	แก้วยศ	กรรมการ (อาจารย์บัณฑิตพิเศษ)
รศ.ดร.พรณี สীগิจวัจนะ	สীগิจวัจนะ	กรรมการ (อาจารย์บัณฑิตประจำ)
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2554

(รองศาสตราจารย์ พิระวุฒิ สุวรรณจันทร์)
คณบดี

13 ธ.ค. 54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประกาศคณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เรื่อง ผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์

คณะกรรมการอุตสาหกรรม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ ขอประกาศรายชื่อหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ ซึ่งได้รับอนุมัติเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2555 ให้ดำเนินการดังนี้

นายเสรี สุขชูเจริญกิจ รหัสประจำตัว 53631125 ให้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร (Factors Effecting to Student's Internet Addiction Behavior of Elementary School in Ladkrabang Education Office Area Bangkok)" โดยมี ดร.กาญจนา บุญศักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ทั้งนี้ให้นักศึกษาค้นคว้าและเขียนวิทยานิพนธ์ โดยปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่กำหนดในระเบียบของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ประกาศ ณ วันที่ 20 มกราคม พ.ศ. 2555

(รองศาสตราจารย์ ธีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. ส่วนสนับสนุนวิชาการ โทร.3692

ที่ ศธ 0524.04 / 0262

วันที่ 1๐ มกราคม 2555

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ทองศักดิ์ ไสวจิตตผลกุล / ผศ.ไพฑูริย์ ทิมดี / ผศ.ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี /
รศ.ดร.ฉันทนา วิริยเวชกุล

ด้วย นายเสรี สุขชูเจริญกิจ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร" โดยมี ดร.กาญจนา บุญภักดี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขออนุญาตท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถามนี้ว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งผลการตรวจสอบของท่านจะช่วยให้งานวิจัย ของนายเสรี สุขชูเจริญกิจ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งนี้ได้แนบบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

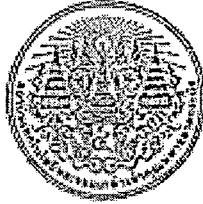
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรภณพงศ์)

รองอธิบที่กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติกรแทนคุณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0262

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนลออองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

20 มกราคม 2555

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน นางสาวสุคนธ์ พงศ์วัฒน์วิจิตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ด้วย นายเสรี สุขชูเจริญกิจ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง " ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคิดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร " โดยมี ดร.ภาณุจนา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ที่พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามนี้ว่ามีความถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้นักวิจัย ของนายเสรี สุขชูเจริญกิจ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสายสนับสนุนวิชาการ

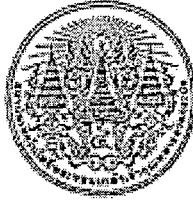
โทร. 02-529-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.089-783-1660

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/ 0273

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

23 มกราคม 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสำโรงทอง

ด้วย นายเสรี สุขชูเจริญกิจ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา วิทยาลัยศึกษาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร" โดยมี ดร.ภาณุณา บุญภักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เสกสิทธิ์ กล้วยหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายเสรี สุขชูเจริญ ทดลองใช้แบบสอบถามกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่าน ขอโอกาส

นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์สุทธิ สุนทรภณภทงศ์)

รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ

โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-329-8436

ติดต่อนักศึกษา โทร.089-783-1660

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 0524.04/0352

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

31 มกราคม 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปากบึง / ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดบึงบัว / ผู้อำนวยการโรงเรียนลำพะอง
ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดพลมานีย์ / ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดปลูกศรีธร

ด้วย นายเสรี สุขุเจริญกิจ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร" โดยมี ดร.กาญจนา บุญศักดิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้วเมื่อวันที่ 20 มกราคม 2555 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายเสรี สุขุเจริญ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ภายในสถานศึกษาของท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย
ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ์ สุนทรกนกพงศ์)
รองคณบดีกำกับดูแลงานด้านวิชาการและบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติการแทนคณบดี

ส่วนสนับสนุนวิชาการ
โทร. 02-329-8000 ต่อ 3692
โทรสาร. 02-329-8436
ติดต่อนักศึกษา โทร.089-783-1660

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม งานบริการทางวิชาการ โทร 3720

ที่ ศอ 0524.04(1.9)/155

วันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2555

เรื่อง รับรองผลการพิจารณาบทความเพื่อนำเสนอในการประชุมวิชาการทางการศึกษาในระดับชาติ ครั้งที่ 2

เรียน คุณเสรี สุขขุเจริญกิจ

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติคอินเทอร์เน็ทของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนในสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร” เพื่อนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2 “การพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตจริง : การศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนไปสู่ประชาคมอาเซียน” ทางคณะกรรมการสาขาวิชาการ และผู้ทรงคุณวุฒิ ได้พิจารณาแล้วว่าบทความของท่านสามารถนำเสนองานในการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 2 ในวันศุกร์ที่ 11 พฤษภาคม 2555 ณ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

(รศ.พีระวุฒิ สุวรรณจันทร์)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การประชุมวิชาการทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ ๒

การพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ในชีวิตจริง :

“การศึกษาเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืนไปสู่ความเป็นประชาคมอาเซียน”

ใบประกาศนียบัตรการนำเสนอผลงานวิจัย

เสรี สุขชูเจริญกิจ

“ ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา

โรงเรียนในสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร ”

ณ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

วันศุกร์ที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(รองศาสตราจารย์พระวุฒิ สุวรรณจันทร์)

คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

ประธานกรรมการการประชุมวิชาการทางการศึกษาระดับชาติ ครั้งที่ ๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา
โรงเรียนในสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

.....

คำอธิบาย

1. แบบสอบถามฉบับนี้สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร
 2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย
 - ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 7 ข้อ
 - ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม แบ่งเป็น 4 ตอน จำนวน 45 ข้อ

ดังนี้

 - ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต จำนวน 13 ข้อ
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัว จำนวน 12 ข้อ
 - ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคมจำนวน 10 ข้อ
 - ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารเวลา จำนวน 10 ข้อ
 - ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ต จำนวน 20 ข้อ
 3. โปรดพิจารณาข้อความในแต่ละข้อคำถาม และโปรดตอบให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริงตามความคิดเห็น และการปฏิบัติของท่านเพื่อให้การวิจัยนี้มีผลสรุปน่าเชื่อถือได้ และสามารถนำไปใช้ได้อย่างแท้จริง ข้อมูลที่ได้มาจากแบบสอบถามจะเป็นความลับ และไม่มีผลกระทบต่อผู้ให้ข้อมูลขอให้ท่านตอบอย่างอิสระ
- ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมืออย่างดี มา ณ โอกาสนี้ด้วย คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาโดยมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

นายเสรี สุขชูเจริญกิจ

นักศึกษาปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ เอกคอมพิวเตอร์
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการติดอินเทอร์เน็ตของนักเรียนระดับประถมศึกษา
โรงเรียนในสำนักงานเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้เลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ของคำตอบตามความเป็นจริง
 (เพียงคำตอบเดียว)

- 1.1 เพศ
 ชาย หญิง
- 1.2 ระดับชั้น
 ป.4 ป.5 ป.6
- 1.3 สถานภาพครอบครัว
 บิดามารดาอยู่รวมกัน บิดามารดาแยกกันอยู่ / หย่าร้าง
 บิดาหรือมารดาถึงแก่กรรม อื่นๆ (โปรดระบุ.....)
).....
- 1.4 ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่กับใคร
 บิดา / มารดา ผู้ปกครอง / ญาติ
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 1.5 รายได้ผู้ปกครอง / เดือน บาท
- 1.6 อาชีพผู้ปกครอง
 รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัทเอกชน
 ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว
 เกษตรกรรม
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....
- 1.7 นักเรียนเล่นอินเทอร์เน็ตจากแหล่งใดมากที่สุด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 บ้านตนเอง บ้านเพื่อน โรงเรียน
 ร้านอินเทอร์เน็ต อื่นๆ (โปรดระบุ).....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

คำชี้แจง ให้เลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องตารางตามลำดับความคิดเห็นของท่านดังนี้

0	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
2	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
3	หมายถึง	เห็นด้วยมาก

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ตมี 13 ข้อ

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย
	การรับรู้เรื่องอินเทอร์เน็ต				
1	อินเทอร์เน็ตมีประโยชน์ในการสืบค้นข้อมูล				
2	การเล่นอินเทอร์เน็ตในเวลาที่เหมาะสมจะช่วยผ่อนคลายความเครียดได้				
3	นักเรียนควรเล่นอินเทอร์เน็ตหลังจากทำการบ้าน/งานที่ได้รับมอบหมายเสร็จสิ้น				
4	การเล่นอินเทอร์เน็ตมากเกินไปที่ตั้งใจจะทำให้นักเรียนเป็นคนที่ดีอินเทอร์เน็ต				
5	นักเรียนไม่จำเป็นต้องคบกับเพื่อนที่โรงเรียนเพราะมีเพื่อนทางอินเทอร์เน็ตแล้ว				
6	ถ้านักเรียนทำการบ้านไปพร้อมกับการเล่นอินเทอร์เน็ตไปด้วยจะทำให้เราไม่เครียด				
7	นักเรียนควรทำการบ้านไปพร้อมกับการเล่นอินเทอร์เน็ตจะได้มีความสุข				
8	การเล่นเกมออนไลน์เป็นเวลานานจนติดจะทำให้ส่งผลเสียต่องานในหน้าที่ที่นักเรียนรับผิดชอบ				
9	อินเทอร์เน็ตเปรียบเหมือนห้องสมุดขนาดใหญ่ที่นักเรียนสามารถสืบค้นด้วยเอง				
10	การบอกชื่อ ที่อยู่จริงของนักเรียนบนอินเทอร์เน็ตกับบุคคลที่ไม่คุ้นเคยก่อให้เกิดผลเสียกับตนเอง				
11	การพูดคุยสนทนา (Chat) ทางอินเทอร์เน็ตกับเพื่อนใหม่ที่ไม่คุ้นเคยทำให้ถูกหลอกลวงได้				
12	ใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นประจำจะทำให้ขาดการสื่อสารกับบุคคลรอบข้างได้				
13	ข้อมูลข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตบางประเภทนักเรียนต้องใช้การพิจารณาไตร่ตรองข้อมูลข่าวสารให้รอบคอบ				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง ให้เลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องตารางตามลำดับความคิดเห็นของท่านดังนี้

0	หมายถึง	ไม่เคย
1	หมายถึง	น้อย
2	หมายถึง	ปานกลาง
3	หมายถึง	มาก

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัวมี 12 ข้อ

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคย
	สัมพันธภาพในครอบครัว				
1	ครอบครัวของนักเรียนมีการรับประทานอาหารเย็นร่วมกัน				
2	ผู้ปกครองของนักเรียนพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องที่นักเรียนสนใจ เช่น เกม การ์ตูน				
3	ผู้ปกครองของนักเรียนมีการทะเลาะวิวาท				
4	ผู้ปกครองของนักเรียนให้คำปรึกษาในเวลาที่นักเรียนมีปัญหา				
5	ผู้ปกครองของนักเรียนเล่นหรือใช้อินเทอร์เน็ตร่วมกับนักเรียน				
6	ผู้ปกครองของนักเรียนให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเล่นอินเทอร์เน็ตออนไลน์ที่เหมาะสม				
7	หลังจากเลิกเรียนนักเรียนจะอยู่พร้อมหน้ากันกับสมาชิกในครอบครัว				
8	สมาชิกในครอบครัวของนักเรียนดูแลเอาใจใส่นักเรียน				
9	ในครอบครัวของนักเรียนมีการทำกิจกรรมสันทนาการร่วมกัน เช่น เล่นกีฬา ฟังเพลง ดูหนัง ฯลฯ				
10	ผู้ปกครองของนักเรียนพาไปเที่ยวพักผ่อนในช่วงวันหยุด				
11	นักเรียนทำงานอดิเรกร่วมกับผู้ปกครอง เช่น ปลูกต้นไม้ ทำงานบ้าน เป็นต้น				
12	นักเรียนช่วยเหลืองานบ้านผู้ปกครอง				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง ให้เลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องตารางตามลำดับความคิดเห็นของท่านดังนี้

- 0 หมายถึง ไม่เคย
 1 หมายถึง น้อย
 2 หมายถึง ปานกลาง
 3 หมายถึง มาก

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนจากสภาพแวดล้อมทางสังคม มี 10 ข้อ

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคย
	สภาพแวดล้อมทางสังคม				
1	เพื่อนของนักเรียนชักชวนให้นักเรียนเล่นอินเทอร์เน็ต				
2	เพื่อนของนักเรียนชักชวนให้นักเรียนเล่นเกมออนไลน์				
3	เพื่อนของนักเรียนจะใช้เวลาว่างส่วนใหญ่เล่นอินเทอร์เน็ต				
4	เพื่อนชวนนักเรียนเล่นอินเทอร์เน็ตในเวลาเรียนวิชาคอมพิวเตอร์				
5	ในวันหยุดนักเรียนใช้เวลาเล่นอินเทอร์เน็ตกับเพื่อน				
6	ในวันหยุดนักเรียนใช้เวลาเล่นเกมออนไลน์กับเพื่อน				
7	นักเรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการเล่นเกมออนไลน์จากรายการโทรทัศน์				
8	นักเรียนดาวน์โหลดเว็บไซต์ใหม่ๆ บนอินเทอร์เน็ตจากคำบอกกล่าวของเพื่อน/สื่อโฆษณา				
9	เพื่อนของนักเรียนแนะนำเกมออนไลน์ใหม่ๆ บนอินเทอร์เน็ต				
10	นักเรียนดาวน์โหลดเกมคอมพิวเตอร์ตามแหล่งที่ปรากฏจากใบปลิวหรือแผ่นพับ				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำชี้แจง ให้เลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องตารางตามลำดับความคิดเห็นของท่านดังนี้

- 0 หมายถึง ไม่เคย
 1 หมายถึง น้อย
 2 หมายถึง ปานกลาง
 3 หมายถึง มาก

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารเวลา มี 10 ข้อ

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคย
	การบริหารเวลา				
1	นักเรียนแบ่งเวลาในการทำกิจกรรมในแต่ละวันอย่างชัดเจน				
2	นักเรียนสามารถจัดลำดับความสำคัญในการทำกิจกรรมก่อนและหลังได้อย่างเหมาะสม				
3	นักเรียนสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ครบถ้วนไม่ขาดตกบกพร่องในแต่ละวัน				
4	นักเรียนแบ่งเวลาส่วนหนึ่งสำหรับการพักผ่อนหลังจากทำหน้าที่รับผิดชอบเสร็จสิ้นแล้ว				
5	นักเรียนแบ่งเวลาเพื่อทำภารกิจของนักเรียนแล้วยังแบ่งเวลาส่วนหนึ่งเพื่อทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัว				
6	นักเรียนแบ่งเวลาเพื่อทำภารกิจของนักเรียนแล้วยังแบ่งเวลาส่วนหนึ่งเพื่อทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน				
7	นักเรียนมีการตั้งกฎเกณฑ์เกี่ยวกับระยะเวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตในแต่ละวันอย่างเหมาะสม				
8	นักเรียนให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อการเรียน				
9	นักเรียนให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเล่นอินเทอร์เน็ตเพื่อความบันเทิง				
10	นักเรียนเป็นผู้ที่สามารถบริหารเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆได้อย่างเหมาะสม				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนที่ 3	ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ต
-----------	--

คำชี้แจง ให้เลือกตอบโดยทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องตารางตามลำดับความคิดเห็นของท่านดังนี้

0	หมายถึง	ไม่เคย
1	หมายถึง	น้อย
2	หมายถึง	ปานกลาง
3	หมายถึง	มาก

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ตมี 20 ข้อ

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคย
	การใช้เวลาบนอินเทอร์เน็ตมากกว่าที่ตั้งใจ				
1	นักเรียนใช้เวลาในการเล่นอินเทอร์เน็ตมากเกินไปที่ตั้งใจไว้				
2	นักเรียนใช้เวลาอดทนเพื่อที่จะได้เล่นอินเทอร์เน็ตได้นานขึ้น				
3	บ่อยครั้งนักเรียนใช้เวลาเล่นเกมออนไลน์จนลืมเวลา รับประทานอาหาร				
4	นักเรียนหลายคนที่จะช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านเพื่อเล่นอินเทอร์เน็ต				
5	นักเรียนไปโรงเรียนสายหรือขาดเรียน เพื่อจะเล่นอินเทอร์เน็ต				
	การใช้งานอินเทอร์เน็ตบ่อยครั้ง				
6	นักเรียนเล่นเกมออนไลน์มากกว่า 5 วันใน 1 สัปดาห์				
7	นักเรียนเล่นอินเทอร์เน็ตมากกว่า 2 ครั้ง / วัน				
8	เวลาที่นักเรียนกลับมาจากโรงเรียน สิ่งแรกที่นักเรียนทำ คือ เล่นอินเทอร์เน็ต				
9	นักเรียนเช็คอีเมลมากกว่า 2 ครั้ง / วัน				
10	ถ้านักเรียนว่างจากงานนักเรียนจะเล่นอินเทอร์เน็ต				
	การหยุดใช้อินเทอร์เน็ตไม่ได้				
11	นักเรียนไม่สามารถบังคับให้ตัวเองหยุดเล่นเกมออนไลน์ได้ หากยังเล่นไม่จบเกม				
12	นักเรียนรู้สึกหงุดหงิด กระทบกระวายเมื่อต้องหยุดเล่น อินเทอร์เน็ต				
13	นักเรียนมักจะใช้เวลาทำการบ้านไปพร้อมกับการเล่น อินเทอร์เน็ต				
14	นักเรียนพูดกับตัวเองว่า “ ขอเล่นอีกนิดนะ ” เมื่อถึงเวลา ต้องหยุดเล่นอินเทอร์เน็ต				
15	นักเรียนรู้สึกหงุดหงิดเมื่อต้องใช้อินเทอร์เน็ตน้อยกว่าที่เคย เล่น				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - สกุล	นายเสรี สุขชูเจริญกิจ
วัน เดือน ปี เกิด	7 กันยายน 2520
สถานที่เกิด	จังหวัดบุรีรัมย์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	399/15 ม.ราชพฤกษ์ ถ.ฉลองกรุง แขวงลำปลาทิว เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2539 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอน ปลาย จากโรงเรียนประโคนชัยพิทยาคม จังหวัดบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2543 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต เอกดนตรีศึกษา จากสถาบันราชภัฏ อุบลราชธานี ปีการศึกษา 2554 สำเร็จการศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (คอมพิวเตอร์) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้